

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206242

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

No. ^T928.2 Accession No. T 3501

or A99S

అంకం నెల సంవత్సరం

This book should be returned on or before the date
marked below.

మౌలానా ఆజాద్ చరిత్రము

ఆయన జీవితకథ, సిద్ధాంతాలు, సాంఘికమైత్రి

(గాతీయోన్మకృషి సహా)

ప్రకాశకుడు ;
కో॥ శతకోపం, వక్రీలు/ కాకినాడ.

2 వ ముద్రణ
1948 సం॥

పీఠిక.

మాలానా ఆజాదు మహాపురుషులలో నొకడు. సాంఘిక ప్రేమయు శాంతత్వమును ఉదారధార్మికతను ఆయనలో మూర్తీభవించినవి.

ఈయన చేసిన జాతీయసేవ అపారము. 25 సంవత్సరముల పాటు జాతీయమహాసభ కార్యము జయెను. అప్పటినుండి కాంగ్రెసు కార్యసమితి నభ్యుదయము, రాజ్యాప్రకర్షణధారులలో నొకరు; గాంధీమహాత్ముడు మన కిచ్చిన అంత్యసంక్షేపమును సాంఘికసభ్యము నమలుజరుపుట కీయన కంఠంబు కప్పికొన్నాడు. ఈయన జీవితమంతయు, జాతీయతకు హిందూ ముస్లిం మైత్రికి తారాకాణము.

బహుమతయతమగు భారతరాజ్యంలో సంఘర్షణ పోగొట్టి పరస్పరమైత్రి స్థాపించుటలు, ధార్మికసమన్వయం జరిగించుటకు, భారతరాజ్యనౌకకు సత్వరప్రగతి గల్గించుటకు ఆయన చాల సహకారి. భారతవిద్యామండలి, కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు త్రిమూర్తులలో నొకడు, రాజ్యాంగసర్వేక్షణ కమిషన్లో ప్రముఖుడు, స్వాతంత్ర్యసంపాదకులలో నొకడు అగు ఆజాదుగారు ఈ కష్టజీవితమగు 'ఆజాదీ'ని నిల్పుకొని వృద్ధిపొందుటకును మనకు మార్గదర్శకు డగును. గాంధీమహాత్ముడు జాతించిన రాజ్యాధ్వయసమ్మేళనద్వారా మరల అఖండ భారతరాజ్యస్థాపనకును ఆయన సహకారి యగును

1940 సం॥లో ఈయన మరల కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడైనప్పుడు ఈయన చరిత్రఆంధ్రంలో వ్రాసితిని. దాదాపు ఆ రేంజు క్లిష్ట కాలలో 'సదారత్' వహించిన ఈ మహానీయుని దరిమిలా జాతీయ సేవను గూడ చేర్చి, సవరించి వృద్ధి చేసినాను. హిందు మహమ్మదీయులకు తక్కిన 'అల్పసంఖ్యాకులకును' ఈయన జీవిత ప్రవృత్తి అనుసరణీయము.

ఆంధ్రంలో ఇట్టి వీరాగ్రణి జీవిత చరిత్ర పాఠకుల ఆమోదంపొందగలదని ఆశించుచున్నాను.

కాకినాడ }
25-3-48 }

కొ. శ్రీ ర. కో. ప. ర.

విషయ సూచిక.

విషయం.	పుటసంఖ్య.
1. ఆజాద్ సంశయము	1
2. బాల్యం	4
3. సాహిత్యకృషి	5
4. కైరో విశ్వవిద్యాలయం	8
5. జాతీయోత్సాహం	9
6. రాజ్యయరంగం	12
7. ఆల్ హిలలు	16
8. ఖిలాఫతు ఉద్యమం	22
9. అసహాయోద్యమం	24
10. ఢిల్లీ కాంగ్రెసు అధ్యక్షత	29
11. సత్యాగ్రహము, జైలు	32
12. కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు	38
13. యుద్ధారంభం	43
14. రాష్ట్రపతిత్వం	48
15. రామగణేశ కాంగ్రెసు	51
16. అధ్యక్షపత్యం	58
17. సంఘర్షణ	71
18. ఆఖిరుజైలు నివాసం	80
19. విడుదల	82
20. రాజీనామాపత్రాలు	84

21. తాత్కాలికప్రభుత్వం	96
22. విభజనప్రాప్తి	96
23. స్వతంత్రప్రభుత్వం	98
24. విద్యామంత్రిత్వం	101
25. ఆజాదు తత్వం, వ్యక్తిత్వం	107
26. ఆజాదు, జీన్నా	109
27. జాతీయసేవ	116
28. ధార్మికసేవ	119
29. రాజకీయదృక్పథం.	123

మూలానా ఆజాద్ రామగఢ్ లో పటేలు, కృపభాస్, రాజేంద్రప్రసాదుగారితో.

సారే జహాన్ సే అచ్చా హిందోస్తాన్

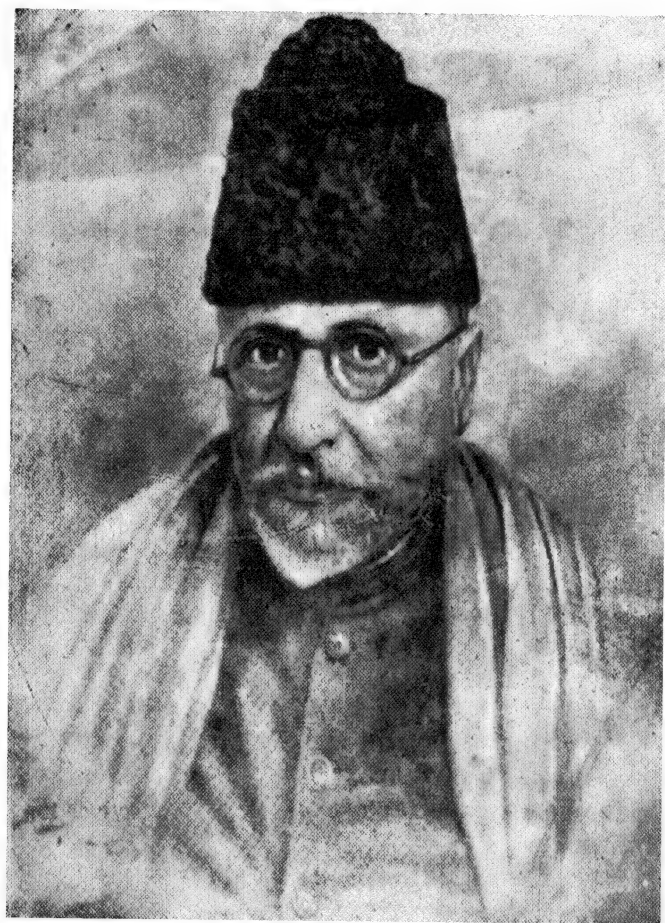
హమూగా.

సారే జహాన్ సే అచ్చా హిందోస్తాన్ హమూరా
హమ్ బుల్ బులే హై ఉస్కీ, నహ్ బోస్తాన్ హమూరా
గురబత్ మేః హో అగర్ హమ్ రహతా హై దిల్

నతన్ మేః

నమస్కారే నహీ హమ్ శి దిల్ హో జహా హమూరా
గురబత్ నో సబ సే ఊచా హమూరా నా తిసమాన్ కా
హో సంతకీ హమూరా, నో హాబూ హమూరా
గోది మేః ధేరితీ హై ఉస్కీ హా నో సదియా
గులశన్ హై తిన్హే దమ్ నీ రిస్కే హా హమూరా
అమ్ ఆబహో జే గంగా! హో దిల్ హా హమూరా తుర్ఖుకో
ఉఫరా జేరే సారే జహ్ ధారవాన్ హమూరా
మజహజ్ నహీ సిఫాతా ఆపరే మే దిల్ రఫీనా
హిందీ హై హమ్, నతన్ హై హిందోస్తాన్ హమూరా
యునా నో, మిసరో రూమా, నత్ మిత్ గయే జహా సే
అబ్ తక్ మగర్ హై బాకీ నామూరిశా హమూరా
కుఫ్ బాత్ హై కీ హస్తీ మిటతీ నహీ హమూరీ
సదియోం రహా హై దుశ్మన్ దారే జమా హమూరా
ఇక్ బాల్! కోయి మహారన్ అపనా నహీ జహా మే
మాల్వామ్ క్యా కిసీ కో దద్దే నిహం హమూరా |

—డాక్టర్ మహమ్మద్ ఇక్బాల్.

ఆ జా ద్ వ ర శ ము .

“ఆజాద్” అనగా (హిందీలో) స్వతంత్రము. ఈయన పూర్వీకులందరూ “ఉజీమాలు” అనగా ముస్లింధర్మ శాస్త్రములందు విద్వాంసులు. వీరు హిందూ ధర్మములనెంతో మన్నించుటచేత చాల అదరపొందుచుండిరి. వీరు ‘షేక్’ శాసకులు; అనగా హిందువులలో పూర్వపు బ్రాహ్మణుల వంటివారు.

వీరిలో షేక్ ‘జమాలుద్దీన్’ (ఢిల్లీ రాసి) అరబ్బీ పారసీ లలో ఉండి ఉండియునే గాక ముస్లిం నాస్తికాచార్యుడుగ నుండెను. ఈయన రచనలలో కొన్ని నేటికీ ముస్లింలలో మంత్ర టికి ప్రమాణములు ఆయన 16 వ శతాబ్దిలో అక్కర చక్క వచ్చి కావించినవి. అతడు కుటుంబ చక్రవర్తిగ ఉండటముచేత చాల ఘనము ఉదాహరణ ధర్మము హిందూ ముస్లిం సంఖ్య వలన, సాంఘికంగా తిరిగి ఆయన యెంతో కృషిచేసి, భారతీ యాశ్రయమును ఎన్నాచేసెను కాని, ముస్లింల విశ్వాసాలలో అక్కరనే సర్వసాధికారి బహుశాబ్దుగా (అక్కర సంతృప్తికై) ముస్లింపముఖులకు అక్షరముగా దస్తావేజుగాని సంతకం చేసిరి. అందుపై షేక్ జమాలుద్దీనుమాత్రం దస్కతుచేయ నిరాక రించెను. ఆయన అక్కరతో పరస్పరప్రేమయే కాని, భౌతి కాధికారి యోగ్యుడననుభావకాధికారి వహించుట సవ్యం కాదని ఆయన భావన

అట్లు కలతయేర్పడి జమాల్నుగా రీదేశమును విడచి అశేబియాకు వెళ్ళి; ఆయన సంతతిలోని షేక్ నుహమ్మదు గారు ముస్లింమతపు నూఫీ (వేదాంతగీతిది) సిద్ధాంతమందు గొప్ప విద్వాంసుడై, జహంగీరు చక్రవర్తి కాఫానపండితుడై ఖ్యాతిగాంచెను. కాని, ఆయన గు స్యతంతుడే; ముస్లిము లందరూ హిందువులు సాష్టాంగంగా ప్రణమిల్లించిన సమయం లో మోకాళ్ళు నేలకంటునట్లువంగి, ఈశ్వరుని ధ్యానింతురు; జహంగీరు చక్రవర్తికి సభాస్థానములో ముస్లింలందరూ అట్లే మోకరించి సమస్కరించవలెనని దర్బారుప్రముఖులుకొందరు ప్రచారం చేయగా, చాలామంది సమ్మతించిరి. కాని, అట్టి వందనము దేవునికేగాని, మొత్తమున నను సగునికి కూడదని చెప్పి, షేక్ నుహమ్మదు అట్లు మొక్కుటకు నిరాకరించెను. ఇది ప్రభుదీక్షరణగ భావించి, ఆయనకు నాలుగేండ్లు శిక్ష వేసి గ్వాలియరు కోటలో బంధించెను. ఇట్లు “అజాదు” పూర్వకు లును స్వాతంత్ర్యప్రియులె సత్యాగ్రహపరులై; అనను, వాత మరల మొగలు చక్రవర్తుల నుండి శారవము పొందచునే యుండిరి. వారి ప్రతిభ, ధార్మికత అట్టివి.

ఆజాదు తండ్రి ‘మకాలానా ఖైరుద్దీను’గూడ విద్వాం సుడు ధర్మగురువును. నూఫీ, ఆయనకు మనదేశమం దన్నిదిశ లనేగాక యితర ముస్లిందేశాలలోను వేలకొలది శిష్యులుండిరి. ఆయన అరబ్బీ పాఠశాలలో చాల గ్రంథములు రచించెను.

కాని ఆయన సాధువు, వితభాషి, నిరాడంబరుడు. యేకాంత
ప్రియమైన ఢిల్లీలో బుష్పివలె శ్రమవేర్చుకొనియుండెను
కన్యతీర్థం 1857 సం॥లో బిర్రాఘ కంపనీ వారి వైద
సిసాయిల యుద్ధము సాగినది. అందులో కొందరు విస్తవకారులు
మొదట కొంత హింసాచర్యము చేసిరి; కాని, యిట్లు బిర్రాఘ
వారంతకు వదిలెట్లు ఘాతుక చర్య సాగించుటగాక, ఢిల్లీలో
కరకరాధ్యులైన శాంతపౌరులను వెలకొలదిగా చంపి, అస్తులు
దోచుకొని, అక్కడ సంఘటననమును దుస్సహముగ జేసిరి.
ఈ దారుణమును చూడ లేక, ఖైదుదీని గారి దేశమును వదిలి
అప్పుడు పశ్చిమయాత్ర వెళ్ళిరి.

మూలానా ఖైరుద్దీను ముస్లింధర్మము లోను అరబికు
వాఙ్మయము లోను ప్రఖ్యాత పండితుడు; కనుక, ఆయన నప్పటి
ముస్లింరాజ్యాలలో ప్రధానముగ నుండి, సుల్తానుగారు వెంటనే
తమ యాస్థాన విద్వాంసుడుగ ననుకొనిరి. ఇట్లు తురుష్క-
రాజధాని యంద్రావతి నదులలో కొంతకాలముండి ముస్లి మతం
గూర్చి కొన్ని ప్రమాణగ్రంథములను భరిగిద్దరుగారు వ్రాసిరి.
కాని, ఆ స్వేచ్ఛాపరుడు త్వరిత రేపాశ్రియం నెఱిగి అరే
బియా చేరెను. అక్కడ అరబు వాఙ్మయమును స్పృశింపేయుట
గాక, ప్రజానా మాన్యపు క్షేమకార్యములజేసెను. ముస్లింలోక
మంతటి ధార్మికరాజధాని, అరేబియా ముఖ్య గిరము నగు
“మెక్కా”కు మంచి జలవసతినిచ్చు గొప్ప కాలువ నాయన

11 లక్షల రూపాయలతో స్వయంగా 1872 సం॥లో పునరుద్ధరింప జేసెను.

భారత దేశంలో తుది మొగలు రాజులకు విద్యామంత్రిగ నుండిన విద్వాంసుడు మాలానా ముహమ్మద్ నుగారును ముస్లిం బ్రాహ్మణ ఆశ్రయము పొచ్చి, మాతృదేశపు స్వాతంత్ర్యము హరించెనని ఖిన్నుడై, అరేబియాకు సకుటుంబముగా వెళ్ళెను. ఈయన కుటుంబములోను అందరూ గొప్ప విద్వాంసులే. ఈయనకొమార్తె విదుషీకణి. ఆమె సరేబియాలో మాలానా ఖైరుద్దీను వివాహమాడెను. ఈ విద్యదంపతులకు మక్కా క్షేత్రములో 1888 సం॥లో మన అబుల్ కలాం జనించెను.

బాల్యం.

“ఆజాద్” అసలు పేరు అహమ్మద్ అబుల్ కలాం. ముస్లిం మతస్థాపకుడగు మహమ్మదు బేగ్ లోయను జాతిలో మక్కా లో జనించి ఆయనాగరిక జనుల నాగకులైసి, వారి కైకమత్యం, ధార్మికత, ప్రేమ, భావం, పౌరుషం, కార్యదీక్ష గల్గించి, అరేబియాలోనే మృతిచెందెను. ముస్లింమతపు వేద మగు ‘కురాను’ దాని ముఖ్య వ్యాఖ్యాదులును అరబ్బీలో నున్నవి. (హిందూమత మూల గ్రంథాలు సంస్కృతములో నున్నట్లే). కనుక, ముస్లిములకు “అరబ్బీ” పవిత్రభాష యైనది. మరియు, మక్కా ముస్లిములందరికి తీర్థయాత్రాస్థల మైనది.

అబుల్ కలాంఖాన్ మిల్లు మక్కాపూర్వంలో గడచినది. అతనికి పాండిత్యము ధార్మికవిజ్ఞానమును వారసత్వపు పరంపరగ లభించినది. తల్లిదండ్రులవలె మేధావి, శ్రద్ధాపరుడు గూడ, కనుక, అతడు తల్లి భాష అరబ్బీలో ఇండియాలో గూడ పండిట్లలోనే మంచి విద్యాంశుడాయెను. ఉరూకు అరబ్బీసంబంధము అనునీకాంక్షముకు సంసృప్తంతో సంబంధమునంది. ఇంతలో బాంబాయి, కలకత్తావగైరాల నుండి యాత్రకు వెళ్ళిన ముస్లింశిష్యులు తనవేలకొలది శిష్య బృందముల నుద్ధరించుటకు మరల భారతదేశంరమ్మని ప్రార్థించగా, ఖైరనూరు సకటుల గా మరలవచ్చి 1898 సం॥లో కలకత్తాలో వాసమేర్పర్చుకొనెను. అనుయాయు లనురాగంతో ఆదరము చూపుచుండిరి.

సా హిత్య కృ షి .

బాల్యమునుండి అబుల్ కలాం ఖాన్ తో ఉర్దూలో చక్కనిగీతములు పద్యములు వ్యాసములను వ్రాయుచు ఆయాపత్రికలకు పంపుచుండెను. వాటి కైలికటుత్వం, భావోన్నతి, అర్థగాంభీర్యం గలవానిచి, కలకత్తా, అలీఘర్, లాహూరు మున్నగు స్థానకే ద్రాలలో విద్వాంసులు మెచ్చుకొని, ప్రసిద్ధ పత్రికలలో వాటినిప్రచురించిరి. అతడు వాటిని తన అసలు

పేరుతోగాక, ఆజాద్ (=స్వతంత్రుడు) అను మారుపేరుతో పంపుచుండెను. అప్పటినుండి ఆయనకు 'ఆజాద్' అనుపేరు వచ్చినది. అరణాశుకకర్తవ్యంలో సమస్యల పూరణలోను దట్టయగు బాలుడనియు పేరొందెను. 14 ఏండ్లవయస్సునే పత్తిల ప్రచురణమారంభించి, త్వరిత 1902 నుండి అలనూల్‌సిద్ధ్ అనుపేరుతో స్వయంగా గొప్పమాసపత్రికను ఆజాదు సాగించెను. అంకలో ఇతరమునకులొచనలకు ప్రోత్సహమిచ్చెను, సాహిత్య, ధార్మిక, సంస్కృతివిషయములగూర్చి కూలంకష చర్చతో వ్యాసములను విమర్శనను తాను వ్రాయుచుండెను. పాడిపూరణలో ఆ శుకవిత్వంలోను, పేరులైన. ఆసమన్యా పూరణము ఆయన పితృసములు పాండిత్యభరితములు, ఉదారములు; శైలిపటువు, ఓజ్జ్వలము, భావగర్భితము; ధోరణి స్వతంత్రము; మౌలానా శిల్పివంటి షుహావిద్వాంసులతోను ఆయనపత్రికలో చక్కని సాహిత్యచర్చల చేయుచుండెను. ఉద్ధూలో సిద్ధహస్తులై నఖ్యాత విద్వాంసులు వృద్ధకవులును 'ఆజాదు'గారి ఉన్నతాదర్శపు నాహసవిమర్శలకు గురియైరి; ధార్మికాది చర్చలలోను ఆయన గర్భరపాండిత్యముకు పటు వగుహేతువాదముకు ప్రత్యక్షులు చకితులైరి. ఇట్లు 'ఆజాదు' ఉద్ధూవాఙ్మయ ప్రపంచంలో, 1904 సం.నాటికి ప్రముఖుడైనాడు; కలకత్తాప్రాంతపు ఉద్ధూవిద్వద్గోష్ఠిలో ఆయనకు ముఖ్య స్థానమిచ్చుచుండిరి.

సుప్రసిద్ధ ఉర్దూవి 'హుసేన్' గారు సర్ సయద్ అహమ్మద్ ఖాన్ జీవితచరిత్ర నష్టమవుచుండి, విఖ్యాతపత్రికయని 'లిసానుల్ సిద్ద్క్' కును విమర్శకంపిరి; అప్పటికి గ్రంథము నితరపత్రికలలో విద్యాంసులు వేన్చోచుచుండిరి. కాని, ఈపత్రికలో ఆచారుగారి, ఉన్నతాదర్శపు స్వతంత్రవిమర్శనుగని అందరూ వెల్లబోయిరి. (ఈ అహమ్మద్ ఖానుగారినిగూర్చి ముందు గమనింతుము). లాహారు పంజాబుకు ముఖ్యనగరము, ముగ్లిషాహిద్దరు కేంద్రము. 'అక్కడ ముస్లిం సంస్కృతికి ముఖ్యపోషకపర్వ హిందూవుల భారతధర్మమహామండలివంటిది) హక్కికపథ 1904 సాలాఖరువ జరిగినది. 'అసానుల్ సిద్ద్క్' సంపాదకునికి ప్రశ్నకావళివచ్చుచున్నది. సమావేశ మారంభించినది; ఉన్నతాదర్శపు విమర్శనలో, గదనిర్మాత నాజిర్ అహమ్మద్, ప్రకాండమునీయుడు సత్కర్మగు ఇక్బాల్ ఇట్టి ఉన్నతాదర్శపునుగూర్చి వేదిక. హక్కికపథ. అప్పుడు 'మతముకు తార్కికాధారము' అనునవిషయమును గూర్చి ప్రకరించుటకు 'అహమ్మద్' పిల్చిరి. లెకములనుండి 16 ప్రశ్నలువచ్చుచున్నవి. మొదట ఆతడు ఆచారుగారికొడుకనుకొనిరి. కాని ఆతడు సన్యాస మారంభించగా, అందరూ వెలువెలబోయిరి. ఈశ్వరాస్తిత్వము, జీవేశ్వరునిసంబంధము, విశ్వపుష్పత్వము, ఈశ్వరకర్మత్వము, భక్తిత్వము సంబంధము: గూర్చి శాస్త్రకారికల నువహరించి ఆచారు కార్యకారణచర్చతో నిరూపించుచు పాం

డిత్య మొలుక అద్భుతోహన్వాసమిచ్చెను. అంతటితో ప్రముఖ విద్వాంసులందఱును విభ్రాంతులై, అప్పజిన్నసిద్ధమగు, ఇట్టి బాహ్యప్రతిభ నెక్కడను చూడలేకవి ప్రశంసించిరి. శంకర, రామసిద్ధ, విశ్వేశ్వరద, శివగురు, రామానుజు, ఇత్యాదులకును బాహ్యప్రతిభ యుండెనాదా ! మాలానానానా, సర్ అబ్దుల్ ఖాదరు ముహమ్మదు ఉల్-విద్వాంసులందఱు ఆజాదు రచనలు మెచ్చుతో సమసత్తికలతో ప్రచురచుచుండిరి.

కైరో ని శ్వేత వ్యాసముని .

కాని, ఆజాదు గూర్చి తెలిసికొనుటకు మింకను తృప్తికాశిదు. 'పుత్రాది స్కేత్ పరాజయం' కదా ! కనుక ఆయన కొడుకుచాడెంతయు మింకను పూర్వజేయదలచెను. ముస్లిం లోకమునట భారతవిద్యను కేంద్రము మిశ్ర (= ఈజిప్టు) దేశపురాజధానియగు 'కైరో'పునందున్నది. అది, మనప్రాచీనదేశపు తక్షశిలా, నలాందా, కాశీలవలె, విద్వాంసులకా వాసముగ పేరొందినది. అందలి 'అల్ అజ్ హర్' విశ్వవిద్యాలయమున ఖైరుద్దీను స్వంతభర్తుతో ఏకపుత్రుని బంధెను అందు 1905లో చేరి, బాలుడగు ఆజాదు రెండేండ్లలోనే ఇతరులు పదేండ్లలో చదువు ఉన్నతవిద్యనంతను పూర్తిచేసి, ప్రముఖులతో చర్చలుసాగించుచు తనగురువులనుగూడ ఆశ్చ

ర్యపరవశులజేసెను; అరబ్బిభాషద్వారా సకలశాస్త్రముల
సక్కడనేర్చెను, అక్కడి ప్రణాళికప్రకారం ధార్మికతత్వతర్క-
శాస్త్రముల కెక్కువస్రాముఖ్యమున్నది; అప్పుడందులో పూర్ణ
పండితుడై, పరిశోధనతో చారిత్రకవిశేషములను సంప్రదాయ
ములనుగూడ అబూల్కలాం పూర్తిగా అవిగాహనచేసుకొని,
ఆయధికారులను తనచర్చలతో మెప్పించెను. ఇట్లు విద్యార్థి
రుడం 2 ఏండ్లలోనేపొంది, ఆబాలసరస్వతి లంతబటర్నీ, పర్షి
యామున్నగు ముస్లిందేశాలలో తిని, 'స్నాతకు'డై, ప్రముఖుల
పరిచయంచేసుకొని, స్వదేశముచేరెను. ఈజిప్టు ఇత్యాదులలోను
వార్తాపత్రికలుగూడ పఠించుచు, లోకజ్ఞానంగూడకల్పించుకొని
తానుస్వయంగా పత్రికలకు వ్రాయుచుండెను. ఈజిప్టు ఇత్యా
దుల స్వాతంత్ర్యమును బ్రీటిషుసామాజ్యంవా రరికట్టుట,
క్రియలో ఆర్థికంగాను, రాజకీయంగాను, బ్రీటిషువారాదేశా
లను వీడించుచుండుట, దేశస్వాతంత్ర్యముకై, అక్కడి
ప్రజానాయకులుజరుపు కృషినిగూడ కరిశీలించి, 1907 నాలుకు
ఆజాదు స్వదేశం చేసుకొనినాడు.

5 జాతీయోత్సాహం.

1905 ఆఖరుకు రష్యా జపానుయుద్ధము పూర్తయైనది.
జపాను విజయముతో, వైస్రాయి కర్ణనుగారి "వంగభంగం"

తో, నారోజ్ అధ్యక్షతను కలకత్తా కాంగ్రెసుతో, మనదేశములో ఆశాంతి జాతీయోత్సాహము నేర్పడినవి. అప్పటికి దేశపు రాజధాని కలకత్తా. అది యీ అశాంతికి, ఆందోళనకు బిటిషరులపైన ద్వేషబ్యూలకును కేంద్రమయినది. యూరపు యువకుల అరాజకతత్వ మీదేశముకును వ్యాపించినది. “మన బంధకారకులు బ్రిటిషు అధికారులు, వారి అనుచరులును; కనుక వారిని హత్యచేస్తే దాస్యమోక్షము కలుగును.” అని, అందుకు యువక విప్లవకరులు రహస్యచర్యలారంభించిరి; పోలీసుల పిస్తోలులను, రివోల్వరులను హరించిరి; దుర్గకూటములలో బాంబు ఫాక్టరీలు పెట్టిరి; యువకులను చేరదీసి ఉద్యోగం కల్పించిరి. (1857 వ నాటి) సిపాయి విప్లవమునకు స్వర్ణజయంతియగు 1907 లో ‘మారోఫరంగీకో!’ అను రహస్య నినాదములు ప్రసరించినవి. స్వాతంత్ర్యాకాంక్ష అబుల్ కలాం 19 వండ్ల కే మారంలో యీ క్రాంతితత్వముతో ప్రభావితుడాయెను. అకుట్ర దారులతో యీ యువకు మైత్రీ సంభాషణ లేర్పడినవి. పీఠానంతర్వోలో హిందూస్థానముకు దాస్యపు విముక్తి కావలెనని తహతహ; కాని అందుకు బాంబు పిస్తోలుపద్ధతి సాధకమగునా? అని సందేహము.

అప్పటికి దేశంలో మితవాదులు జాతీయవాదులమధ్య సూరతు కాంగ్రెసు (1907 డిశెంబరు)లో చీలికగల్గినది. 1908 నుండి బ్రిటిషుసర్కారు మితవాదులను చేరదీసి తిలకు మున్నగు

‘అతివాదు’ అను అణచసాగిరి. కాక, ‘మంత్రాలవల్ల చింత యలు రాలవు’. వట్టి తీవ్రోన్మాదాలతో స్వరాజ్యమురాదు. అప్పటికి గాంధీమహాత్ముడింకను దక్షిణాఫ్రికాలో నేయుండెను. అహింసాసిద్ధాంతమింకను రాజకీయరంగమునకురా లేదు. అయితే హత్యాపద్ధతివల్ల కొందరు బ్రిటిషువారిని కొట్టినను, సాహసములై, ఖండారాలలోను పాదుకొనుచున్న బ్రిటిషువారు భీతులై వదలుదురా? అని ఆశాదు హృదయములో ఆదోళన కలిగినది. ఈలోగా సర్కారు ‘పత్తేదారు’ గూఢచారులు లోలో, యీ క్రాంతిపరులతో స్నేహనటన చేసి, అనుభవం లేని ఉద్యోగపరులగు యువక సంఘముల మోసగించి, వారి కుట్రల గనిపెట్టిరి. వెంటనే పోలీసు లీవిప్లవనాయకుల నరెస్టు చేసి, రహస్యపు ఉత్తరాలు, బాంబులఘాట్టరి, ఆయుధాలను చూడ పట్టుకోసాగిరి. కలకత్తాలో అరవిందాది విద్వాంసులు నరెస్టు అయిరి. తుదకు విడుదలయైనను, ఆయన యీ రిణంగము విడచి, పుదుకోటలో ఆధ్యాత్మికకృషి దీక్షితుఁ డాయెను. మాలానా ఆశాదును బ్రిటిషుపోలీసు లనుమానించి గూఢచారుల నిఘాపెట్టిరి. కాని, ఆయననప్పుడరెస్టుచేయుటకాధారము దొరకలేదు. ఈ బాంబుపద్ధతి ఫలప్రదముకాదని గ్రహించి, ఆశాదు ఆ విప్లవకారులతో సంబంధము వదలుకొనెను; యువకుడైనను భక్తుడు నిదానంగల విద్వాంసుడు, కనుక ప్రజాక్షేమకరముగు కార్యక్రమమే కోరెను. ఈస్థితిలో 1908 సం॥

ఆఖరున తండ్రి ఖైరుద్దీను మరణించెను. ఇక తానే కుటుంబపు పెద్ద; ముస్లిముల ఆచార్యుడు; వేలకొలది శిష్యబృందము; వారు తండ్రివలె తానును అనువంశిక గురువుగ తమ్ము నేలుకొమ్మని ప్రార్థించిరి. శిష్యపరిపాలన ఖ్యాతి శారవకరము, ప్రమాదము లేనిది, ద్రవ్యలబ్ధికరము, శాంతిజీవితకరమును. కాని, ఆజాదు వాటిని కోరలేదు. అప్పటికే తాను గొప్ప “మాలానా” యే గాక, ఇమాం (అనగా గొప్ప మసీదుల ముఖ్య స్థానాచార్యుడు) ఇంకను ముస్లిం ధార్మికరంగంలో నిస్సందేహంగా అద్వితీయుడగు అధికారికావచ్చు. కాని ఆజాదు ఆపేరుప్రతిష్ఠలకు ప్రాకులాడక, పదవీవ్యామోహం వడలుకొని, ముస్లిములకు ఉన్నతమగు ధార్మిక సేవచేయుచునే జాతీయ సేవను చేయదొడగెను. బ్రిటిషువారు ముస్లిం ‘జోహుకుము’లు పెట్టిన ఆశలకు లోబడక, దీక్షతో జాతీయ సేవకే జీవిత మర్పించదొడగెను. ఈ కాల విద్వాంసుని బౌద్ధాధ్యక్షునతలవల్ల క్రమారంలోనే “అమీర్-ఎ-హింద్” అని ఆయనకు బిరుదేచ్ఛెను.

6. రాజకీయరంగం.

తండ్రికాలలలో ఇంగ్లీషు సేర్వకున్నను, ప్రస్తుత కాలములో ఆంగ్లపరిజ్ఞాని మవసరమని కనిపెట్టి, మన యవకుడు ఇంటివద్ద స్వయంకృషితోనే ఇంగ్లీషు నేర్చుకొనెను; కాని, టాగూరు వలె మౌఖ్యభాషద్వారానే భాషా జాతీయ సేవలు

• • •

జేసెను. అయితే టాగూరు బాంబులత్వమును ప్రతిఘటించి, అప్పుడు సాహిత్యరచనలో నేమిమిగిలే. అజాదు కృమముగా సుద్ధసాహిత్యమునుండిమరలి, జాతీయరణరంగమందే నిమిగ్నడై, తనలేఖనిని శస్త్రముగ వినియోగించెను.

మన జాతీయోద్యమము నణచుటకు మనలో విభేదాలు కెచ్చించుటకు బ్రిటిషు అధికారులప్పుడు గట్టిగాపూనుకొనిరి. బెంగాలు విభజించి, ముస్లిములకు ప్రత్యేక సౌకర్యాలచ్చిరి. మనరాజ్యాంగంలో కొత్తసంస్కరణలని కొన్నిశాసనసభ తేర్చి, అందుల ప్రజాప్రతినిధుల యెన్నికలో హిందూవోట రులే ఎన్నుకొను హిందూప్రతినిధులు, ముసింవోటరులే ఎన్నుకొను ముస్లిప్రతినిధులు నుండునట్లు, సాంఘికభేదంద్వారా ప్రత్యేకప్రతినిధ్యంవెట్టిరి. ఈపాచిక బాగుగపారి, సాంఘిక విభేదాలు పెరుగుచుండెను ముస్లింసంఘంలో తనకర్తవ్యమును అబుల్ కలాం నిర్ణయించుకోవలె. అప్పటి ముస్లిముల పూర్వస్థితినిక్కడ గ్రహింపవలె. హిందువులలోవలె ముస్లిములలోగూడ మధ్యకాలమందు అనేక దురాచారములు వ్యాపించినవి. వాటినికొందరు శాస్త్రగ్రంథముల అపార్థాలతో సమర్థించిరి; సంస్కర్తల నాయకుడు సర్ సయ్యద్ అహమ్మదు (మనలో రాసుమోహనదయానంద వీరేశలింగంగార్లవలె) సంఘసంస్కరణకు విద్యావ్యాప్తికి కృషిచేసెను; ముస్లింసంఘమును బ్రిటిషువారి కాపులుగను, రాజభక్తులుగను ఆయన

తయారుజేయబూనెను, ముస్లిములందరు ఆంగ్లవిద్య ఆంగ్లాచారాలు నేర్చి, బ్రిటిషు అధిమానులు కాగోరెను. “హిందువులు ఓరోధులు, బ్రిషువారే మనమిత్రులు, వారిసాయంతోనే ముస్లింసంఘము వృద్ధికావలె” అని ప్రచారంచేసి, ప్రఖ్యాతమగు ఆలీఘరు ముస్లింకళాశాలాదుల నిందుకే ఉపయోగించెను. సాంఘికరాజకీయాలలో ముస్లిములందీ సంకుచితత్వమను అల్పధోరణిని ప్రతిఘటించి, నిర్మూలించి, ముస్లిములను దేశభక్తులు, జాతీయపరులు, యధార్థధార్మికులుగ జేయ, ఆజాదుకంకణం కట్టికొని, తనయావచ్చక్తి సందుకుపయోగించినాడు.

1885 సం॥లో అ॥ భా॥ జాతీయమహాసభ ‘కాంగ్రెసు’ అను పేరుతో ఆరంభించి, సాలీనా సమావేశాలలో ప్రజల హక్కులకై తీర్మానాలు చేయుచుండెనుగదా ! ఇందులో బదురుద్దీన్ త్యాబ్జి, శాయీమున్నగు ముస్లిమునాయకులునుండిరి. కాని, క్రమశః బ్రిటిషు అధికారుల సూచనపైన, సర్ సయ్యద్ అహమ్మదుగారు ‘ముస్లిములు కాంగ్రెసులో పాల్గొంటే తమసంఘముకు లాభము ఉదు, తాము ప్రత్యేక సంస్థద్వారా, స్వసంఘక్షేమమే చూచుకోవలె’ అని అప్పటి ముస్లింయువకులను ప్రముఖులను ఒప్పించెను. అ॥ భా॥ ముస్లింలీగు 1906 లో స్థాపితమై ఈఉద్దేశంతో బ్రిటిషులపై రాజభక్తి జూపుచు, వారిసాయంతో స్వసంఘభివృద్ధికి కృషిచేయదొడగెను. సర్ సయ్యదు అహమ్మద్ (సంయుక్తరాష్ట్రపు) ఆలీఘ

రులో స్థాపించిన ముస్లింకళాశాలలో ఆంగ్ల అధ్యాపకుల అజమానుషీలో ముస్లింయువకవర్గము ఈ ఉద్దేశ్యాలతోనే ప్రభావితమైరి. అందులో కొందరు సర్కారునాకరీలో చేరగా, మరికొందరు సాంఘిక రాజకయరంగాలలో ముస్లిముల ప్రత్యేకపుహక్కులకని పోరసాగిరి. దీనిప్రతిఘటనకని హిందువుల హక్కులరక్షణకని కాశీలో స్థాపించిన హిందూకళాశాలలోను ఇట్టిసాంఘికతత్వముకు బ్రతిఘటారు ప్రోత్సాహమిచ్చిరి. కలకత్తా, మద్రాసు ఇత్యాదులలోను ముస్లిముల మద్రీసాలు, హిందూసంస్కృతికి ప్రాముఖ్యమిచ్చు విద్యాలయాలును, ప్రభుత్వాదరణతో బయలుదేరినవి. క్రమంగా, 1916, 17 నాటికి కాశీలో హిందూవిశ్వవిద్యాలయం, అలిఘరులో ముస్లింవిశ్వవిద్యాలయంగాడ బ్రతిఘటారభిమానంతో ప్రసాదించి, మనలో సాంఘిక విభేదముపెరుగుటకు తోడ్పడినారు.

ఇట్లు విభజించి పాలించు బ్రతిఘటలలో, కొందరు ధీమంతులును చిక్కుకొనిరి. మహమ్మదాలీ మోకదాలీ ఇత్యాదులు ముస్లింలీగులోను, సావరిగు భాయిపరమానందు ఇత్యాదులు (విస్లవరంగంనదలి) హిందూమహాసభలోను నాయకులైనారు. ఈస్థితిలో, ఈసాంఘిక విభేదము జాతీయోద్యమముకు హానికరమని, భారతైక్యముకు భంగకరమని, మనకుశాగ్రిబుద్ధికనిపెట్టి, ఈభేదతత్వపు భూతమునెత్తైన నిరూపించి, జనులందరికీ 'ఆజాదీ'ని సాధింపబూనెను.

7 ఆల్ హిలాలు.

ముఖ్యంగా ముస్లిములు ఉద్దాపతికలు చదువుదురు. ముస్లిములునడుపు అప్పటి ఉద్దాపతికలు 'అలిఘరు' మనస్తత్వంతో బిట్టిఘభక్తిని, సాంఘిక స్వార్థమునే బోధించుచుండెను. ఈదృక్పథంవల్ల గల్లుజాతీయహానిని పోగొట్టి, ముఖ్యంగా స్వమతస్థులలో జాతీయదృక్పథం పోషరింపజేయుటకు, ఆజాదు 'ఆల్ హిలాల్' అనుపేర కలకత్తాలో ఒకవారపత్రికను స్వయంగా స్థాపించి, తానేసంపాదకుడుగ సాగించెను. సంకుచితభావాలను తనవిశాలవైరుష్యంతో ఖండించి, మహమ్మదీయమతమును హిందూమతంవలె ప్రజలందరి క్షేమమునే కోరునని ఆతడప్పుడు నిరూపించెను. మహమ్మదువారి జీవితం నుండి అరబుసంప్రదాయ రచనలనుండి ఈప్రతిభాశాలియిచ్చిన ఉదాహరణములు మార్మికచర్చలు అద్భుతములు. జాతీయ స్వాతంత్ర్యముకై కృషిచేయుట, దేశదాస్యం ధ్వంసపర్చుట, ప్రేమతత్వము, పరస్పరసహనము, మైత్రి, శాంతభావము ఇస్లాంమతపు సిద్ధాంతములలోనివేలని, ఆజాదుచక్కగనిరూపించెను. ఆల్ హిలాల్ అనగచంద్రుడు అని శబ్దార్థం; దాని వ్యాసములు గంభీరభావములు ఉత్తరప్రాంతపు జనులలో (ముఖ్యముగ మహమ్మదీయుల హృదయములలో) నవ్యకాంతిని ప్రసరింపజేసెను; ప్రేమను జాతీయోత్సాహమును అంకురింపజేసినవి. ఆయనకు ఇస్లాంధర్మ శాస్త్రములందును అరబు

సంప్రదాయగ్రంథములందును గలసాంఘికత్యమఖండము. కులతత్వవాదులు స్వార్థకురులు కూపకూర్మదృష్టితో చేయు సంతకుచిత కుయుక్తివాదముల నాయన శాస్త్రీయముగ విమర్శించి, ప్రామాణికంగానవ్య సిద్ధాంతములస్థాపించుచుండెను అప్పుడా పత్రిక కద్దులముగ చందాదార్ల సంఖ్య 20,000 పైకి పెరిగినది, అది మనదేశమందన్ని ప్రాంతాలలోను విదేశములందును వ్యాపించినది. ఆపత్రిక మాసంలోను నవ్యతముండెను. క్రిష్ణమగు సాత ఉద్ధృతపురు బదులు సారసీకాదులలో వాడుకొత్తరకపుటపురు వాడిరి; నవ్యనాయకుల సుందరచారిత్రక దృశ్యముల చిత్రపటముల జేర్చిరి; భావగర్భితమగు బొమ్మలు విజ్ఞానదమగుగాథలు, విశాలజాతీయోద్యమాల వివరములు చిత్రించి, పత్రిక నన్నివిధముల నాకర్షకంచేసిరి; అది ఉద్ధృతపత్రికా సంచాలనలో విస్తవం కల్పించినది.

ఈజాతీయప్రచారము జూచి బ్రిటిషువారు 'గాథరా' కడిరి. అది సహజమే. ఉద్యోగుల తీవ్రదృష్టి దీనిపైబడినది. పెనుకట్టు క్రింద ధరావతు తీసుకొని దానిని జప్తుచేసిరి. 'జబర్దస్తీ'తో ఆపత్రికను 1915 లో అణచివేసిరి. కాని, అబుల్ కలాం దృఢసంకల్పుడు; కనుక వెంటనే, ఆయన 'ఆల్-బలాగ్' అనుపేర ఇంకొక ఉద్ధృతవారపత్రిక నారంభించెను; ఇంతలో 1914 లో జర్మనుయుద్ధమారంభించినది ఆయుధములోను స్త్రీలందేళములలో ముఖ్యమైన టర్కీనుల్తాను జర్మనుల పక్షము

వహించెను. తురుష్కుల మితులమంచునే టర్కీ నణచుటకు బ్రిటిషువారు తీవ్రముగ దాడిసాగించి, టర్కీసామ్రాజ్యపు అశేబియాసిరియా పాలస్తీనువగై రాలలోవిస్త వము లేవదీసిరి.† బ్రిటిషువారి చ్యునుగూటనీతిని ఆజాదు తీవ్రముగ విమర్శించి, ముస్లిములకు స్వాతంత్ర్యేచ్ఛనుబోధించెను. అప్పటి వరకు కేవలం సాంఘికతత్వోన్ముఖులైన యాకతు మహమ్మదా న్నిలుఇత్యాదు లె డరో ఆజాదుననుసరించిరి.

ముస్లిముల బుద్ధివైతముల రక్షణకై తుర్కీసుల్తాను 'ఖల్ఫా'గనుండుట అన్ని దేశాల ముస్లిములకు నవవిరమని ఆయనయు 'ఆల్'సోదరులను నిరూపించిరి. అజాదుగారు బ్రిటిషుపాలకుల సామ్రాజ్య దురాశను నిరంకుశత్యమును నిరసించెను. అంతట, ఈవత్రికకును 'ఆల్ హిలాల్'కు పట్టినగతియే కలిగింది. ఆయనను అబుల్ కలాము జాతీయప్రచారం మానలేదు; ఆయన దేశమందాయాప్రాంతములందు సంచరించి, జరులకు (ముఖ్యంగా మహమ్మదీయులకు) స్వేచ్ఛను ఉదారతను బోధింపబడగెను. ఆయన అగృహస్థాని అమృత రసప్రవాహమనుగోర్చి యానందించుటకు జనులు వేరవేలుగ వచ్చుచుండిరి. సర్కారువారాయనను ఢిల్లీకి, పంజాబుకు మద్రాసుప్రాంతముకుగూడ పోకూడదని నిషేధించిరి.

† ఈదండ భూమి లకెలియాద్దగైరాలలో లారెన్సుగారి చాణక్య చర్యలు లోకసిద్ధమైనది.

యుద్ధకాలమందు భారతరక్షచట్టమునుపేర క్రొత్తనిబంధనను సర్కారువారు జారీచేసి, దానిక్రింద రకరకాల నిరంకుశాజ్ఞల జారీచేసిరి. తుదకాయన తన బెంగాలునే వదలి పోవలెనని హుక్కుము జారీయైంది. ఇంకెక్కడకు పోవుట! అప్పుడాయన బీహారులోని 'రాంచి' యను చల్లని గిరిపురిలో మకాం పెట్టుకొనెను. కాని, ప్రభుత్వపు శనిదృష్టి వదలలేదు; త్వరలోనే ఆయన నాపురమందే నిరోధించి, పిమ్మట నిర్బంధించిరి. ఇట్లు ఆయన 1916 నుండి 1919 వరకు జైలులోనుండెను. ఇట్టి తుర్కీచర్యను సమర్థించి, ముస్లిం యోధులు తుర్కీతో పోరాడకూడదన్నందు కన్నా ఆనీసాదరులును బంధించుచుండిరి.

ఇట్లెన్నికష్టములు గల్గినను అబుల్ హుసేన్ జంకలేదు. ధీరుడు, కార్యపరుడు, ప్రజాసేవకుడు, విద్యావిరోధికులకు నిరోధమందున్నను ఆయన సామోన్యవ్యాపంగమును మానలేదు. మహనీయుల వేజస్సులంతగాయములల క్యవెట్టదుగదా! తిలకు గారు 1908 నుండి 1914 వరకు ముండ్లతేజైలులోనే గీతాభాష్యమురచించి కర్మవీరబిరుదము సార్థము చేసుకొన్నాడు. దరిమిలను జనాహ్లాలును జైలులోనే ప్రపంచ చిత్రానులను రచించెను. ఆహును ఆ నిర్బంధకాలములో ఆధ్యాత్మిక కాదిరచనలకు తనకాలము వినియోగించెను. ముస్లిముల ధార్మిక వాగ్దేయములో అగాధపరిమి వేసిరాడు, కనుక రాంచిలో దీక్షతో ముస్లిముల వేదగ్రంథముగు 'కురాను' నాయన

అరబ్బీనుండి చక్కగ హిందుస్తానీ కనువదించెను; (ప్రీతికతో) గంభీరమగు భావ్యమును గూడరచించెను. ఇది “తర్జుమనుల్-కురాన్” అను అమూల్యరత్నము మూడు సంపుటములుగ తగునాత ప్రచురింపబడి, మహమ్మదీయ విద్వాంసు లందరిలోను గొప్ప సంచలనము కలిగించినది. (మహమ్మదు ఈశ్వరచోదన ద్వారా చెప్పినబోధల సంగ హమే క రాను. అది ముస్లిం వేదము. మహమ్మదుగారి యితిర రచనలు హాదిసు అనబడును)

అప్పుడు ఆజాదుగారు ‘తజ్-యా’ అను పేర అత్యుత్తమ గూడ రచించిరి. ఇది మూడువందలపుటలు దాటిన గ్రంథము. ఇందు చాలభాగము ధార్మికవిషయము, తమ పూర్వులకు, అప్పటి దేశకాల పరిస్థితులకు సంబంధించును. తుది అధ్యాయం ఆజాదుగారి బాల్యజీవితపు విశేషముల బెలుపును ఇదియు ఉర్దూలో జరిగిలమనోహర శైలిలో వ్రాయబడినది 27-12-1919 తేదీనాటికి ఆయన రాంచిననుంచి విడుదలయైరి (అప్పటికి ఆలీసోదరులును విడుదలయైరి.) వెంటనే ఆజాదుగారు కలకత్తా చేరి; అక్కడ తన వాఙ్మయ్యసిని మరల అందుకొనెను; ఇదివరలో ఆయన హిందుస్తానీలో కొన్ని సాహిత్యగ్రంథముల రచించెను; ఇందు ముఖ్యమైనవి హుస్సొశాస్త్రముల సంస్కృతియు అహింసా సత్యవాదాలను జాతీయ స్వాతంత్ర్య

* దీనికే లోకమాన్యకు “కర్మయోగ శాస్త్రం” అని పేరు బెట్టెను.

మును ప్రోత్సహించునని ప్రామాణికముగ కనుపర్చినవి. రాంచీలో యీ గ్రంథము లచ్చువేయించుటకు సర్కారు నిరోధమువల్ల సాగలేదు. అక్కడ తగు ఉస్థూలిపి అచ్చుకూటమును లేదు. కలకత్తా చేరులోగా ఆ గ్రంథముల వ్యాపకములన్నిటిని పోలీసువారు సోదాలో తీసుకొనిపోయిరి. ఆ రచన గ్రంథము లేమైనవో! సర్కారుతో చాలచర్చజరిగి, సుమారు 1½ సం॥ లకు ఒక పెద్ద తుక్కుకాగితములమూట ఆయన కొప్పజెప్పబడెను. విప్పి చూడగా ఆయన గ్రంథములన్నియు చిన్న భిన్నమైన చెల్లాచెదరై ఉన్న కాగితాలు తారుమారైనవి. తుదకాయన వాటిని సరిచేయ సాధ్యపడక, వాటినిన్నిటిని మరల వ్రాసి, రచించుకొనెను. ధీమంతులు వ్రాసిన గ్రంథమును మరల వ్రాయబూనుట చాల శ్రమకరముగదా.

ఈలోగా రాజకీయరంగము మరల తీవ్రమైనది. ఇంత వరకు ఆజాదు స్వతంత్రభావముగల్గి ధార్మికోద్ధరణకు జాతీయైక్యమునకు ప్రత్యేక కృషి చేసెను. అరిబ్బీ పారసీ రచనల ద్వారా ముస్లిముల దేశము లన్నిటిలో స్వాతంత్ర్య వీక్షను జాతీయపరిణామమును గల్గించుచుండెను; ఇక్కడి ముస్లిములలో స్వతంత్రకృషి చేయవలసినదని. 1919 నుండి గాంధీగారీ దేశంలో రాజకీయరంగలోకి దిగిరి. 1920 నుండి వారి యిస్తికి సమన్వయము కలిగినది.

1921 లో గాంధీగారారంభించిన అసహాయోద్యమములో అబుల్ కలాం ఖుర్షీగ పాల్గొనెను.

8 ఖిలాఫతు ఉద్యమము.

అప్పుడు అసహాయోద్యమంతో ఖిలాఫతు ఉద్యమము శలసినది. దానిభావముఁ నిప్పుడు సూక్ష్మముగ పలికిరించుము; క్రీ. త. 7 వ శతాబ్దిలో మహమ్మదు ప్రవక్త తన నవ్యమతమును బోధించి, బెడోయీనులను అనాగరిక సంఘమును మహాజాతిగ జేసి, వారికి విశ్వవిజ్ఞానాపేక్ష, ధార్మికవీరత్వమును గలిగించెను. ఆయన ముస్లింనాయకుడై “ఖలీఫా” అనిపించుకొనెను. ఆయన అనంతరం, ముస్లింప్రపంచపు ముఖ్యపాలకు హాకము “ఖలీఫా” అగుచుండెను. ఖలీఫా బలీయుడై ముస్లిముల తీర్థక్షేత్రముల కాపాడవలె. 15 వ శతాబ్దినుండి ముస్లింరాజ్యములలో ప్రబలమైన టర్కీసుల్తాను అరేబియా పాలస్థినుండలి పుణ్యక్షేత్రముల రక్షకుడైనాడు; ఇట్టి ముస్లిం సంస్కృతి రక్షణకు “ఖిలాఫత్” అని పేరు వచ్చినది. 1914 నుండి జరిగిన యూరపు మహాయుద్ధంలో టర్కీ జర్మనులపక్షము అంగ్లముహోధియైనది; యుద్ధమధ్యమందు ముస్లింరాజ్యా సానుభూతిని పంపాదించుట తమ యుద్ధజయమున కావశ్యకమని గ్రహించి, 1916 సం॥రం బ్రిటిషుప్రధాని లాయిడు జార్జిగారు ముస్లిముల ‘ఖిలాఫతు’నకు నవ్వుము రాసీయక టర్కీనాదరింతుమని ప్రచురించిరి; అంతట అరబ్బులు, పారసీకులు మున్నగు ముస్లిములు అంగ్లములకు తోడ్పడిరి. కాని యుద్ధంలో టర్కీ జర్మనీకి తోడ్పడెనుకొనున విధమున బ్రిటిషువిద్రోమండలివారు యద్ధాంతమందు

టర్కీ-సామ్రాజ్యము నణచిరి. ఈ యెల్లము తమ 'సామ్రాజ్య రక్షణ' లో చేర్చుకొనిరి. తుదకు టర్కీ-సుల్తానును వారు కీలు బొమ్మగఁ జేసి, తురక్కుల కవమానకరమగు సంధిపై సంతకము పెట్టించిరి. టర్కీ-యువకు లందు కొప్పుకోక, 'కమాల్ పాషా' అను వీరుని నాయకత్వమున తిరుగబడి, ఆసియా టర్కీలో స్వతంత్ర-రాజ్యము స్థాపించుకొనిరి, వారిపై బడిన మిత్రమండలి గ్రీకు సేనల నోడించిరి టర్కీ-సుల్తాను బ్రిటిషు వారి దాసుడాయెను. ఇట్లు ఇల్లీస్ ఆధిపత్యముకు యిట్టివర్గశీ కలిగెను. ముస్లిములు ఒక ఖగీఫ్-ద్వారా తమ పుణ్యక్షేత్రములు రక్షించుకొనెలె. అ రక్షణకని ముస్లిం దేశీయు లందఱు గొప్పప్రచార మారంభించిరి మొత్తంభారత దేశంలో హిందువులై హెచ్చుమందియైనను అంక లో రి కోట్లపైగా ముస్లిములు ఉన్నందున, అప్పుడు 'ఖలాఫతు' ఉద్యమవికృడను వ్యాపించినది. దీని ముఖ్యనాయకులుగ మహమ్మదాలీ షా తాలీఫోదరులు దీనిని కేవలం సాంఘిక ద్వేషం చేపుచు సాగింపబడిరి. అప్పుడు "ఖలాఫత్తు అనగా ముస్లిముల జాతీయస్వాతంత్ర్య రక్షణ విదేశీయుల అక్రమాధిపత్యం తొలగించటము" అని నవ్యదృక్పథమిచ్చి, ఆజాదుగాను అల్లు ఖురాన్ ప్రమాణాలతో వ్యాఖ్యానించిరి. దానిని గాంధీగొప్పుకొని ఈ ఖలాఫత్తును గూడ మన జాతీయస్వాతంత్ర్యోద్యమపు సమస్యలలో చేర్చిరి. "పరాధీనత గలిగించిన బ్రిటిషుఅధికారిపు భారతీయ సేనలలో

ముస్లిములెవరూ చేరకూడదు.” అను తీర్మానము ఆజాదు అధ్యక్షతను కలకత్తా, లాహోరు, ఢిల్లీలలో ఖలాఫతు ముహమ్మదీయ రంగీకరించి ప్రచారంచేసిరి. ఆ తీర్మానమే దరిమిలాను కరాచీలో చేసి ప్రచురించినందుకని ‘అలీ’ సోదరులను సర్కారువారు జైలులో నుంచిరి. ఇట్లు ఖలాఫతు ఉద్యమమును జాతీయదృక్పథమిచ్చి, మన న్యాయతోద్యమంతో మేళవించి అప్పటికి మతసాంఘిక దృష్టితోనే యున్న ముస్లిం సోదరులకు మాలానా ఆజాదు దారి చూపెను.

9. అసహాయోద్యమము.

1920-22 సం॥లలో అసహాయోద్యమము సాగించునపు టినుండి ఆజాదుకు గాంధీజిత్యాదులతో సఖ్యమును కాంగ్రెసులో ప్రాముఖ్యమునుగల్గెను. సత్యాగ్రహసభ స్థాపితమైనది. అందుల నలుగురు భువలలో ఆజాదుగారునుండి ముఖ్యంగా తురకలలో జాతీయోద్యమపువ్యాప్తికి తోడ్పడినారు. వేలకొలది విద్యార్థికులు సర్కారుకు ప్రాబల్యమిచ్చు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగములు, కోర్టులు, కళాశాలలుబహులు, శాసనసభలుగూడ విడచి వాటిని బహిష్కరించిరి. దేశమందాందోళనము హెచ్చినది. ప్రభుత్వపుపరపతి పునరుద్ధరించుటకు సర్కారువారప్పు డీదేశమందు బ్రిటిషుయువరాజుచే సంచారముచేయించిరి. 1921 నవంబరులో ఆయన బొంబాయిలోదిగెను. ఈచర్యను బ్రిటిషువారి

ఆధిపత్యమును బలపర్చుట కుద్దేశించిరి; కనుక, అందుపాల్గొనక, ఆయుత్సవములను భారతీయులు బహిష్కరించవలెనని కాంగ్రెసువారు నిశ్చయించిరి. యువరాజు దయచేసిన ప్రతి సగరపువీధులును ఆరోజున నిర్జనములైనవి. ఆదిసంబరులో బ్రిటిషు యువరాజు కలకత్తాకు దయచేసెను. అక్కడ శ్రీదాసు సుభాసుగార్లతోబాటు అబుల్ కలామును తీవ్రప్రచారముచేసి బహిష్కారమును పూర్తిగ సాగించెను. సర్కారువారు కోపోద్దీప్తితులై, ఆజాదును 10-12-1921 తేదీని అరెస్టుచేసిరి. యువరాజుబహిష్కారమును శాంతముగ సాగించుటకు కాంగ్రెసువారు 1921 లో 'వాలంటీరు' (స్వయంసేవకు)లను బోధించేసిరి. ఆజాదు అనేక ముస్లిములగూడ ఏటిలోనికాకర్పించెను. ఈ వాలంటీరుదళములు అక్రమసంఘములని సర్కారువారు నిషేధించిరి. ఆజాదు ఆసంఘములో స్వయంగా సభ్యుడై ఇతరులను ప్రోత్సహించెను. ఈనేరము కాయనను కోర్టువారు విచారణ చేసిరి. ఆయన విచారణలో పాల్గొనక, ఒక ప్లేటుమెంటును మాత్రము కలకత్తాపెసిడెన్సీ మెజిస్ట్రేటుయొద్ద దాఖలుచేసెను. ఈప్లేటుమెంటులో ఆయన బ్రిటిషుసామాజ్యపద్ధతి లోకులకు కల్పించుబాధలును అన్యాయములును వివరించిరి. ముస్లింమతస్థులందరును దేశీయస్వాతంత్ర్యముకై కృషిచేసి తమదేశమునుద్ధరించవలెనని మతము ప్రబోధించుచున్నదనిగూడ ఆయన కురానుమున్నగు మతగ్రంథములనుండి స్పష్టప్రమాణములతో

నిరూపించెను. ఈ స్టేటు మేంటు విపులమై అద్భుతమై, యంగు
 ఇండియాలో గాంధీమహాత్ముని ప్రత్యేక ప్రశంసబొందినది.
 అంతట (1922 ఫిబ్రవరిలో) ఆయనకొక్కడాది కఠినశిక్ష విధిం
 చిరి. వెనకటివలె ఆయన జైలులో నూలువడి కుచు సాహిత్య
 కృషి చేయుచునుండెను. ఆజాదు మరల విడుదలయగునప్పటికి
 దేశస్థితి కొంతమారిగది. అసహాయోద్యమపు ఉత్సాహము
 పన్నగిలినది. జాతీయోద్యమము సామాన్యజనులలో వింకను
 సరిగా పాడుకోలేదు. కొన్నిచోట్ల జనులలో అల్లరులు దొమ్మి
 జరిగినవి. అహింసాయుద్ధమకు భంగమేర్పడినది. కోర్టులు
 కాలేజీల మాటయటుండ శాసనసభల సమస్యవచ్చినది.

‘మాంటాఫర్డు’ సంస్కరణాలప్రకారం, 1920లో కొత్త
 శాసనసభలకెన్నికలు జరిగెను; వాటిని కాంగ్రెసువారు బహి
 ష్కరించగా, వితవాదలు కలతలేవారు వాటిలో సభ్యులై
 కొందరుమంత్రులై దుష్టపరిపాలకులతోడ్పడిరి. పాలకచర్యలను
 అసహ్యించుకొని 1922 ఫిబ్రవరిలో అక్కడక్కడ జనులు
 దొమ్మిచేసి పోలీసులను శాధించిరి.

ఇట్లు జనులలో హింసాప్రకోపముకలెనని, శాసన
 ధికారోద్యమమును గాంధీగారు 1922 ఫిబ్రవరిలో తత్కాల
 ముకు నిల్పుచేసిరి. అంతటగాంధీగారును అరెస్టుఅయి, జైలులో
 నుంచబడిరి. పిమ్మట కాంగ్రెసులో రెండుపక్షములేర్పడినవి.
 1922 ఆఖరన గయలో కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడైన శ్రీ చిత్త

రంజనదాసు కాంగ్రెసువారు శాసనసభల యెన్నికలలో పాల్గొని అసభలలో ప్రతిష్టంభన చేయవలెనని సూచించిరి. మోతీలాలు నెహ్రూగారు నీపక్షముకేరి, దానికి 'స్వరాజ్య' పక్షమనిపేరుపెట్టిరి. వీరికిని సభాబహిష్కార వాదులకును సంఘర్షణ కలిగినది. ఇందుకుతోడు దేశముకొందరు హిందువులకు ముస్లిములకుమధ్యను కొట్లాటలు దొమ్మిజరిగినవి. 1922, 1923 లో కొన్నిప్రాంతాలలో, హత్యలుజరిగినవి.

ఈసాఁఖికి హిందూ నానాటికి హెచ్చుచుండె. ఇదివరలో ముస్లింనాయకులను కాంగ్రెసుకాకర్షించిన ఖిలాఫత్తు ఉద్యమము తనంతట క్షీణించినది. అప్పటికి 'ఖిలాఫా యేన తుర్కీ' సుల్తాను బ్రిటిషువారికిలోబడినది. కనుక, ఆయనను తుర్కీ ప్రజలధి కారమునుండి తొలగించిరి. టర్కీలో ప్రజాశత్రుము కధ్యక్షుడగు కెమాల్ పాషాగారు తాను ఖిలాఫాగనుండ నిరాకరించుటగాక, ఖిలాఫతునంభనే తొలగించివేసిరి. ఈచర్య కిర్రమముస్లింరాజ్యములు నంగీకరించినవి. పాల్గొని అరేబియా వస్త్రాలపైన అధికారమును టర్కీవారు వనలుకొనిరి † ఇట్లు ఆఖిలాఫత్తు ఉద్యమము చల్లబడిపోయినది. అది స్వతంత్రమగు ముస్లిందేశాలన్నిటిలోను పోయినను, మనదేశంలో కొందరు

† తుర్కీరాజ్యపునాథులయిమై 1921 సాలాఖతు లాసాను లో బ్రిటిషుప్రతినిధులు టర్కీప్రతినిధులు సమావేశమై కొన్నియశువులు నిర్ణయించుకొని ఇక ఈ పురతండ్ సందిచేసికొరి.

ముసల్మానులు ఖిలాఫతునుగూర్చి ఆందోళన చేయుచునేవచ్చిరి. పరాధీనజనుల మనోభావములు వికృతినొందుచుగదా !

* కర్ణాటకా మనదేశపు ఖిలాఫతుసంస్థలు సాంఘిక దృష్టిలోబడి, జాతీయ కృషికంతకు వ్యతిరేకించెను. టర్కీవారు ఫెజ్ టోపీ, అరబికు సంప్రదాయము, పారసీలీపి వగైరాలను, బహిష్కరించిరి. కాని, ఇవి ముస్లింమతపువని అందులోనే ముస్లింమతపునునది యున్నదని, ఇక్కడి ఖిలాఫతుసంస్థలు తలచిరి. మసీదులయెదుట సంగీతము, ముస్లిముల గోహింస, శుద్ధిసంఘములు, ఇట్టివా' గూర్చి తరువులుగల్గెను; ఒకప్పుడు దొమ్మి గల్గుచుండెను

అప్పుడు అబూల్ కలాం గారు కాంగ్రెసులో ఆయాసంఘములమధ్యను హిందూముస్లిం సంఘములమధ్యను సమన్వయముచేసి, సఖ్యముగల్గించుట కన్నివిధములను తమశక్తివంతము వినియోగించి కృషిచేరి.

* హైదరాబాదు నివాసులగు డి.బి.ఫా.జి.ముఖుకు కొంతద) మత్తును జరిగినది. (ఆయన పూర్వవైఖరులతో విశిష్టమొందెను) గాని అనూచన కిరతమునీ, కేరాల వారొప్పుకోలేదు.

10 ఢిల్లీ కాంగ్రెసు ఉధ్యక్షత.

1923 లో ఆయారాష్ట్రమాలంకు శాసనసభల యెన్ని కలు జరుగనుండెను. అందుకు స్వరాజ్యవక్షీయులు పోటీ చేయుచుంటే, తక్కిన కాంగ్రెసు నాయకు లక్ష్యకొనిరి. ఇట్లు కాంగ్రెసు అంత ర్భేదములనల్ల విచ్ఛిన్నమగునట్లుండెను. ఈప్రమాదము తప్పించుటకు కాంగ్రెసుకు ప్రత్యేకసమావేశమును జరిపి అఖిలభారతకాంగ్రెసు కమిటీవారు 1923 జూనులో నిశ్చయించిరి; 3-8-1923 తేదిని విశాఖపట్టణములో మరల దీనినాకమిటీ వారు ఖాయపర్చిరి. అంతట ఆనాటి సెప్టెంబరు 3 వ వారము లో కాంగ్రెసు ప్రత్యేకసమావేశ ఢిల్లీనగరములో జరిగినది. ఆయాసంఘములమధ్య సమాఖ్యచేయుట కందరిలోను అర్హులైన మాలానాఅజాదుగా రామహాసభ కధ్యక్షులుగ ఎన్నుకోబడి, ఆకార్యక్రమము సాగించు క్షోభజరిపి, కాంగ్రెసులో ఉభయపక్షములకును మైత్రికై కొన్నిసూచనలజేసిరి. “రాజకీయములలో కాంగ్రెసులోకొందగు శాసనసభలకువెళ్ళదలచిన, వారు అట్లుచేయువచ్చును; అందుకు తక్కిన కాంగ్రెసుసభ్యులెవరును న్యూనచేకప్రచారిము చేయకూడదు” అని మాలానా అజాదు జవాబుచ్చెను. గారు చేసినసమాఖ్య నాసభవారు అంగీకరించి ఖాయపర్చిరి; అందుమీదట శాసనసభల ఎన్నికలలో చాలమంది స్వరాజ్యవక్షీయులు పోటీచేసి, గెల్చి, సభ్యులైరి.

కేంద్రసభలో ఈస్వరాజ్యపక్షముకు శ్రీ మోతీలాలు నేహూ గారు బెంగాలులో దాసుగాకును నాయకులైరి. మన మద్రాసు రాష్ట్రమందు అప్పటి కాంగ్రెసు నాయకులందరును 'నో-ఛేం జరు'లే, అనగా వారాసభల బహిష్కరించువారే;

ఇట్లు రెండుపక్షములమధ్యను సామర్థ్యము లేకుండుటకు మాలానాగారు తోడ్పడిరి. కాని ఆయనమాత్రం ఏశాసనసభ లోను సభ్యులకు యత్నించినేలేదు. ఈ 'మింబరీకి' ఆయన ప్రక్క తికి వ్యతిరేకము. అప్పటి ద్వంద్వస్వభావమును క్రతిఘటించి నిర్మూలించుట ఆస్వరాజ్యపక్షముల ఆశయము. ఇట్టివినాశక కార్యక్రమమాయకు గిరిగారు. కనుక ఆయన కేవలం గాంధీ పక్షము డుగనేముండి, జాతీయబోధలోను, సాఘికమైత్రిమొదలగు నిర్మాణకార్యక్రమమందును ముగ్గుడైనాడు.

మఖ్యంగా, ఆయా మతములమధ్య పరస్పరసంఘర్ష మున్నదని, హిందూమతముకు ముస్లింమతము కేవలము వ్యతి రిక్తమని జనులూహించుట వట్టి పొరపాటని, ఆయన శాస్త్ర చర్చద్వారాను మహమ్మదు వరైరా ప్రవక్తల జీవితముల నుండి నిదర్శనములిచ్చియు, చక్కగ గుబుపుపర్చినాడు. ప్రేమ నత్యపరత్వము, భక్తి క్షతరుల ద్రవ్యమపేక్షింపకుండుట, పరిశుద్ధత, నిగ్రహమును ధర్మమూలములని, వాటి నవలంబించుట నిజమైన మతమని మనుస్మృతి భగవద్గీత మొదలగు హిందూ ధర్మపు గ్రంథములేగాక, ముస్లిముల వేదముగు కురానును

దామిలా ధార్మిక వేత్తల బోధలును బోధించుచున్నవని ఆయన
 స్పష్టపర్చిరి. మహమ్మదు ఆలీ వాస్త్వేయ మొదలగు పృథక్తల
 జీతమునుండియు పరస్పర ప్రేమయు సహనమును, త్యాగ
 మును అందరి నిశ్చేయసము కవరచుని, విశదముచును. దరిమి
 లాను ముస్లింలగు అన్నిదిశలనుజరిపిన దండయాత్రలబట్టియు
 ముఠాదేశమందలి కొందగు ముస్లింపాలకులు కేవలం వినాశక
 మగు దుష్టచర్యల జరిగించినట్లు ఆంగ్లచారిత్రకులు వ్యాపిం
 అనత్యరచనల జదివియు, చాలకునికి ముస్లింసరిస్కృతిని
 గూర్చి భ్రగు కోగినది. ముస్లింసంస్కృతిలోని యధాస్థితిని
 విశేషములను వివరి చి, ముస్లింధర్మమును హిందూధర్మమును
 ఒకే సూత్రములపై వాఢారపడినవని కవపర్చుట కీ దేశమంత
 తీర్మాను మూలానా ఆయనగానే చాల కృషిచేసెనారు. తన
 అసమానమైన ధార్మిక సాక్షిత్వము నుపయోగించి, ఆజాదు
 గారు చాలమంది మూలానాలను తృప్తిపర్చినారు. అఖిలభారత
 ముస్లింధర్మమహామండలియగు 'జమియతుల్ ఉలేమాహిందు'
 వారును ఆయన ననుసరించి గొట్టిభావముకే తెల్పి, భారతవాతీ
 యతకు హిందూముస్లిం సామరస్యమును అనుకూలుపైనారు.
 ముస్లింలగువారు హానికొనియు సాంఘి విభేదమును అన్యమత
 స్థులపైస ద్వేషమును బోధించుచున్నను, ఈధోరణిని జనుయ
 తుల్ ఉలేమా మున్నగువారు నిరసించిరి. ముస్లిములలో నిట్టి
 ఉదారధోరణి వాతీయవాద్యము, ధార్మికవిశ్రాంత వ్యాపింప

జేయుటకు మాలానా ఆజాదుగారి కుర్రానుభావ్యము మున్నగు మతగ్రంథములును ఉర్దూ వ్యాఘ్రములును చాలవరకు కారణమైనవి. ఆయన వ్యాఖ్యానమును అన్ని దేశములలోను ఉదారులగు ముస్లిములు ప్రమాణముగ అంగీకరించినారు. ఆయన అరబ్బీ భాషలోను గొప్ప మతగ్రంథములు రచించినారు.

11 సత్యాగ్రహము, జైలు.

1923 డిసెంబరులో కాకినాడ కాంగ్రెసులోను శాసనసభాప్రవేశ మంగీకరింపబడినది, అంతట నిర్మాణకార్యక్రమం వెనుకబడినది. ఆజాదుభావములు మహమ్మదాలీ అధ్యక్షోపన్యాసంలో ఆమోదించెను.

దేశమందు సాంఘికతత్వపరులు శాసనసభలందు అధికారముకై ప్రయత్నించిరి. మద్రాసులో “జస్తిసుపక్షము” మంత్రిత్వము వహించినది. తక్కినచోట్లను కులతత్వవాదులు సాంఘిక ద్వేషమును జనులకు బోధించిరి. బ్రిటిషుప్రభుత్వము వారి దేశపు రాజ్యాంగములో ఆయా మతములబట్టి ప్రత్యేక నియోజకవర్గము లేర్పర్చినదా! ఇట్టి వర్గపద్ధతివల్ల విభేదములు వైమనస్యములు హెచ్చి పరస్పరవిశ్వాస మడుగంటి కలతలు వృద్ధియైనవి. ముస్లిములలో చాలమంది ‘నాయకులు’ ప్రత్యేక నియోజకవర్గములనే కోరిరని చెప్పి సర్కారును అందుకు

ప్రొక్కాహమిచ్చి. జనులలో అన్యోన్యత చెడగొట్టిరి. కాని అబుల్ కలాం అన్నాసీ మున్నగు జాతీయముస్లిములు సహిష్ణు నియోజకవర్గములుగాడుట దేశముకు ఆయా సంఘములకు గూడ లాభకరమని నిరూపించిరి అయితే వారి యద్వోషనను ఆరాధించువారు పెడచెవిని జెట్టిరి.

భారతీయ రాజ్యాంగమును పరీక్షించి చట్టము సవరించుటకు బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు “పైమన్ సంఘ” మేర్పర్చి ఇండియన్ భ్యులండను అంగ్రులు, మన జాతీయశయముల వ్యతిరేకము; నాంఘికవాదులైన కొందరు ముస్లిములీ సంఘముకు సహకారము చేసిరి. కాని, అబుల్ కలాంగారు ఆ సవారి చర్యలన్నిటిని బహిష్కరించి తీవ్రముగా ఖండించి ఆయన భారతీయముస్లిముల సంస్కృతిని సంస్కరించి, కామము, జనులలో జాతీయతను సీతని ధార్మికతను తన లేఖ ద్వారా వృద్ధిచేయుచుండెను.

బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు భారతీయులకు తమంతట పరిపాలనమిచ్చుటలేకుండున 1929 సంవత్సరం నాటికివ్వరాజ్యప యుజను విసుగుపెంది, ఆసభల వదలి వచ్చిరి. ఆ సాలాఖరి లాహోరుకాంగ్రెసులో సామ్రాజ్యవాదాంత్యమే భారతీయ కాశయము గవ్యమునని తీర్మానించి, దేశమంతటను సమ సత్యాగ్రహము జరుప నిశ్చయించిరి. గాంధీ మహాత్ముని నా కతలమున దేశమంతట తీవ్రసత్యాగ్రహము జరిగినది కొం

ఉప్పుచేసియు, కొందరు విదేశపు వస్త్రాదుల కొట్లవద్ద నిరోధము చేసియు, సర్కారువారిచే అరెస్టు అయినారు. సయంతయగు గాంధీగారిరెస్టు అయినతరువాత, వారిస్థానే కొత్తనియంతలు నరుసగా నేర్పడి అరెస్టు అగుచు వచ్చిరి, మాలానా ఆజాదు గారు జాతీయనాయకులు, కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకులలో నొకరు, నియంత, ఆయనయు “అక్రమసంఘ”సభ్యుడుగ నేర్పడి; సత్యాగ్రహము సాగించిరి. అందువల్ల 1930 సం॥లో ఆయన కును సర్కారువారు శిక్షవిధించి, ఆయనను మరల జైలులో నుంచి. ఇట్లు తీవ్రసత్యాగ్రహము సాగినమీదట, ప్రభుత్వం వారు రాజీనామాచనల జేసిరి; 1931 జనవరి ఆఖరున మరొకొందరు నాయకులతోసహా ఆజాదును విడుదల చేయబడిరి. 1931 మార్చి 5 వ తేదీని గాంధీ ఇర్విను సమాఖ్య జరిగినందున, తక్షణ సత్యాగ్రహమును జైలునుండి వదలబడిరి.

సదరు సమాఖ్యప్రకారం, ముందు రాజ్యాంగము నిర్ణయింప లంకనులో జరుగు మహాసభకు కాంగ్రెసువారి ప్రత్యేక ప్రతినిధి గాంధీగారితోబాటు జాతీయముస్లిము ప్రతినిధి నొకరి నాహ్వానింతుమని ఇర్వినుప్రభువుగా రొప్పుకొని యుండిరి, కాని జిన్నాగారడ్లువచ్చిరిని క్రియలో అట్లు చేయలేదు.

అప్పటి సర్కారువారు యీదేశపు సంస్థానాధిపులు, వారిమంత్రులు, జమీందార్లు, విదేశవ్యాపారస్తులు, యంత్రయజమానులు, ఆయాశాతుల కులతత్వపరులు, ఇట్టివారితో

బాటు ముస్లిములు, క్రైస్తవులు, సిక్కులు. యిట్టి వేర్వేరు సంఘములతరపున కేవలం స్వకులాభిమానులగు స్వార్థపరులనే రప్పించిరి. ఆసభకు ఉదారపక్ష ముననలేమియవక, కులతత్వపు మూఢులనే పిలిపించి వారితోనే సంప్రదించుటవల్ల భారతీయులందరూ ముఖ్యంగా ముస్లిములందరూ కులతత్వపువారేమని స్వకులాభిమానులనే కోరుదురని, జాతీయస్వాతంత్ర్యముకు వ్యతిరేకులని, బ్రిటిషువారికి లోకమునకునుతోచెను; బ్రిటిషువారు నడుపు వార్తాపత్రికలును యిట్లు ప్రకటించినవి.

మనదేశపు జాతీయ నాదులును జాతీయ పత్రికలును ఆయా సంఘముల ప్రతినిధులుగ జాతీయనాదల గూడ విలిపింప గోరిరి. మనదేశపు ముస్లిములందరూ కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకులని, వారిరక్షణకై బ్రిటిషువారి పాలించుట అవసరమని, సాంఘికవాదుల మాటల నుదహరించుట కలదు. లండనులోని 'రౌండుటేబులు' సభకు సర్కారువారు ముస్లిం జాతీయ నామలలో డా॥ అన్నా¹, మాలానా అబుల్ కలాం వంటి విద్వాంసులగు మహావీరుల పిల్చి ముండవలెను. ఆహు అట్టిసభలలో పాల్గొనుట కిష్టము లేనివారు; కనుక అన్నా¹ పేరును గాంధీగారు జాతీయపక్షపుముస్లింపత్రికలు, సంఘములను ప్రభుత్వముచూచించిననుకోరినను, ప్రభుత్వమువారిట్లు చేయలేదు. ఇట్లు జాతీయముస్లిముల బహిష్కరించినందున ముస్లిములందరూ భారతీయ జాతీయతకు వ్యతిరేకులు అని జిన్నా, ఘజ్షవి, అబ్దుల్ హ

రును ప్రభుత్వముల ద్వారా దురభిప్రాయము వ్యాపించినది, హిందూముస్లిముల సాంఘిక సమస్యలు ముందు సరిహద్దురమగు వరకు స్వారిపాలన సమస్య నిర్ణయింపమని బ్రిటిషుప్రభుత్వం వారు ప్రచురించిరి. తుదకాసభ యిట్లు భగ్నమై, గాంధీగారి దేశముకు 1931 నాలాఖరుకు మరలివచ్చిరి. అప్పటికే సరిహద్దుప్రాంతపు కాంగ్రెసునాయకుడగు అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ వగయిరా కొందరు జాతీయపక్షీయులను సర్కారు వారు నిర్బంధించిరి. వెంటనే మరలప్రభుత్వమునుండి ఆక్షేపములు పొందినవ్య చర్యలు, ప్రజానాయకులనుండి సత్యాగ్రహమును, జాతీయైవని. దేశమంతయు కల్లోలమున మునిగినది. అప్పుడు మరలమాలానా అబ్దుల్ కలాంగారును సత్యాగ్రహ నియంత్రయై, అరెస్టు అయి సర్కారువల్ల జైలులో నిర్బంధించిరి. ఇట్లయిన మరల సుమారు రెండేండ్లు ఖైదులో నుండిరి; ఇట్లు తరుచు జైళ్ళలోకి యాత్ర చేయుటవలన ఆయన జాతీయకృషి కేగాక, శాస్త్రపరిశోధనకును ధార్మిక సాధనకును నిరోధము కలిగినది.

మరల సత్యాగ్రహమారంభించిన 1932 ఆరంభం నుండి సర్కారువారు వేలకొలది జనాలను లాఠీదెబ్బలపాలు, కొండరిని తుపాకిలపాలు, చేసిరి. వర్గవిరోధములు సాంఘిక విభేదములు హెచ్చింపజేసిరి. ఈసాంఘిక నాయకులు రాజభక్తులైరి. ఈసత్యాగ్రహములో ప్రభుత్వము వారుద్దేశించిన స్త్రీ, హిందూమంది మస్లిములు వగైరాలుకులతత్వములై, సత్యాగ్రహ

ముకు వ్యతిరేకులైరి: కాని, మానానాఅజాను, అన్నారి, అన్నిటో గఘూరుగాను మున్నగు ముస్లింవారుల సనుసరించి కొందరు సామ్రాజ్యముస్లిములును ఆసత్యాగ్రహములలో పాల్గొనిరి. ఇట్లే ఆహింసాపురోహితు జరిగినది. వారిని సవర్ణులు దూరముగ అస్పృశ్యులుగనెంచి బాధించుటవల్ల, కొందరు అజ్ఞులై జాతీయమునకు వ్యతిరేకులై సర్కారుకు సహాయపల్లెరి. ఎన్నికలలో ముస్లిములకు ప్రత్యేకనిమోజకవర్గము లిచ్చినందున, హిందుముస్లిము సంఘముల మధ్యకలతలు హెచ్చినవి. ఇట్టి రాజోపురాజ్యాంగములో హరిజనులకును ప్రత్యేకనిమోజకవర్గము పెట్టి ప్రభుత్వము నిర్మయించిరి. ఇది హిందూసంఘమంతటిలో ఉద్యోగ విభేదములు కల్పించును; ఈప్రమాదమును నివారించుటకు గాఢముహాత్ముడప్పుడు మహాసమావేశించెను అంతట ఆసంఘములనుద్యమములలో సమాఖ్య జరిగి, అప్పటినుండి హరిజనుల ముద్దరణకు, వారియప్పుశ్యత నివారించుటకు, సవర్ణ హిందూనాయకులందరు ప్రయత్నము చేసిరి. ఇట్లు విభేదాలవల్లను హరిజనసమస్య సాముఖ్యమువల్లను, సత్యాగ్రహము 1934 నాటికి అంతరించింది.

1934 నవంబరులో కేంద్రశాసనసభ ఎన్నికలు జరిగెను. అప్పటిస్థితివిబట్టి కాంగ్రెసువారా ఎన్నికలలో పోటీచేసి, సభలలో పనిగూడ సాగించుట అవసరమని డాక్టరు అన్నామున్నగు కొందరునాయకు లభిప్రాయపడిరి. శాసనసభాకార్య

మతగా కార్యకాణికాదని మాలానాలజాదుగా రెంచిరి. కాని, ఆయనయ గాంధీమహాత్మునివలె కాంగ్రెసువారు శాసనసభ్యుగృహకర్తకరించెను. అప్పుడు జరిగిన కేంద్రసభ ఎన్నికలలో సమాన్యస్థానమునకు కాంగ్రెసువారు పోటీచేయగా, అందు చాలవరకు కాంగ్రెసువారుగెల్చిరి.

12. కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీ బోర్డు

తరువాత 1935 సం॥లో వచ్చిన కొత్తరాజ్యాంగ ప్రకారం, 1937 సం॥ ఆరంభమందు ఆయా ప్రాంతముల శాసనసభల కెన్నికలుజరిగెను. ఈయెన్నికలలో ప్రజాభిప్రాయం తెలియటకై కాంగ్రెసువారును పల్గానవలెనని, 1936 ఏప్రిల్ లులో మహాసభలో కాంగ్రెసు తీర్మానించినది. ఆప్రకారం దేశమంతటను కాంగ్రెసుసిద్ధాంతముల ప్రచారముసాగించి, తగు అభ్యర్థులను కాంగ్రెసుతరపున నిర్ణయించుటకు కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు ఏర్పడినది. అందులో ఆబుల్ కలాం అజాదుగారు నొక ముఖ్యసభ్యులు. మహమ్మదీయులలో అన్నివర్గములవారికిని ఈయన గౌరవపాత్రుడు కనక. మస్లిములకు సంబంధించు ప్రత్యేకవిషయము లాయననిర్ణయప్రకారమే జరుపనిశ్చయింపబడినది. మాలానాలజాదుగ రప్పుడు తీవ్రంగా

ప్రత్యేకకృషి చేసిరి. మహమ్మదీయులలో విద్యయు దూరదృష్టియు హిందువులకున్నంతయులేదు. వారికాయాస్థితిపుభావల జాతీయపత్రికలజదువు అలవాటునులేదు ముస్లిములలో వివిధపక్షము లేర్పడి కలతలులేకుండుటకు ఒకేజాతీయపక్షమును తానునడిపింతునని జనాబు జిన్నాగారప్పుడు ప్రచురించిరి. ఆయన యిదివరలో కొంతకాలము కాంగ్రెసు ప్రముఖుడు; కాని 1920 నుండి వచ్చిన అసహాయోద్యమము కొప్పుకోలేదు, కోర్టులలో నానిష్ఠుడుగ పనిచేయుచు, విశేషశక్తినైనచేయుచుండెను; ఖద్దరుధరింపలేదును గూడ, శాసనసభల బహిష్కారము నాయనకు గిట్టలేదు. కాని 1927 సంవత్సరకు ఆయన సాంఘికతత్వము కొప్పుకోక, జాతీయధోరణిచే చూపెను. అయితే, గాంధీయ కాంగ్రెసు ప్రాబల్యము హెచ్చి, తనప్రాబల్యము ప్రజలలోతగ్గినది. ఈస్థితిలో 1927 సం॥లో జిన్నాగారీదేశవిషయపరీక్షాసంఘములో ప్రాప్తిముచేయ లండను దయచేసెను. అప్పుట్లో ఏమిజరిగెనో! ఏడాదిలో మరల ఈదేశంవేరి. 1929 నాలాఖరున కాంగ్రెసు పూర్ణస్వాతంత్ర్యంకోరగా, జిన్నాగారు ముస్లింలీగు కధ్యక్షుడై 'హిందూ' ప్రతినిధిసాంఘికతత్వమునే లక్ష్యములుగానిర్ణయించెను. 1937 సం॥ ఎన్నికలలో ఆయనముస్లిం స్థానాలకు ముస్లింలీగుతరపున అభ్యర్థుల నియమించెను. ఆయన తనపక్షము జాతీయధోరణితోనుండునని చెప్పినమాటలు విని, ముస్లిములలో

కలతలు లేకుండుటకై, చాస్తలములలో కాంగ్రెసు సారథ్య
 ధులబెట్టలేదు; కొద్దిసానములకు మాత్రము పెట్టిరి. ఆఫానాల్కై
 ఆజాదు తీవ్రప్రచారంచేసెను ఎన్నికలైనవూడట అన్నిప్రాం
 తాలలోను హిందువుల స్థానాలలో చాలవరకు కాంగ్రెసువారే
 గెల్చిరి. హిందువులధికసంఖ్యగనున్న 6 రాష్ట్రముల అసెం
 బ్లీలలో కాంగ్రెసుకే 'మెజార్టీ'యేర్పడినది. (అస్సామీలోమా
 త్రము అడవిజనులు యిప్పుడువారి పరినిధులుండినంతన,
 అక్కడ దేనికీ మెజార్టీలేదు.) వాటిలో కాంగ్రెసువారు మం
 త్రిత్వముపహించు ప్రశ్నవచ్చినది. కొత్తఆస్తుప్రకారం రాష్ట్ర
 లలోను మంత్రులకు నిజమైన అధికారంలేనంత వరకు
 గాఢిక్రిష్టమైనపుడన్దురావచ్చును. అట్లు సాధారణముగా కల్పిం
 చుకొని నిజాయితీ సర్కారు నాటబడినది. కనుక 1937
 జూలై నుండి హిందువులు హెచ్చుసంఖ్యగల 6 రాష్ట్రాలలో
 కాంగ్రెసు మంత్రివర్గము లేర్పడినవి. 'కాంగ్రెసునాయకులూ
 రాష్ట్రపాలకలో చాస్తలములు పరిష్కరింపనలసినవైనది.
 కాంగ్రెసు కార్యసంఘసభ్యులు ఆజాదుగాంచుకోవచ్చుది.
 ముస్లిములగిషతుమున అవలంబించునధతులగూర్చి ప్రత్యేక
 సమస్యలేర్పడినవి. ముస్లిముల కుద్యోగములు, విద్య, సామా
 న్యభాషనేర్పుట, అంగులలిపి, అనేక కారణములవల్ల గల్గుసాం
 ఘికసంఘర్షములు, ఇట్టివాటిచర్చలో మాత్రమే ఆజాదుగారి
 సలహా కాంగ్రెసుపాలకవర్గముకు అమూల్యమయినది. ఈసాలన

పద్ధతిని సవ్యమార్గమునను ఆయా రాష్ట్రములచుట్టూ విభజనము లేకుండను, నాగించుటకు సిగ్గుచు సభ్యుల పార్లమెంటుకమిటీని కాంగ్రెసు కార్యపథవా చేర్పర్చి.

అందులో సభ్యులు, వారు శ్రీ వల్లభభాయి పటేలు, రాజేంద్రప్రసాదు, మాలానా అబుల్ కలాంగారును. వారు ముగ్గురు ఆలోచించి కాంగ్రెసు పాలనకు రాష్ట్రీయప్రభుత్వములకు సంబంధించిన చాలముఖ్యమస్యలను వెటవెంటనే తరిష్కరించుచుండిరి. ఇందులో గొప్పపరిజ్ఞానము చాతుర్యమును కావలెను. తరువాత, వాయవ్యసరిహద్దురాష్ట్రంలోను అస్సాంలోనుగూడ కాంగ్రెసుమూర్తిత్వ మేర్పడి, అక్కడి ముఖ్యమస్యల ఆజాదుగాచే పుష్కరించుచుండిరి. ఇందుకు తోడు, దిక్కినరాష్ట్రములలోను మాలానా అజాదుగారికి చాలకార్యము తగిలినది. ముస్లిములు హెచ్చుచుండియున్న తక్కిన 3 రాష్ట్రములలో కాంగ్రెసుమూర్తిత్వము లేదు. కాని, అక్కడ ముస్లిములే గూరారు. హెచ్చుచుంట్లకు రాలేదు. అక్కడ మిశ్రితమూర్తివర్గము లేర్పడినవి. ఈలోగా ముస్లిములీగు నియంతయును అన్నాగారు జాతీయభావము ననలేకదని, కేవలం అధికారప్రాప్తి సాంఘికస్వలాభమునేతమ ఆదర్శముగ పెట్టుకొన్నారు. అందువల్ల అక్కడిపరిస్థితులు క్లిష్టముగ పరిణమించినవి. ఆజాదు స్వరాష్ట్రముగు బెంగాలులో హెచ్చుచుండి ముస్లిములు. ముస్లింఅధిక్యరాష్ట్రాలలో అజేపెద్దది. 1937 ఎన్ని

కలో ముస్లింలీగుకన్న 'ప్రజాపక్షం' వారే హెచ్చుమండిజయించిరి. వారావప్రిలులో కాంగ్రెసుతో కలసి, బెంగాలులో మంత్రి ప్రభుత్వమేర్పర్చు సిద్ధమయిరి. కాని అప్పటిగవర్నర్లు హామీయివ్వలేదని, కాంగ్రెసు మంత్రిత్వము కొస్పకోలేదు. ఈయదనులో బెంగాలు ప్రజాపక్షముతో లీగుపక్షము కలసి మంత్రివర్గమేర్పర్చెను. సింధులో కొంతకాలము లీగుపక్షమును కొంతకాలం ఆజాదుగారి సలహానైన అల్లాభక్షుగారి నాయకత్వమున (కాంగ్రెసు తోడ్పాటుతో) జాతీయ ముస్లిములును మంత్రిత్వం వహించిరి. పంజాబులోను లీగుకు బదులు యూనియనిస్టుపక్ష మధికారముకు వచ్చెను.

కొందరు సాంఘికతత్వపువారు విభేదముల పెంచిరి. హింసా ధోరణిచూపిరి; అందువల్ల, కేవలం సాంఘికతత్వపు సంఘసభ్యులు కాంగ్రెసులోనుండకూడదని ఆజాదు నైహు మున్నగు కాంగ్రెసు అధికారులు నిర్ణయించిరి. అంతట, యదివరలో కాంగ్రెసు ముస్లింలీగుల సభ్యులైన చౌదరీఖలీ ఖజ్జమాన్, మాజ్రత్ మోహాని వగైరాలు కాంగ్రెసును విడచి, శాసనసభలలోను బయటను కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకప్రచార మారంభించిరి. ఈస్థితిలో మాలానా ఆజాదు చాలజాగ్రత్తతో చాతుర్యంతో వర్తించి, ఆయాప్రాంతములం దేర్పడిన సమస్యల నంతోయ క్రితోపరిష్కరించిరి. అంతకుపుర్వం కాంగ్రెసులో ప్రముఖనాయకులై ఆజాదుకు సహకారులైన డా॥ అంసారీ,

హాకీంలజ్బల్ ఖానుగారలు దురదృష్టమున మరణించినందున, ఆబాదేజాదీయ ముస్లిములందరి ముఖ్యనాయకుడై, హిందూ ముస్లింమైత్రీకి ప్రత్యేక శ్రద్ధను శాధ్యతను సహించవలసివచ్చినది. ఈసాంఘికమైత్రి నెఱువగొట్టి, మరలసాంఘికతత్వపు సమస్యలకే ప్రాముఖ్యంకరిగించివారిలో కాంగ్రెసు ప్రాబల్యమును సశిఃపక్షేయుటకు బ్రతిష్ఠాపథిక రులు ప్రముఖులు లోలోనగోతులుతత్వపు ప్రయత్నించుచుండిరి.

13. యుద్ధారంభం.

ఈ పార్లమెంటరీబోర్డు సలహా ప్రకారం కాంగ్రెసు రాష్ట్రాలలో అల్పసంఖ్యాకవర్గాలకు సౌకర్యము లిచ్చిరి, జనులలో జోరీయతనే వ్యాపింపజేసిరి. కొన్ని బ్రిటిషుపత్రికలకు కూటనీతిపరులకు యిది రుచించలేదు. అల్పసంఖ్యాసంఘముల కన్యాయముఁజరుగుచున్నదని అపవాదమారంభించి, కాంగ్రెసు వ్యతిరేకులకు స్పృహనూనూరంభించెను. ఈకేకను ముస్లిం లీగువారందుకొన్నారు. ప్రత్యేకసయోజకపద్ధతి ప్రాతినిధ్యము వలన శాసనసభలలోను బయటను సంఘర్షణము హెచ్చినది. ఈలోగా కేంద్రప్రభుత్వంలో 1935 సం॥ చట్టంప్రకారం పెడరల్ (సమిష్టి) పద్ధతినిపెట్టి రాజాంగం మార్చవలసియుండెను.

అందుకు ప్రజాశక్తి బలపడి హిందూ మహమ్మదీయులకు మైత్రి కావలసియుండెను. కాని, బ్రిటిషు వారు కూటనంతో కుల తత్వపు ద్వేషంగల ముస్లిములీగును మద్దతునిచ్చిరి; ఇస్లామీ స్వదేశ సంస్థానములలో కొన్ని హిందూ రాజ్యాలని కొన్ని ముస్లిం రాజ్యాలని విభేదములు పెట్టిరి. సంస్థాన ప్రజలకు నాయకూపములు లేకుండ, అచ్చట రాజుల నిరసన తత్వము ప్రోత్సహించిరి. వారియండజాతుకొని రాజులు వ్రీసిన సంస్థాన రాజ్యాలలో ప్రజాయత్తత కొప్పకోక ప్రజామండలులను తృణీకరించిరి. ఇట్లు అంతటను సంఘర్షణ పొడచూపెను. హిందూ ముస్లిము సంఘములను వ్యవస్థాపన మైక్రొరాను కలిగించి, ముస్లిం ప్రముఖుల అనుమానములు పోకొట్టు ఉదారుతగా ముస్లిం నాయకుడు జాతీయ మహాసభ నిర్వహణకు కావలె. 1937 నాలు తరువాత (1930 లో తత్కాలమున) మరల కాంగ్రెసుకు ముస్లిం అధ్యక్షుడు రావీరు. మూలానా ఆజాదు మంచి కార్యదక్షుడు, రాజనీతిజ్ఞుడు. ఆయనను రాష్ట్రపతిత్వముకు రమ్మని గాంధీ నేహూ ప్రజామండలము చాల సార్లు కోరినను ఆజాదు గారందు కొప్పకోలేదు. తాను ప్రాముఖ్యముకు వచ్చుట కిష్టపడని సామ్యుడు, విపర్యయ, సాత్విక భావుడు, రాజకీయ కోలాహలంలో చిక్కుకోక, ఆత్మసాధనకు లోకసంస్కృతిపరిశుద్ధికి సాంఘికమైత్రికినే కృషి చేయ దలచెను. గాంధీ మహాత్ముడు 1933 ఆఖరున తొందర చేసినను,

తనకు స్వస్థంగా లేదని, పార్లమెంటరీ కమిటీభారములోనే తన శక్తి వినియోగం కావలె నని చెప్పి తప్పుకొనెను. అంతట శ్రీ డా॥ పట్టాభిగారికి శ్రీ సుభాషబోసుకు పోటీ జరిగినది. కొందరు కాంగ్రెసులో కుడిపక్షము వామపక్షము అని విభేదాలు పెట్టి, నాయకులపైన అసంతృప్తిగలవారిని చేగదీసిరి. ఆ పాలు యెన్నికలలో శ్రీ పట్టాభిగారికన్న శ్రీ సుభాషబోసుకే హెచ్చుగోట్లు వచ్చుట కొన్ని ప్రత్యేక కారణములవల్ల జరిగినది. ఈ యెన్నిక ఫలితము పాలియగనే, గాంధీ మహాత్ముడు యిది తనకే ఓటమి యనెను. శ్రీ సుభాసు సహచరులు 'ప్రజాభిప్రాయమప్పుడు గాంధీ సిద్ధాంతముకు వ్యతిరేకము, తమ కనుకూలము' అని భ్రమించిరి. ఇది అసత్యమని దేశము గాంధీ పక్షమునే అనుసరించుచున్నది 1939 మార్చిలో జరిగిన కాంగ్రెసు మహాసభలోను, ఆ మే 10 లో అఖిల భారత కాంగ్రెసు కమిటీ సభలోను తేలినది. సుభాసు గారు తృప్తరవుకు కార్యసభ కార్యక్రమం యేర్పర్చుకోలేక, అభ్యుత్తమ వదలుకొనిరి. అప్పుడును మూలానా ఆజాదుగారధ్యక్షతకు కోరబడిరి. కాని అస్వస్థతవల్ల ఆయన నిరాకరించిరి. కనుక శ్రీ రాజేంద్రబాబు అధ్యక్షుడైనాడు.

అప్పటినుండి దేశములో క్రిమంగా ప్రాస్థితములు విషమమయినవి కాంగ్రెసుకు ముస్లిములీగుకు సమాఖ్యకై చేసిన ప్రయత్నములు జరిగినట్లు దలవల్ల విఫలమైనవి. కేంద్రంలో

ఫెడరలు రాజ్యాంగము పెట్టుచును సర్కారు నటన జేసిరి. దేశీయరాజ్యములలో ప్రజామత్త ప్రభుత్వము లేర్పర్చి, కేంద్రసభలలో సంస్థానములకిచ్చు స్థానములకు అక్కడి ప్రజాసభలెన్నుకొను ప్రతినిధులను సభ్యులజేయుట న్యాయము. కాని ఆంధ్రములలో బ్రిటిషు సర్కారుకు కీలుబొమ్మలగు సంస్థానరాజు లొప్పుకోలేదని నాకుతో బ్రిటిషు అధికారులును రాజీకి సరాకరించిరి.

ఈచిక్కు ప్రితిలో 1931 సెప్టెంబరులో రెండవ ప్రపంచమహాయుద్ధ మారంభించింది. ఇందును చూర్చి బ్రిటిషువారు తమకావులగు 'డొమినియను' రాజ్యములలో ముందుగా సంప్రతించిరి; వివిధరాజ్యము తటస్థముగనున్నది; తక్కిన సామ్రాజ్యము జూరనీతో యుద్ధముకు క్రికొన్నది.

ఈకాలపు యుద్ధముకు దగులవల ప్రతిదేశపు ఆర్థికాది పరిస్థితులు తారుమారైపోవును కనుక, మనదేశపు ప్రజాప్రతినిధులగూడ ముందుగ సంప్రతించుట న్యాయము. కాని, మనదేశము బ్రిటిషువారి నియంతులపాలనలో నున్నది. కనుక, వారు మనరాష్ట్రములలో తమసంస్థలతోగూడ సంప్రతించు లేకుండ, మనదేశమునుగూడ తమవరపున యుద్ధముకువింపి, సేనలనుముందే విదేశాలకుచేరి వేరి, మనరాజ్యపు ధనజనాదులను యుద్ధయజ్ఞముం దాహించి చేయదొడగిరి. 'అదేమి'యని కొందరడుగగా, 'మేము పోలండుస్వాతంత్ర్యము నిలువజెట్టి,

హిట్లరు చార్జ్ న్యాయునుండి దానిని రక్షింపబోదుము; లోకక్షేమముకే ఈయుద్ధము' అనిరి. "అట్లైతే, మాకునిష్టమే; జాతుల స్వాతంత్ర్యము మీసామ్రాజ్యములోను ఉండునా? మాదేశమిప్పుడు మీనిరంకుశపాలనలో కుళ్ళుచున్నది. తనకుమాలిన ధర్మములేదుగదా! కనుక, ఈయుద్ధాంతమందైనమాదేశముకు స్వేచ్ఛనిత్తురా? ఆమాటదేశముకు నిష్పడు తేటపరచి, వీలైనమట్టుకు మాకిప్పుడిధికారమిచ్చినచాలు, మాపూరాశక్తి మీకు సాయముచేతును." అని కాంగ్రెసుకార్యసంఘమువారనిరి. కాని బ్రిటిషుసర్కారు అందుకొప్పుకోలేదు. పోలండుకై తాముచూపు కరుణారసంలో కొంతమైనను దానికన్న చాలరెట్లు పెద్దదై బాధపడు తమనశంలాని యీదేశముకుచూపుటలేదు; "బ్రిటిషువారు తమసామ్రాజ్యబలముకే యీయుద్ధమారంభించి, మరల నందు కాహుతిచేయుచున్నారు; కనుక, అందు పాల్గొనకూడదు" అని కాంగ్రెసు నిర్ణయించెను; ఆంగ్లకారం కాంగ్రెసుమంత్రివర్గములు పరిపాలనను 1939 అక్టోబరులో వదలుకొన్నవి. దేశములో మరల బ్రిటిషు నిరంకుశత నిరాఘాటంగా సాగినది. చాలమంది జాతీయపేషకులు అరెస్టులను నిర్బంధముల పాలయినారు.

లోకమంతటను మరల భయంకరమగు హింసాతత్వము చెలరేగి డి. దీనిగాలి ఈదేశముకుచువ్యాపించినది. అల్పసంఖ్యా సంఘాలను కూడదీసి కాంగ్రెసు వ్యతిరేకులుగజేసి బుజ్జగించు

ఒక ప్రభుత్వవర్గంలో సాతాశహామము జరిగెను; జాతీయవాదు లీపద్మపూహము నెట్లో కేదించవలె. కాంగ్రెసువారు మ. త్రి త్వవదలగనే, జన్నాగారు కొత్తపంథావారంభించిరి. అందు వల్ల ముస్లిములకు మోక్షముగల్గినట్లు, దేశమంతటను ముస్లిం లగువారిచేత మహాత్మ్యములు జరిగింది. గాంధీ శ్రమగర్ల పందేశం (ఒకమూల సంప్రతింపులు సాగుచున్నను) జన్నాగారు వినిపించుకోక దేశమంతట సాఘిక ద్వేషం రేపిరి; ఈ ధోరణిని ప్రతిఘటించెనని అజాదుగారిని పడతట్టి, దుష్మింది. అజాదు గారెంతో సామ్యతతో హిందూమస్లిం సంఖ్యమును జాతీయ దృక్పథమును కాపాడుటకు కృషి చేయుచుండిరి.

14 రాష్ట్ర ప్రతిత్వము.

కాంగ్రెసువారు రాజ్యాంగపు మంత్రిత్వము వదలినారు. మరల జాతీయసమరమారంభించును. దేశము విషమస్థితిలో నున్నది. అప్పుడు కాంగ్రెసు అధ్యక్షస్థానము కభ్యర్థిగ అజాదు గారిని కాంగ్రెసు కార్యసమితివారు నియమించిరి. తుదకెట్లో అందుకాయన యంగీకరించిరి. 1923 డిశంబరులో కాకినాడ కాంగ్రెసుకు మహమ్మదాలీయు, 1927 లో మద్రాసుకాంగ్రెసుకు డాక్టరు అన్నారీయు, అధ్యక్షులైరి. మరల ముస్లిములు

అధ్యక్షులుకాలేదు. మరియు ఆయన ప్రజాసేవను బట్టిరాజాదు
లోగడనే రాష్ట్రపతికావలసియుండెను. ఇప్పుడు ఆరాధుగారిచేత
కంతముగా సెన్నుకోదగియుండెను. కాని, ఎం. ఎన్. రాయుగా
రాయన కెదురుగ పోటీచేసినారు; మాలానాఆజాదు గాంధీ
పక్షియును. రాయుగారు ఇదివరలో విప్లవవాదులు, మొఘట
బాబువిప్లవములో బాల్గాని, అంతట అమెరికా. జర్మనీ,
రష్యా చైనా వగైరాలలో తిరిగి విప్లవములసాగించిన కాంతి
వాది. ఉభయములును దేశముకు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము
'ముఖమల్ ఆజాదీ', కావలెననుచున్నా. అయితే వారిధోరణి
లోను నైతికాశయములలోను భేదమున్నది. ఆజాదుగారు
అహింసావాది, వర్గసమన్వయము నాంఘి 'మైత్రి, నిర్మాణ
కార్యక్రమము వృద్ధిచేసి, విద్యారా దేశాధ్యవయం నిరస
వలెనను; జాతీయతకు ఆస్తికత ప్రాముఖ్యమిచ్చును. కాని,
రాయుగారు సామరజమలకు కూలీలకు రాజకీయంగా తీవ్రోద్దీ
పనగల్గించి, సమ్మెలు, ప్రతిఘటనములు సాగించి, ధనాస్యుల
నిర్బంధముగకూలదోసి వర్గసమన్వయమువ్వారా కాంతిగల్గింప
వలెనని, పూజిపతుల దొంగింపవలెనని, జోసించెను; వామ
పక్షియుడైనను, కాంగ్రెసు సామ్యవాదకక్షముతో కలహించెను.
సామ్రాజ్య విరోధనందునే లోలోన జాతీయత్వము
నిరసించెను. ఎట్లైనను, తుదకు ఏ 15-3-1940 తేదీన
అన్నిరాష్ట్రములలో అధ్యక్షవదని కెన్నికజరిగి, అన్నిటిలోను

అజాదుగారికే హెచ్చువోట్లువచ్చినవి. రాయగారికి మొత్తం 187 వోట్లుమాత్రంరాగా, అజాదుగారికి 1853 వోట్లువచ్చినవి. పోటీమాత్రం చాలతీవ్రంగా ఉండినది.

ఇట్లు బహుజనసమ్మతితో మోలానా అజాదుగారప్పడు కాంగ్రెసుఅధ్యక్షులుగ ఎన్నుకోబడిరి. (బోసుపక్షీ యలీయెన్నికలో తటస్థముగనుండురని, శ్రీ సుభాసబోసుగారప్పడుప్రతిబింబిరి.)

ఈయెన్నికవల్ల కొన్ని అంశాలు స్పష్టమయినవి. దేశము గాంధీగారి నాయకత్వమును అహింసాసిద్ధాంతమును. వర్గసమన్వయమును వరించునని, వర్గసంఘర్షమును హింసాతత్వమును యీ దేశముకు సరికాదనని, విశదపెనెనది. హిందువులు స్వసంఘాభిమానులేయని, ముస్లిములకన్నా యితరులనికొందరుముస్లిములు బ్రీటిషువారు ననుచుండిరి. అది నిజముకాదని, గుణసామర్థ్యములబట్టి మహమ్మదీయులను హిందువులలాదరించి అధికారమిచ్చుట కభ్యంతరముండదనియు, వెల్లడియైనది. ఆఎన్నికకు వోటరులగు కాంగ్రెసు ప్రతినిధులలో హిందువులే ముస్లిములకన్న చాలరెట్లు హెచ్చుమంది. అయినను హిందువులగు రాయగారికన్న నిష్ఠాయత మహమ్మదీయులగు హోలానా అజాదుకే పదిరెట్లు హెచ్చువోట్లువచ్చుట గొప్పవిశేషము. అప్పటికి ఎం. ఎన్. రాయగారు ప్రజ్ఞ వ్యక్తిత్వము ప్రచారశక్తియు గలవాడని పేరుండెను. ఆయనతో పోటీలో అజాదు

గారికిట్లు అఖండ జయముగల్గుటబట్టి, హిందూముస్లిం సంఘములమధ్య అసలులో మిత్రత్వమేకలదని వ్యక్తము. నిర్మాణ కార్యక్రమము నాదరించి పోషించు అబుల్ కలాముగారికి వచ్చినవోట్లనుబట్టి దేశముకు నిర్మాణ కార్యక్రమవసరమని ప్రజానిధులు గుర్తించిరనియు చెప్పవచ్చును. రామగారు కేవలం సాంఖ్యవాది, ఈశ్వరవిశ్వాసములేనివాడు, అజాదు గారు కేవలం ధార్మికుడు, ఆస్తికుడు, మహాభక్తుడు; జీవిత దృక్పథములోను వారిమధ్య భేదము హెచ్చినది.

15. రామగడ్డ కాంగ్రెస్.

1940 మార్చిలో జరిగిన జాతీయమహాసభ 53 వది. మన భారతదేశముకు గ్రామములే ప్రాణము; కనుక, గాంధీ గారి సలహాప్రకారం కొన్ని యేర్పాట్లనుండి, కాంగ్రెసు మహాసభను చిన్న గ్రామములలోనే జరుపసాగిరి.

మొదటి గ్రామకాంగ్రెసు 1936 సాలాఖరున మహారాష్ట్రప్రాంతపు ఫెయిజ్ పురంలో జరిగినది. రెండవది 1938 ఫిబ్రవరిలో గుజరాతు ప్రాంతపు హరిపురమందు, మూడవది 1939 మార్చిలో మహారాష్ట్రలోని తిర్నూరులోను నెరవేరినది. 4 వ గ్రామకాంగ్రెసు రామగడ్డలో మాలానా అజాదుగారి అధ్యక్షతన 1940 మార్చి 19, 20 తేదీలలో జరిగినది,

ఈ రామగడ్డ బీహారుతూర్పుభాగంలోని హజారిబాగు జిల్లాలో ఛోటానా పుర సంస్థానంలోనిది. దీని జమీందారు ఒక తుత్తియయ్యవకుడు. రామగడ్డ 17 వ శతాబ్దిలో ఆసంస్థానపు రాజధాని, గొప్పదుర్గము. కాని, తరువాత రాజధాని మారెను; ఇది గంగకు దక్షిణ ఉపనదియగు 'దామోదర'నదీ తీరమందున్నది. * ఈ ప్రాంతమంతయు కొండనేల; చుట్టుపట్ల గిరులు అడవులు, దగ్గరనే బొగ్గు అభ్రకము వగైరాల గనులున్నవి. ఈజిల్లాలో నున్న ఖనిజసంపద అద్భుత మయినది. పారిశ్రామికాగ్రాణియగు "తాతా" గారి వ్యాపార సంఘము గొప్ప లోహకర్మాగారమును దీనిసమీపంలోనున్న 'సాక్షి'లో గట్టినారు. ఆకుగ్రామ మిప్పుడాపరిశ్రమచే 2 లక్షలజనుల మహానగరమై "జంషెడ్పూర్" మనబడుచున్నది. ఇంతటిలోహకర్మాగార మాసియాలోను బ్రిటిషుసామ్రాజ్యములోను యింకొక్కడను లేదు.

ఈ రామగడ్డ చుట్టు ప్రకృతిదేవి పుష్పగిరివ్రజముల నుంచినది. ఈప్రదేశము వృక్షాదులతో కలకలలాడుచుశోభిల్లుచుండును. ఇట్టి ప్రకృతిపరిస్థితులలో కాంగ్రెసునగరమునిర్మించి

* ఈ దామోదరనదికొండలనుండి క్రిందవడుచోట గొప్పజలపాతము నేర్పిరి, అక్కడ గొప్ప విద్యుచ్ఛక్తి పుట్టించుటకు కావలసిన యేర్పాటులు ద్వారా అప్రాంతమంతయు పాగుబడెచ్చి సస్యభరితం చేయుటకును, మన జాతీయప్రభుత్వంవారి సాజన ప్రారంభించినారు.

దానికి బీహారులో జాతీయముస్లిం నాయకుడై, కీర్తిశేషుడైన 'మర్ఘురల్ హక్కు'గారికి స్మారకంగా "మర్ఘుల్ వుర" మని పేరుబెట్టిరి.

మామూలుప్రకారం ఆ కాంగ్రెసు కంగముగ గొప్ప స్వదేశీ ఖాదీప్రదర్శనము పెట్టినారు. ఇందు రకరకముల చక్కని ఖద్దరుబట్టలు చిత్రవిచిత్రమగు చేతి శిల్పపు వస్తువులు ప్రేక్షకుల రంజింపజేయుచు, భారతీయ ప్రజ్ఞకు, కళకు, ఆర్థికసంపన్నతకు నిదర్శనముగ నుండెను. ఈ ప్రదర్శనమును ఆ మార్చి 14వ తేదీని గాంధీమహాత్ముడు ప్రారంభించెను. "మన దేశమునకు గ్రామములే ప్రాణము. ఖద్దరు వస్త్రా గ్రామపరిశ్రమలు దేశమంతటను అభివృద్ధి పొందవలె, అప్పుడే దేశముకు నిజమైన ఆర్థిక రాజకీయ స్వాతంత్ర్యములు లభించును; కనుక ప్రజాక్షేమపరులందరు గ్రామపరిశ్రమలను వృద్ధిచేయుటకు, వాటిని వాడుటకు శృషి చేయవలె. సాంఘికజీవితంలో ఖద్దరు వస్త్రా గ్రామపరిశ్రమలకి ప్రాముఖ్యమొండవలె" అనిమృదు మధురకచనములతో ఆయన ఉద్బోధించినారు.

మరునాడు (19-3-40 తేదీని) ఉదయముకు అజాదుగా రితరనాయకులతో కలసి కలకత్తానుండి దయచేసిరి. ఆయనను అప్పటి రాష్ట్రపతి శ్రీ రాజేంద్రప్రసాదుగారిని మయూర

రథములో నెక్కించిరి. పలురంగుల మనోజ్ఞపుష్పఫలాలు గల వృక్షములమధ్య సూర్యకాంతి ప్రసరించు చుండ ఉత్సవము జనుల కానందకరమయినది. నాయకులు, ప్రాచీనీధులు, వారి టీర్లు, ప్రేక్షకులు, ఆస్థానపు ఆదిమజనులు, ఇట్టి వివిధవీరుల స్త్రీపురుషులతో నాకుటీరనగరము నిండిపోయినది; మాలానా గారి అధ్యక్షత హిందూముస్లిము మైత్రికి స్వాతంత్ర్యసాధనకు శుభసూచకము; మొగలులకాలపు శిల్పకళ యాస్పత్యమును దెల్పు గోపురముతో ముఖద్వారము, లోకోత్తర పాలకుడై, సర్వమాన్యుడై, అహింసాస్థాపకుడైన అశోకచక్రవర్తి కీర్తి స్తంభమును స్మరింపజేయు శిలాస్తంభము, కాంగ్రెసురంగము కలంకారమై, భారతీయ సంస్కృతికిని జాతీయాభివృద్ధికిని అహింసాధైర్యములే మూలాధారములని స్ఫురింపజేసెను; ముఖద్వారంవద్ద 30 అడుగుల యెత్తుగల ఆ శిలాస్తంభపు అగ్రమున 19-3-1940 శేది ఉదయమున మాలానా అబుల్ కలాం గారు జాతీయ పతాకమును ప్రతిష్ఠించిరి. అప్పుడు నెహ్రూ, పటేల్, పట్టాభిమున్నగు తక్కిన నాయకులు పదివేల జనము వచ్చియుండ వందేమాతరం గీతపఠను ఝండాగీతమును పాడిన మీదట, జాతీయధ్వజపు ప్రాయశ్చయము, దాని ఆదర్శచిహ్నమును గూర్చి, ఆజాదుగారు ఉపన్యసించిరి.

అంతట, మహాసభ సాయంకాలము కూడువేళకుముందే ఆకాశము మేఘవృత్తమై ఉరుములు మెరుపులువృత్తమైనవి;

శుంభవృష్టివల్ల సభాస్థలి జలమయమైనది. సాయంసంధ్యలో చివులు కీర్తించు వరుణదేవుడిట్లు అకాలవర్షముగ సభ్యులకు ప్రత్యక్షమగుట విచిత్రము. ఇక బ్రిటిషుప్రభుత్వముతో తీవ్ర సంఘర్షము రానున్నదని, అందుకు ప్రజాప్రతినిధులు సిద్ధంకావలెనని, ఈశ్వరుడు సూచించెనన్నట్లు తోచెను.

ప్రతినిధుల మోరీమి చిశ్వరుడిట్లు పరీక్షించెనని కొందరి యూహ. వర్షము వెలిసివపిమ్మట సభ నెట్లో సాగించిరి. వేగముగ తమ స్వాగతోపన్యాసము నిచ్చుచు “ఈప్రాంత మగు బీహారురాష్ట్రము ఆరంభమందు విదేహరాజ్యము, తరువాత జరాసంధుని మగధరాజ్యమును ఇదే; బుద్ధమహావీరులవలరించి ఈప్రాంతమును పరిల్లిము చేసిరి. ఈ ప్రాంతమందు పూర్వం ప్రజాస్వామ్యపు గణరాజ్యము లుండెను. తరువాత మూర్ఖ సామ్రాజ్యము నెలసెను. భౌతికసంపత్తులతో నీప్రాంత మితర ప్రాంతములకన్న గొప్పది. ఆధునికంలో గాంధీమహాత్ముడి దేశంలో మొదటి సత్యాగ్రహము నిక్కడి చంపారణులోనే సాగించి, జయ మొందెను. కాంగ్రెసు కార్యక్రమము సాగించుటకు మేము సంసిద్ధులము. ప్రజాప్రతినిధులలో ఐకమత్యము, శ్రద్ధ, క్రమశిక్షణయుంటే, తమసంస్కృతిని పెంపొందించుకొంటే, అట్టివారి నెవరును జయింపలేరని పూర్వము బుద్ధదేవుడిప్రాంతములో చేసిన ఉపదేశము నేటికిని వర్తించును” అని స్వాగత పమితకథ్యక్షులగు శ్రీ రాజేంద్రప్రసాదుగారు హెచ్చరించిరి.

అంతట అధ్యక్షుడగు మాలానా ఆజాదుగారు హిందుస్తాన్‌లో తమ అధ్యక్షవక్తృత్వము మహాసభలో నూత్నముగ వినిపించిరి. యద్ధారంభంనుండి బ్రిటిషువారికి కాంగ్రెసుకు జరిగిన చర్చను సాంఘికసమస్యను కోడికరించి, మనదేశముకు సంపూర్ణస్వరాజ్యమే కావలెనని, అందుకు నిర్మాణకార్యక్రమము అహింసాయుద్ధమునే సాధనములని, సాంఘిక కలహములవల్ల అన్ని సంఘములకును నష్టము కలుగుచున్నదని, మస్లింసంస్కృతి వృద్ధికిని జాతీయతయే మార్గమని, చక్కని హేతువాదముతో నిరూపించిరి.*

ఆ యుఁన్యాయము కనులందరిని, ముఖ్యముగ మహ్మదీయులందరిని, దేశసేవకు ప్రేరేపించుచు, శ్రీ మాలానాగారి కార్యదీక్షకు, ఉదారభావముకు నిదర్శనమై యున్నది.

ఆ కాంగ్రెసుసమావేశంలో ఒకే ముఖ్యమైన ఊహనము చేసినారు. 'భారతీయులకు సంపూర్ణస్వరాజ్యమే షరమావధి. ప్రస్తుతము యూరపులో జరుగు యుద్ధముకు (1914లోని యుద్ధము వలె) తమ సామ్రాజ్యమును బలపర్చుకొన లే బ్రిటిషువారి ముఖ్యద్దేశము. అహింసాయుద్ధతని పోరి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొనుటకు భారతీయులు సిద్ధమై నిర్మాణకార్యక్రమము నింకను సాగించవలె. గాంధీజీ హాత్ముడు చూపు మార్గ

* ఆ అధ్యక్షవక్తాకు పు సారము దీఃపిమ్మట ఆ భాషానుం దీయబడినది.

మనుసరింపవలె' అని దీని సారాంశము. ఈ తీర్మానమును శ్రీ జవాహర్లాలు నెహ్రూగా రుపపాదించగా శ్రీ కృపాలిని గారు సమర్థించిరి. మరునాడుదయమున జండాచౌకు నెదుట యేబదివేల జనులయెదుట మహాసభజరిగి ప్రత్యర్థి సవరణలన్నియు పోయి, అసలు తీర్మానము అత్యధికులగు ప్రతినిధులచే సంగీకరింపబడినది.

“ముందు భారతరాజ్యాంగము బిటిషుసామ్రాజ్యంతో సంబంధములేకుండ, ఈ దేశపు ప్రజలందరు ఎన్నుకొను ప్రతినిధులందరి రాజ్యాంగ నిర్మాణపరిషత్తుద్వారానే, అల్పసంఖ్యులకు తగురక్షణ హక్కులతోసహా తయారయి, ఆక్రమకారం అమలు జరుగవలె”ననిగూడ తీర్మానంలోచేర్చి ఆమోదించిరి. చుట్టుకొండలమధ్య జయధ్వనులు ప్రతిధ్వనించుచుంటే, మైన ఆకాశంలో కారుమబ్బులు నలుదిశలను వేగంగా వ్యాపించు చుకుంభవృద్ధికి క్రిందికిదిగుచుండగా, 50 వేలమంది సంపూర్ణ సంతోషం తెలిపిరి.

అంతట గాంధీమహాత్ముడు క్రమశిక్షణకార్యదీక్షకలిగి, ఇంకను చురుకుగ నిర్మాణకార్యక్రమము సాగి పుడు, అట్లు దేశము త్వలో తయారుకావలెను, ఆమీదనే సత్యాగ్రహము వీలగు'నని ప్రబోధించెను. విమ్మట, అధ్యక్షులగు మాలానా ఆజాదు గాంధీమహాత్ముని బోధలను జనులందరనుసరించవలెనని హెచ్చరికతో సభను పూర్తచేసినారు.

16. అధ్యక్ష చక్రత.

రామగఢు కాంగ్రెసులో 19-3 40 తేదీని మాలానా ఆజాదుగారు అధ్యక్ష వక్తృతలో ముఖ్యసమస్యలగుర్చి యీక్రిందిరీతిని ప్రబోధించినారు.

1923 లో, ఈజాతీయమహాసభకు మీరు నన్నధ్యక్షునిగజేసియుండిరి; ఈ 17 ఏండ్లలో ఎన్నియో అంచెలుదాటినాము. కష్టములేర్పడి ఒకప్పుడు నడక మందగించినను, సందేహించక ముందుకే పోవుచున్నాము.

1923 లో కంటే ఇప్పుడు మనగమ్యము దగ్గరనే కనబడుచున్నది. అయితే లక్ష్యము దగ్గరబడినకొలది పోరాటపు చిక్కులు హెచ్చుచున్నవి యుక్తమార్గములేర్పి తప్పుదారి బట్టితిమా, కొత్తచిక్కులలో బడుచుము. 1931 లో లక్నో కాంగ్రెసులోను దరిమిలాను అజాతీయస్థితినిగూర్చి గొప్ప తీర్మానములజేసితిమి. ప్రపంచముదిప్పుడు అన్యోన్య మిష్యము హెచ్చినది. ఒకప్రాంతపు భావతరంగములు వెంటనే లోకమంతటను వ్యాపించును. పరస్పరం ప్రణామము కలుగుచుండును. కనుకనే ప్రజాతంత్రతను వ్యక్తి స్వేచ్ఛనునిరోధించు 'ఘాసిజము'ను 'నాజీజము'ను మనతీర్మానాలలో ఖండించి యున్నాము. ఈరెండుఉద్యమాలు ప్రమాదకరమై లోకక్షేమమును బాధించునని తోచియే, మనముట్లు తీర్మానించినాము.

అయితే, ఈ కొత్త రాజ్యాంగమును నిజంగా బ్రిటిషు సామ్రాజ్యపుతత్వమే లోకపుజాతుల స్వాతంత్ర్యము కుట్రవహానికరము; మరియు పైయుక్తమూ లెక్కనోయూటే, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వము మననెత్తిపై కెక్కి మనపై పెత్తనం చలాయించుచున్నది. వారిమధ్య తగవులవల్లనే యూరపులో యుద్ధమువచ్చినది. అందులో బంధితులము సాయపడజాలము. మనకుముందు స్వేచ్ఛయేర్పడవలె, అప్పుడుకర్తవ్యనిర్ణయించుకోగలము.

‘స్వాతంత్ర్యము మనజన్మహక్కు; దానినిహరించిన బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు తత్వమింకను అట్లే వెలుగుచుండుట స్పష్టము. అట్టి సామ్రాజ్యతత్వముకు మనముసాయపడకూడదు. 1989 సం॥ సెప్టెంబరులో యుద్ధపుపిడుగు వచ్చినది.

1935 లో ఒక రాజ్యాంగమును మనకంటగట్టినారు. అప్పుడుమన కెంతో యధికారమిచ్చివేసినట్లు బ్రిటిషువారు సఠించినారు. కాంగ్రెసు చర్చించి ఆతప్పురాజ్యాంగమును నిరాకరించినది. కాని, రాష్ట్రములలో పాలన నొకవరతుపైన సాగించిచూచితిమి 11 లో 8 రాష్ట్రాలందు పాలనజేసి బ్రిటిషురాజ్యంతో తోడ్పడినాము; మనము నాజీలపద్ధతిని అందించి యున్నాము.

అయినను బ్రిటిషువారు ప్రాతపద్ధతులు మానలేదు; హిమనియను లన్నిటితో ముందుగ సంప్రతించిరి; అక్కడి

ప్రజాసభలు తమయభిప్రాయము తెల్పినారు. ప్రకృతున్న యిషుప్రభుత్వము “ఈ యుద్ధంలో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడము, అల్లెరుసమస్య పరిష్కరించినతప్ప తటస్థులగుదుము” అని నిశ్చయించినారు. అందుకు బ్రిటనువారు నోరెత్తలేదు. కాని, బ్రిటిషుసర్కారు మనరాష్ట్రప్రభుత్వములను సభలను అసలే పలకరించక, మనదేశప్రజ సీయుద్ధములో! దింపివేసినారు. మనకు డొమినియను స్వత్వంత్రామిత్ర మిత్తుమన్నారు; కాని అదియైనను వారికి తోచినప్పడేనట !

1914 లో బాలకానుషాంతంలో యధ్ధాగ్నిరవ కన్నడ గనే, చిన్నజాతులహక్కుల రక్షింతమని బ్రిటిషు ప్రైంచివారలు కేకలారంభించిరి. పిమ్మట విల్సను అధ్యక్షుని పెట్టిన 14 నియమాలు, ప్రగల్భాలును మంటగలసినవి. ఇంగ్లండు ప్రాంసులు విజయముతో మదించెను; వారి స్వార్థధోరణి అసహ్యమును, తత్ఫలంగా ఇటలీలో ఫాసిస్టుత్వము జర్మనీలో నాజీత్వము నేర్పడినవి. వీటి నియంతృత్వధర్మ పశుబలమును లోకశాంతికి భంగకరమైనవి. అంతట అక్కడిరాజ్యములలోకొన్నినియంతృ రాజ్యములకు, కొన్ని ప్రజాయత్తములకు తోడ్పడసాగినవి. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము గోడమీదపిల్లివలె నుండినది. వారిది పైకిప్రజాయత్తమే. కాని, తమకెప్పటికైనను సోవియటురష్యాయే పుబలప్రత్యర్థియని, దానికన్న నాజీఫాసిస్టుల రాజ్యములేమేలని అప్పటి బ్రిటిషుప్రభుత్వము వారించి, లోపాయికారీగ నియం

రాజ్యములనే ప్రోత్సహించిరి. అంతటవరుసగా అవినీనియా
నారపుప్రజల స్వాతంత్ర్య ముగంటివది పిమ్మట నాజీ
స్త్రీ మరీత్రబుమ్మై దానివల్ల బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు బలముకు
గముకల్లే స్థితివచ్చినది. కనుకనే, ప్రజామత్తత రక్షణకను
పపెట్టి బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారిప్పుడు యుద్ధముకు దిగినారు.
పశుబలపు పోటీ ప్రదర్శనము లోకకంటకమైవది; బ్రిటిషు
రీ సినాదాలను లోకులంపరికివిడిచినారు.

మనలో సంప్రదించకుండనే 3-9-1939 తేదీని బ్రిటిషు
రు యుద్ధం ప్రకటించగా, 7-9-39 తేదీనే కాంగ్రెసు కార్య
కుంవాతీ విషయ చర్చించి, స్థితిగతులన్ని నిదానముతో
గోచించినారు; ఈయుద్ధము నాగింతుటలో బ్రిటిషువారి
బద్దేశమెట్టిదో తెలిసినప్పుడే అది మనకు లోకముకు ఖేదు
మగునో కాదో తేలును. “యుద్ధమెప్పుడును వినాశకము,
గరము. ప్రజాస్వాతంత్ర్యము లోకశాంతియు సిద్ధించుటకే
గాయుద్ధమనుట నిజమైతే, అవి మనకును వర్తించవలెగదా!
ఏక, ఆయుద్దేశముల వ్యక్తపప్పును”ని కాంగ్రెసుకార్యసం
ము 14-9-40 తేదీని కోరినది. ఆకోరిక న్యాయ్యము,
గాక్షేపణీయము. ఇది బాధకును మానవజాతికంతకూ కావ
నసమస్య. 25 ఏండ్లక్రిందట ఇట్టి ఘోరయుద్ధముసాగి లోక
ంతా నరకకూపమయినది. ఇప్పుడంతకన్న ఘోరవరకము
చ్చు ప్రమాత్నము జరుగుచున్నది. పెద్దకబుర్ల ప్రచారంవల్ల

లోకులు లోగడ సమ్మోహితులై భ్రమించిరి; కాని. ఫలితమేమైనది? అంతయు స్వప్నమువలె, అబద్ధమైనది. మరలతో భయారంభించినది. వెనుకటి యనుభవమునుబట్టి ఇప్పుడు జ్ఞానం దెచ్చుకోవద్దా ?

కాంగ్రెసువారి యీశ్వశకు ది 17-10-1939 తేదీని వైస్రాయిగారిచ్చిన జబాబు అయోమయంగా ఉన్నది. తామేమీ నిర్ణయించక బ్రిటిషుప్రధానిగారిచ్చిన యుక్త్యాసంఘాతముని తెల్పినారు. దానినికూడా విమర్శించగా, అందులో యూరపుశాంతియు అంతర్జాతీయ సంబంధాల గొడవమూ త్రిమున్నవి. 'స్వాతంత్ర్యము ప్రజాయత్తత' వ్యతిరేకమేలేదు. మనదేశంవిషయమై, 1919 సం॥ 1935 సం॥పు చట్టములోను చెప్పినఉద్దేశాలే ఖాయపర్చినారట; అంతకన్న విశేషములేదు.

కనుక ముందుచర్య మనము నిర్ణయించుకోక తప్పలేదు. 'ఈయర్థములో సహాయంచేస్తే అది బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమునే మరింత బలపర్చును. కాంగ్రెసు సంస్థ సామ్రాజ్యతత్వమును నిరోధించవలె; కనుక, అందుకై, కాంగ్రెసుమంత్రులందరు రాజీనామానియవలె' అని కాంగ్రెసు కార్యసమితి తీర్మానించినది. మంత్రులరాజీనామాతరువాత గాంధీమహాత్మునికీ వైస్రాయికీ సంభాషణలుబరిగి, వైస్రాయిగారు 5-2-40 తేదీని ప్రచురణచేసినారు. 'పరిస్థితులబట్టి ఏలైనంతవ్వరలో డొమినియను హక్కునిచ్చుట బ్రిటిషుసర్కారు సంకల్పము'ట.

రాజ్యాంగమును ఇక్కడియెన్నిక ప్రతినిధులే నిర్ణయించుటకు తాముప్పకొరట. అనగా మనదేశముకు స్వయంనిర్ణయపు హక్కు ఉన్నదని బ్రీటను ఒప్పుకోదట.

‘ప్రజాపత్యము, స్వాతంత్ర్యము’ అని ఈనాలుగేండ్లు బ్రిటిషు ఫ్రెంచి రాజనీతిజ్ఞులరచుటే కాని, క్రియలో అవిలేవు. స్వతంత్రత యూరపుకే, ఆసియా ఆఫ్రికాల జనులపశంస చేకూడదట ! ఈ బ్రిటిషుమంతుల భావాలు గత 200 ఏండ్లు నుండి యూరపురాజ్యాల మనోభావములవంటివే; 18 వ 19 వ శతాబ్దాలలో చెప్పిన సాంతంత్ర్య సూత్రములను యూరపియ మజాతులకు మాత్రమే వర్తింపజేసిరి, అందును క్రైస్తవజాతు లకే; ఇప్పుడు ఈ 20 వ శతాబ్దిమధ్యనూ అంతే. లోకంలో స్వేచ్ఛా మానవత్వములుండవలెనను ప్రచురణ మాత్రం పోలేదు !

మన జాతీయ స్వత్వముగూర్చి బ్రిటిషు అధికారులు పొదుగున అవలంబించిన నీతి అట్టిదే. లోకవృత్తాంతములు శరవేగమున ప్రసరించుచున్నవి. మనదేశముగూర్చి బ్రిటిషు వారి సామ్రాజ్యతత్వపుభోరిణి మారలేదని స్పష్టపడినది.

మనకు స్వయం నిర్ణయము కధికారమును బ్రిటిషున గాకరు ఒప్పుకొందురా ? అనేదే ఇప్పటి ముఖ్యప్రశ్న; ఇది లేకుంటే జాతీయతయే లేదు.

సామ్రాజ్యబలం నిమిత్తమే ప్రస్తుతపు యుద్ధమును; ఇందులో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడితే అందువల్ల బలపడి, మన దేశంపైన ఆసామ్రాజ్యపు ఆధిపత్యము మన దాస్యపరిమితి యు వృద్ధియగును. కనుక ఇక వారి దారివేరు, మనదారివేరు.

ఈయుద్ధంవల్ల 1937 లో మనమారంభించిన మంత్రిత్వపునహాకారము నిల్చునయి, మరల ఆనహాకారమార్గము పట్టినాము. ఇక ముందుకే పోవలెను.

ఏజాతులును తమ వశమైన రాజ్యములను నిర్బంధం వల్లగాని వదలుకోరు. వ్యక్తులు నీతితో వర్తించినను, అధికారి రాజ్యములట్లు వర్తించుటచేదు యూరిపులో 'నాగరికు' లిప్పుడు మానవస్వస్వముల హక్కుల నిష్ణయముకు పశుబలముపైనే ఆధారపడుచున్నారు. ఈపద్ధతి వ్యర్థము, హానికరము; శాంతి న్యాయముల ఆధారముతో కొత్తపద్ధతి కావలె; ఈ ధోరణి మానవుల ఆత్మశక్తిపైన ఆధారపడునది, అను ఈభావము వేగంగా బలపడుచున్నది.

ఇంతవరకు పాశ్చాత్య పాలిత సంబంధము గల్గిన బ్రిటిషువారు మనతో శాంతి న్యాయపద్ధతులతో నిష్పాకు కొత్తసంబంధ మేర్పర్చుకొన వీలుకలదు. బ్రిటిషువారందు కొప్పుకుంటే, మానవజాతి కుదకరించి మార్గదర్శకులగుదురు. కాని, అందుకు బ్రిటిషువారిలో హృదయపరిణామము కావలె. అది యింకను లేదు.

అయినను మానవస్వభావము సహజముగనుంచివని గాంధీమహాత్ముని దృఢవిశ్వాసము. సిద్ధాంతభంగము లేని పద్ధతిని, అన్యోన్య సమాఖ్య సాగించుట కాయన సిద్ధముగ నున్నారు.

బ్రిటిషువారు శాంతిన్యాయముల స్థాపనకే యగ్నించుచున్నారనే భావము నిజమైతే, చాల సంతోషమే. కాని, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వపు శాంతిన్యాయవాదమనేది దొంగ నాణెమని, భారతీయసమస్య అనేమచ్చురాయితో పరీక్షించగానే తేలినది.

ఈమఃఖ్యసమస్యగూర్చి మాత్రం మాటయిమ్మును శాంగ్రెసువారి కోరిక అన్ని సంఘములకు సమ్మతము. కొన్నిపక్షములు శాంగ్రెసుతో సమంగా ప్రగతిలేక, ప్రత్యక్షసంగరముకు వెనుదీయవచ్చు, కాని భారతీయులకు స్వాతంత్ర్యము జన్మహక్కు, అవసరము, అని అన్నిపక్షములు ఆంగీకరించినదే. అట్టి మాగ్ననల్ల తమప్రత్యేకపుహక్కులకు భంగము కల్గుననేవారును స్వాతంత్ర్యసూత్రము సంగీకరించి గారుగదా.

ఇక సాంఘికసమస్య: ఈపరీక్షాసమయంలో కొన్నిరాజకీయాలేగాక, సాంఘికసమస్య నిజస్వభావమును వెల్లడియైనది. ఈదేశపు రాజకీయసమస్య పరిష్కారముకు మైనారిటీ (=ప్రతిపక్షసంఘము) సహస్యయే అడ్డమువచ్చినదని ఇంగ్లండుగోను ఈదేశమందును చాల చాలప్రచారము జరిగినది, 'విభజించి

పాలించుట, 150 ఏండ్లనుండి బ్రిటిషువారి పక్షతియే పరాధీనులలో విభేదములు పొందించి, వారి దుర్బలత్వమును తమ లాభానిమిత్తం విదేశపృథుత్వ ముపయోగించుదురు. మనలో విభేదములున్నంతకాలమే విదేశప్రాబల్యము సాగును.

మనదేశములో సామ్రాజ్యతత్వమిప్పుడంతమొదినదని, బ్రిటిషువారిప్పుడనుచున్నారు. కాని, ఈ 5 నెలల చరిత్రవల్ల సామ్రాజ్యతత్వము క్షీనిల్చియున్నట్లు స్పష్టము. మనలో సాంఘికవిభేదపునమున్నను బ్రిటిషు రాజనీతిజ్ఞులుస్వలాభముకు ఉపయోగించుకొను అన్యాయువారు మానలేదు.

సాంఘికసమస్య వెంటనే పరిష్కారం కావలెననియే కాంగ్రెసువారు చెప్పుచున్నారు. కాంగ్రెసు చరిత్ర అంతయు యిందుకు నిదర్శనము. కాంగ్రెసువారిందుకు రెండునూత్రములు నిర్ణయించినారు.

1. ఈదేశము కేర్పడు రాజ్యాంగంలో 'అల్పసంఘము' లన్నిటిహక్కులు భద్రముగరక్షించుటకు హమీ ఇవ్వబడును.

2. ఆ హక్కుల కెట్టి రక్షణ కావలెనో, ఆ అల్పసంఘములు నిర్ణయింతురు. అనగా వారి అంగీకారంతోనే ఆ నిర్ణయము జరుగును.

ఈ "మైనారిటీల' సమస్య" ఇతర దేశాలలోను ఉన్నది. ఇంతకన్న న్యాయమైన పరిష్కారమూచన మరియెక్కడనైన జరిగెనా? అందు లోకములుంటే సవరించవచ్చు. ఈ

19 ఏండ్లలోను కాంగ్రెసువారి ముఖ్యతీర్మానము లేవియు నాతో సంప్రదింపులేకుండ జరుగ లేదు. పైన చెప్పిన సూత్రములు కాంగ్రెసువారి కార్యక్రమపులోనివే. దీని అన్నింటికీ కేప్పదును చలించక కాంగ్రెసు నిలువగలిగినది.

‘కాంస్టిట్యుయెంటు అసెంబ్లీ’ (=రాజ్యాంగ పరిషత్తు) పద్ధతిలోను కాంగ్రెసువారిట్టి నియమము లేర్పర్చినారు.

“మైనారటీ” సంఘసమస్యయే స్వాతంత్ర్య మిచ్చుట కడ్డమైనదనుటకన్న బ్రిటిషుసర్కారు మా స్వాతంత్ర్యపుహక్కు నొప్పుకొని ‘మైనారటీ’ సమస్యను మాలోమేము పరిష్కరించుకొనుట కవకాశమిచ్చివేయుట స్వాయము, అవసరము.

ఇంతకును ముస్లిములు రాజకయంగా స్వల్పసంఘంవారనుటలో అర్థము లేదు. హిందూదేశము ప్రజాయత్తమైతే తమహక్కులకు భంగముకలుగునను పౌరహటువాదవల్ల యెన్నియో అనుమానాలు హేత్వాభాసాలు జరిగి ముస్లిములు ఇతరులుగూడ భ్రమవశపెట్టినారు.

ఈ దేశపు ముస్లిములు 90 కోట్లవరకున్నారు; హిందువులు వగైరాలకుండుచుజాత కలపభేదములు లేకుండ, మహమ్మదీయులలో సర్వజన భాతృత్వము సమత్వమునుండి వారి కేకిభావమున్నది. ఎరు మొత్తిపు జనసంఖ్యలో $\frac{1}{4}$ వంతే అయినను చాల కోట్లజనులు బలియులును, ఎనుక ఈ దేశము స్వతంత్రం ప్రజాయత్తం కాగానే తమహక్కులు రక్షించు

కోలేమని ముస్లిములు భావించకూడదు. వారు అన్నిప్రాంతాలలో హెచ్చుతగ్గులుగా నున్నారు. బెలుచిస్తానసహా అయిదు రాష్ట్రాలలో ముస్లిములే హెచ్చుమంది; కనుక, ఏడింటిలో హిందువులు, ఐదింటిలో ముస్లిములు కేవలం అల్పసంఖ్య వారని బాధపడుటేల?

భారతదేశపు భావిరాజ్యాంగము ఛేద రేషను(=సమిష్టి ప్రభుత్వము); అదిప్రజాస్వాతంత్ర్యముగ నుండును; ఆయా రాష్ట్రముల శాంతరిక స్వేచ్ఛ యుండును. సమిష్టి కేంద్ర ప్రభుత్వముకు విదేశాంగశాఖ, దేశరక్షణ, సుంకములు, ఇట్టి అందరికి అవసరమైన విషయములే ఉండును. అట్టి రాజ్యాంగంలో మొజారిటీ మైనారిటీ సంఘముల బాధయుండదు. ఈదడల చియు, గట్టుపైనేనిలిచి నీటిలోదిగుటకు జంకుటెందుకు? ధైర్యముతో నీటిలోదిగవలెను; అప్పుడనుమానము లన్నియు మాయమగును.

(1888 నుండి) ముస్లిములు రాజకీయములలో జేరక, జాతీయతకు వ్యతిరేకులైయుండిరని గమనించి, నేను 1912 లోనే నిదానముతో విమర్శించితిని. భారతీయలందరము. ఒకే పదవలోని క్రయాణికులవంటివారము. ముస్లిములము జంకు భయము గల్గియుంటే, కి వ పక్షమగు బ్రిటిషువారీదేశంలో మనరక్షణకని స్థిరంగా ఉండవలసినదే. మనమట్టి పిరికివారమైతే ఏవాగ్దానములు రక్షణలునిచ్చినను బాగుపడలేము.

మనము ధైర్యవిశ్వాసములతో కార్యరంగముకు దూకవలెను. ధీరవాహనులు కార్యపరులు నెప్పుడును చెడరు. జంకక జాతీయాదర్శము చేరవలసినదే. నాప్రతినిధిములలోను ఈభావమున్నది. ఇస్లాము ధర్మము స్వాతంత్ర్యభావము; కనుక, ముస్లిములు దాస్యము కొప్పుకోక జాతీయస్వాతంత్ర్యము సంపాదించుటకు సిద్ధపడవలె. ఇస్లాంధర్మమును వదలువాడే పరాధీనముగనుండును.

1912 తరువాత కొందరు నాభావముకువచ్చిరి. నేను నాలుగేండ్లు జైలులోనుండి వచ్చుసరికి ముస్లిములు దాస్యపు గొలుసు త్రెంచడలచినారు. తరువాత ఈ 20 ఏండ్లలో కొత్తభావతరంగములు వచ్చినవి. ముస్లిములెప్పుడును వెనుకబడకూడదు.

ఇటీవల జరిగిన ముఖ్యనృత్తాంతములలో నేను పాల్గొన్నాను. అన్నిసందర్భములు చక్కగా విమర్శించగా, 9 కోట్ల ముస్లిములును నేను 1912 లో చెప్పిన ఈభావములనే అనుసరింపవలెనని, నాదృఢనిశ్చయము. జాతుల భావిస్థితిని ఉద్దేశముతోగాక, నిదానముగ ఆలోచించుడు.

ఇస్లామతపు 1300 ఏండ్ల చరిత్రయు, దానికళలు, వాఙ్మయము, సంస్కృతి, నాకు ప్రత్యేక సంపత్తులు. వాటినిరక్షించుటనావిధి. కాని, ముస్లిసంస్కృతికి భారతీయతకు సంఘర్షము లేదు, అనుకూల్యమే కలదు. నేను భారతజాతిలో నొక

భాగమును; ఈజాతీయ భవనము నేనులేకుండ అసంపూర్ణము; ఎన్నియో జాతులు, మతములు, నాగరికతలు కలియుట దీనిచారిత్రకపితేషము. ఈచలువనేల యెందరికో యాశ్రయ మైనది. చరిత్రకాలముకు పూర్వమును తరువాతను ఎందరో వచ్చిరి. ఈడ్వార అందరిని తనయొడిలో నాదరించి పోషించినది. రెండు సంస్కృతిప్రవాహములు గంగా యమునా సంగమమువలె కలసినవి. ఈమిశ్రణమే భారతీయసంస్కృతి. ఇందులో ముస్లిం సంస్కృతిలో ప్రజాయత్తత సర్వజనసమత్వము ముఖ్యములు.

ముస్లిములమును వేయేండ్లనుండి యీ దేశమందున్నది. హిందువు తాను భారతీయుడననుసల్పే భారతీయులమును అభిమానంతోనే, ముస్లిములు స్వమత మనుసరింపవలెను. క్రైస్తవులును భారతీయులుగనే క్రైస్తవమత మాచరింతురు.

ఈవేయేండ్లలో మసభాష కవితలు, ఎజ్రయము, సంస్కృతి, కళ, శిల్పం, వేషవధ్ధతులు, ఆచారములు, వైద్యరాలన్నిటిలో సమిష్టికృషి ఫలితముకల్గినది. ఇప్పుడు మిశ్రిత సామాన్యభాష వాడుచున్నాము. ఆచారవ్యవహారాలలాను మిశ్రితమున్నది. ఇట్లా కేజాతి, సమిష్టినాగరికత యేర్పడినవి. ఇవిపావు. వేయేండ్లకిందటి హిందూజీవితమును తేవలెనని హిందువులు యత్నించినను వ్యర్థమి. అట్లే ముస్లిములుమధ్య ఆసియా పారిసికముల పాఠసంస్కృతి నిప్పుడు తేబోయినను

సాధ్యముకాదు .. తవిషయములందు పునరుద్ధరణ మందిదే;
కాని సా ఘికవిషయమందస్కృప్తి పగతిని చెరుచును.

ఈవేయేండ్లలో శ్రీకృతియే ఏకజాతిని నిర్మించినది
మనఃకుందరమిప్పుడు అభివ్యక్తి ఏకమైన భారతజాతియైనాము.

ఒక తుదిమాట: ఏకమత్యము, ఏకమతీతన, గాంధీమ
హాత్ముని నాయకత్వము ను సంపూర్ణనిత్యానము, ఈమూడిటి
వల్లనే నానయ్యను మింశివరకున్నశక్తికి వచ్చినా; ముం
దను తర్వాతనే మనకు జయముతో కార్యసాధనయగును.

17 సంఘర్షం

ఆవిప్రీలులోనే ఆజాదుగారి సలహాప్రకారం స్వతంత్ర
ముస్లిములు 7 టెంకెలవారు శ్రీఅల్లాబక్షు(సింధుప్రధాని)అధ్య
క్షతను ఢిల్లీలో సమావేశమై, ఆజాదు దృక్పథమామోదించిరి.

ఇప్పు కాలగెను మిగతానాయకులతోగాటు రాష్ట్రపతి
ఆజాదుగారంతట భారతీయులందరిలో స్వాతంత్ర్యోత్సాహం
కల్పించుటకు కీవ్రహాచారం సాగించెను; ఇకమరల బ్రిటిషు
పరిభ్రష్టతో ఏదోటిగ అహింసాయుద్ధము తప్పదని యెంచి,
అందుకు పూర్వరంగంగా సాంఘికసఖ్యమును బలపర్చుట
కాయన నగ్రస్థేకదీక్షపెంచెను. అయితే బ్రిటిషుకింగ్సులు
తమజిత్తుల నెక్కువయుక్తితో నుపయోగించిరి. ముస్లిములల్ని

సంఘవర్గముని భయపడుట అర్థరహితముగు పరిశీలనముని ఆజాదు చాలసార్లు నిరూపించెను. కనుక “ముస్లిములు ఒక ప్రత్యేకజాతి. తక్కిన భారతజాతిలో వారు చేరరు; ఇది మత భేదమేగాకజాతిభేదము” అనికొత్తనినాదమునువారురహస్యంగా అందించిరి. ముస్లిం ప్రాబల్యంగల ప్రాంతాలు ప్రత్యేకరాజ్యముగ నేర్పడవలెననియు ఆలోచించిరి. అంతట 1940 ఏప్రిల్ 4 అ॥ భా॥ ముస్లింలీగు సమావేశము లాహూరులోజరిగినది. అందులో ముస్లిం ప్రాబల్యప్రాంతాలు విడిస్వతంత్రరాజ్యం కావలెనని జిన్నాగారి ఉద్బోధనప్రకారం తీర్మానించిరి. రాబోవు జాతీయయుద్ధంలో ముస్లిములు పాల్గొనవద్దని, ప్రస్తుతముకు బ్రిటిషుఆధిపత్యమే ఉండవలెననియు లీగునాయకులు విషప్రచారం సాగించిరి మాలానా ఆజాదు ఎట్లా సాంఘికమైత్రికై లీగుతో సంప్రదింపుకు చాలసార్లు అప్పుడు యత్నించిరి. కాని, జిన్నాగారవకాశమియలేదు, వైఫల్యము, ఆజాదును దూషించిరి. బ్రిటిషుప్రభుత్వంతోను గౌరవయుతమైన రాజీకి రాష్ట్రపతియైనొచ్చెను. కాని, వైస్రాయి బ్రిటిష్ ముస్లింలీగు కత్యంతప్రాముఖ్యమిచ్చి; వారిహక్కుల రక్షణ కావలెనని, వారిసమ్మతిలేని రాజ్యాంగ మమలు జరుపమని, అప్పుడైనను పూర్వసాతంత్ర్యముకు బదులు వొమినియను రాజ్యాంగమే క్రమబద్ధమని వెల్లడించిరి; ఆవరతులకు లోబడియే, కాంగ్రెసుఅధ్యక్షుడు తనతోమాట్లాడవలెనని

వైస్రాయికోరను. “జేమరతుగపిలిస్తే వచ్చిమూట్లాడుదును, కాని ఇట్టిఅసంభవమగు నిరోధాలతో చర్చించుటవ్యర్థము’ అనిచెప్పి ఆప్పుడు ఆజాదుగారు వైస్రాయినిదర్శింప నిరాకరించి కాంగ్రెసుగౌరవంనిలిపిరి.

ఏసందర్భంలోను రక్తపాతపు యుద్ధంలో కాంగ్రెసు వారు సర్కారుకు యోధసహకారం చేయకూడదని గాంధీగారు వ్యక్తపర్చిరి. కాని, ఆనిషయంలో నైహూ ఆజాదు లిద్దరూ గాంధీగారినుండి భేదించి, బ్రిటిషువారు న్యాయమైన రాజీకీవస్తే, యుద్ధంలోపూరాసహాయ నిత్తుమనిరి; కానిబ్రిటిషు వారు బిగిసిరి; కనుక కాంగ్రెసుకు ఇక తీవ్రమగు సమిష్టిసత్యాగ్రహముతప్పదని నెహ్రూ ఆజాదులు భావించిరి.

అయితే శత్రువు కష్టదశలోనున్నప్పుడు బాధించుటకు అహింసాతత్వ మొప్పుకోదు; కనుక, ప్రస్తుతం మృదువగు వ్యక్తి సత్యాగ్రహమే సాగించుటకు సర్వసేనాని గాంధీజీ నిశ్చయించిరి. “ఈహింసాయుద్ధంలో బ్రిటిషుఅధికారులకు తోడ్పడుటసవ్యంకాదు. హింసాపద్ధతిని హింసతో నెదుర్కొనుట అనుచితము” అని మూట్లాడుటే ఈసత్యాగ్రహము. అనగా యుద్ధముగూర్చి జనులకు వాక్స్వాతంత్ర్యమున్నదను బ్రిటిషు వారికిది సవాలు. దానిలోను, మహాత్మునిచే ముందుగఅందుకు నియమితులే వ్యక్తిగతంగా ఆమాట లుచ్చరించవలె. కాని, ఇంతటి మందసత్యాగ్రహంగూడ ప్రభుత్వము సహించలేదు.

అట్లు సామ్యంగనేలిన పజాపతివిధులందరిని ఉద్యోగుల రెస్ట్రాన్సి క్లెయిన్మంచిరి. భారతీయులకు వాక్ సాక్షాత్కరణము కలదనట వ్యభూతకమని ఈయుద్ధంలో భారతీయ సహాయ మనేది సర్కారునిర్బంధంవల్లనే జగుగుచున్నదనిగూడ ఈసత్యాగ్రహంవల్ల లోకముకు వెల్లడియైనది. మనఆత్మగౌరవమును రక్షణపైనది-1940 సాలాఖరులోగా రాష్ట్రపతి ఆజాదుగారును ఈగీతిక సత్యాగ్రహం చేసినందుకు అరెస్టయి, ఏడాది దండన ననుభవించిరి. అంతట 1941 సాటులో వేలకొలది సత్యాగ్రహాలు ఖైదు నలంకరించిరి. లీగువా రెంతవ్యతిరేకం చేసినను, అనేకులు ముస్లిములును సత్యాగ్రహంలో పాల్గొనిరి.

ఈలోగా యూరపులో బ్రిటిషువారికి యుద్ధప్రమాద ములు తగ్గిపోయినవి. 1941 జూన్ 22 నుండి జర్మనుల టైహిలు విచూనదళాలు పశ్చిమరంగంవదలి, రష్యాపై యకాయకుగా విజృంభించిరి. దూరప్రాచ్యరంగంలోనో జపాను హతాత్తుగ యుద్ధప్రకటనజేసి, డచ్చి బ్రిటిషువారల ఆధిపత్యం లోని జావా సుమిత్రా మలయా యిత్యాదుల నాక్రమించిరి, క్రమంగా బర్మా కెగబాకిరి. అంతటితో బ్రిటిషుమంత్రివర్గ మాందోళనలో బడినది. రష్యాను యుద్ధంలో బ్రిటిషుమిత్రులుగ తిప్పిన అసమానదూత క్రిపుమంత్రిని వారప్పు డీదేశము నకు రాయబారిగబంపిరి. ఆజాదు నెహ్రూగారలిద్దరును యుక్తితో ఆ రాజీచర్చలు జరిగించిరి. ఒకప్పుడు క్రిపుగారు మనకు

నిజమగు అధికార మీయదలచిరని, ఉభయ క్షేమకరమగు రాజీ కుదరవచ్చునని, తోచినది. కాని, ఈలోగా చర్చిలు ప్రధానిగారు క్రిష్ణుగారిని మందలించగా ఆ రాజీ యడిపోయినది. ఈ చర్చలో సందేశాలలో ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో కాంగ్రెసువారిపున ఆజాదు ముఖ్యపాత్ర వహించి, చాలయుక్తితో కర్తవ్యం సాగించి, మన దేశీయుల ఆత్మగౌరవమును నిలబెట్టెను. యుద్ధాంతమందు ముస్లిం ప్రాబల్య ప్రాంతాలు విడిపోవుటకు స్వాతంత్ర్యమిచ్చినను సరే; స్వేచ్ఛముకు భారత మంత్రవర్తముకు ఆరాజ్యాంగంలోనే నిజమున అధికారమిచ్చి యుద్ధనీతి నిర్ణయంలోను కొంత బాధ్యతనిస్తే, మంత్రత్వమును కాంగ్రెసు వహించునని ఆయన నెహ్రూతో సంప్రదించి మాటయిచ్చెను, అందుకును ప్రభుత్వ మొప్పుకోనందున రాష్ట్రపతి ఆజాదు (కాంగ్రెసువారిపున) బిట్టిసూచనల సరాకరించి, క్రిష్ణుగారు కుయుక్తితో మాటతప్పినవిధమును తన లేఖలందు వివరింగా విశదపరచెను.

క్రిష్ణుగా రింగ్లండు చేరగనే పరిస్థితులు విషమించినవి జపానువల్ల తమ సామ్రాజ్యము కాపత్తు గల్గు పరిస్థితిలోను బ్రిటిషువారు తమంతట స్వరాజ్య మిచ్చుటలేదు; ప్రైవేట్టు, మలయా బర్మాలలో తాము చూపిన ఉత్తరకుమారిజ్వలను అసహాయ శూరతను (జపానియుల దేశంలో దిగితే) ఖరీదను చూపునట్లుండిరి. మన తీరప్రాంతాలలో జపానుయోధులు

డిగితే ఉద్యోగు లక్కడి ప్రాంతమును ధగ్గధర (Scorched earth) గా తేసి దాటిపోవుటకు మార్గసిద్ధపర్చుకొనిరట; కొందరు గవర్నర్ల ప్రలాపాలు హాస్యాస్పదంగా ఉండి, ఆందువల్లనే ప్రజలలో భయోత్పాత మేర్పడుచుండెను. కనుకనే యీ యుద్ధ కాలంలో కాంగ్రెసువారు కేంద్రంలో పాలనాధికారంకోరుట సర్వదా ప్రజాక్షేమము కవసరమని వ్యక్తమయినది. ఈలోగా బియ్యం చమురు మున్నగు నిత్యావశ్యకములకు కరువేర్పడినది; బ్రిటిషువారు సమర్థించుకోలేక అమెరికనుసేనలు గూడ టిక్కడ దింపిరి; కొందరు ప్రముఖాధికారుల ధ్యానం దొడ్డిదారినేయుండినది. ఈలోగా ప్రజలపయిన జారీచేసిన నిర్బంధాలకు మితిలేదు. బ్రిటిషు అమెరికనుసేన లిక్కడనుంచుట, ఈ దేశమును యుద్ధపురియారీ స్థానముగా జేయుటవలననే, జపాను జర్మనీల దృష్టి అప్పడీవైపుకు తిరిగినదని గాంధీమహాత్ము డన్నిసందర్భాలలోచించి, “క్విటిండియా” (=బ్రిటిషువారు మర్యాదగ వెంటనే ఈ దేశమును విడచిపోవలె. వారిక్కడ పాలించుట కవకాశం పోయినది) అని స్పష్టంగా హరిజనక్షత్రికలో ప్రచార మొనరించెను. అది విద్యుత్తరంగాలవలె దేశమంతట అద్భుతవేగముతో వ్యాపించి జనామోదమందినది. కాంగ్రెసు కార్యసమితిలోను గాంధీగారిట్టి తీర్మానంపెట్టి బ్రిటిషువారు వెంటనే “హుకూమతు” ఒప్పుగించనియెడల, అంటట తీవ్రసత్యాగ్రహము సాగింతుననిను. గాంధీజీ సారధ్యమందుకోగానే, నలు

దిశలను ఉద్దేశ్యమతిశయించినది. నెహ్రూ ఆజాదుగారలకు 'ఈహింసాప్రబల్యమధ్యమందు' జనులు గాంధీయపద్ధతినత్యాగ్రహముకు సిద్ధంగా లేరేమో'యని కొంత వ్యాకులత కలిగినది. కాని బ్రిటిషువారు మూర్ఖతవహించిరిగనుక వేరుమార్గం లేదని నిశ్చయించిరి. తునకు 8-8-1942 తేదీని బాంబాయిలో అ| భా| కాంగ్రెసు సమితివారు సుప్రసిద్ధమగు 'క్విటిండియా' తీర్మానంచేసిరి. గాంధీగారింకను వైస్రాయితో రాజీప్రయత్నాలు చేతునని, అదివ్యర్థమైపోతేనే సత్యాగ్రహం నిర్ణయించునని వెల్లడించెను. కాని అవినీతితో బ్రిటిషుప్రభుత్వము ముందే ప్రజోద్యమమును సీదాగా అణచ నిశ్చయించుకొనిరి. 9-8-42 ఉదయముకే గాంధీగారొక చోటికి కాంగ్రెసు కార్యసమితి వారొకచోటికి తక్కిన సభ్యులందరు మరియుతిరస్కలాలకును హతాత్తుగ తీసుకొనిపోబడి, ఎట్టి విచారణయు లేకుండ నిర్బంధితులయిరి.

కాంగ్రెసు ఉద్దేశించిన యీఆఖరు అహింసాయుద్ధము చాలక్లిష్టమని ఆజాదుకు తక్కిననాయకులకును తెలియును. లోకమంతట అల్లుకొన్న హింసాదావాసలము భౌతికంగా, మానసికంగా, నైతికంగాగూడ, జనులందరిని వీడించి వికృతపరచుచుండెను. దానిమంటలు మన దేశముకు వ్యాపించునట్లుండెను. జనులు అన్నవస్త్రముల కాతురులైయుండిరి; భారతీయులమనసులో ఆందోళనయు, హృదయంలో బ్రిటిషువారిపైన

ద్వేషమును చెలరేగినది. ఈస్థిలో హింసాధోరణి రాకుండ
 తగుకట్టుదిట్టములతోనే తప్పనిసరియైతేనే ఆఖరుయుద్ధమును
 ఆదర్శరీతిగ గాంధీమహాత్ముని సూచనలప్రకారమే సాగవలె
 నని కాంగ్రెసునాయకు లుద్దేశించిరి: సాధ్యమయితే ప్రభు
 త్వంతో రాజీకుదిర్చి, ప్రపంచయుద్ధంలో సహకరించి, లోక
 షేమముకు ప్రజాశాంతికి తోడ్పడదలచి. కాని, దైవ మన్య
 ధా తలచెను; బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు క్రూర్యంవల్ల ఆసత్యా
 గ్రహము నారంభించుముందే నాయకులందరు జైలులోబడిరి.
 ఇట్టి అంత్యదశలోగూడ సామ్రాజ్యతత్వము దుష్ప్రభావ ర్పించి
 నందుకు జనులలో ఆవేశము హెచ్చినది. పోలీసుమిలటరీవారు
 ముందుగనే జాతీయోద్యమము నణచివేయుటకని లాఠీఘోష
 గము, తుపాకులకాల్పులు, అంలేటా జనులపైస చెప్పరాని
 దౌర్జన్యప్రయోగములను సాగించిరి. క్రిష్టినిలో దేశరక్షణ
 కవసరమైన నాకానిరాజ్యం, ఓమానోత్పత్తి, రైల్వేయంజను
 బళ్ళుఉత్పత్తి, యుద్ధావశ్యమగు కర్షితమోత్పత్తి, తదేకదీక్షతో
 ఇంగ్లండు, కెనడా, ఆస్ట్రేలియానంటి దేశాలలో సాగుచుండెను.
 పక్షవిభేదాలుమాన ప్రజాసహకార మర్థించి, సర్వపక్ష
 యుతమై ప్రజాబలంకల్గిన జాతీయప్రభుత్వము నేర్పర్చిరి.
 మనదేశంలోమాత్రం బ్రిటిషుఅధికారుల ప్రృథ్వి వ్యత్యస్త
 మయినది. దేశంలోరక్షణకు తగుసౌకర్యాలు, ప్రజోత్సాహం
 కల్గించలేదు; సరికదా; తమకరాశ్రమములను ప్రజలపైనే

ప్రయోగించిరి. ఈ అశక్త దుర్జనత్వం, సహకార నిరాకరణం ప్రజాక్షేమముగూర్చి నిర్లక్ష్యశనుజూచి జనులు సర్కారుధోరణి నేవగించుకొనిరి. ఇతరదేశాలలో యుద్ధప్రమాదాలవల్ల కొలది మంది హతులైరి. మనదేశంలోనో, అంతకుపదిరెట్లు జనులు తిండిలేక ఆధివ్యాధులవల్లమాడి దుర్మరణముకు పాతైరి. రెండేండ్లు దేశమంతయు కష్టోలభాతమయినది. ఉద్యోగులు కొందగుజనులు రైలు, తంటి, సర్కారుభవనములు ఇత్యాదులు స్వంపంచేసిరి. కొందగు రహస్యనిష్ఠవం లేవదీసిరి. కొన్ని జిల్లాలలో 'ప్రతిప్రభుత్వ' మేర్పడినది. ఆజాదు పూర్వకృషి ఫలంగా చాలమందిముస్లిములును సత్యాగ్రహంచేసిరి. సుభాసు బోసుగారప్పటికీ దేశంనుండి తప్పించుకొని యూరపుకు, అట నుండి మలయప్రాంతముకు చేరి, అచట, ఆజాద్ హింద్ హు కూమకును స్థాపించెను. బ్రిటిషువారు మలయా బ్రామలలో నిరాధారంగావిడచిన భారతీయస్థైవికులు సహజంగా ఈస్వతంత్రభారతనేపిలో జేరిరి. ఈ 'ఆజాద్ హింద్ పాజు' జపానీయుల సాయంతో భారతదేశంవైపు విజృంభింపదొడగిరి. వీరి 'ధిక్కీ' చలో, 'జయహింద్' నినాదాలుపిమ్మట ఈదేశంలో వ్యాపించెను. లక్షమందిపెగా భారతీయులప్పటికి బ్రిటిషుప్రభుత్వపు జైశ్యలోనుండిరి. నహూర్ ఆజాదువంటి ఫాసిస్టు నాజీద్వేషులగు ప్రజాతంత్రవాదులకు గాంధీమహాత్మునంతటి ఆదర్శ శాంతిపరునికిగూడ జైలులోనే బ్రిటిషుప్రభుత్వము స్థానమిచ్చు

టలో, ఈ దేశంతో వారి కభ్యుత్థము కంత్వదశవచ్చెనని తేలినది. ఇట్లు దేశమంతట ఆందోళన చెలరేగినను, మనవారు విదేశీయులను చంపలేదు. కాని, ఇక విలయితీసర్కారు కిక్కడ తావు లేదను దృఢనిశ్చయము జనులలో శాంతంగానే యేర్పడినది.

ఆఖరు జైలునివాసము.

రాష్ట్రపతి ఆశాదు తోటి కాంగ్రెసు శార్యసభ్యులతో బాటు మధ్యరాష్ట్రపు అహమ్మదునగరపు కోటలో ఖైదు చేయబడిరి వీరికి బయటిప్రజలతో యెట్టి సంపర్కంలేకుండ జనసంభాషణకు వీలులేకుండ ప్రభుత్వంవారెన్నియో నిర్బంధముల బెట్టిరి. కాని, ఆశాదు చారిత్రాత్మసిద్ధిగల ఆ దుర్గంలో నిగ్రహంతో తన సహచరుల సహవాసంతో కాలం గడపెను. అప్పుడు బ్రిటిషు అధికారులు కాంగ్రెసుసంస్థపైన జేసిన అపవాదముల నాయన తీవ్రంగా ఖండించుచు, ప్రభుత్వముకు వ్రాసెను. ఫలించేసహకారం చేయుటకు కాంగ్రెసు ఎప్పుడూ సిద్ధమే. కాని, నిజమైన అధికారముంటేనే కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ బాధ్యత వహించినందుకు జనులలో ఉత్సాహమేర్పడి ప్రయోజనముండును. వ్యర్థమంతిత్వం వహించుట పదవీ వ్యామోహము. అది కాంగ్రెసు నాయకుల కెప్పుడూ లేదు. మరియు 'కాంగ్రెసు జపానీయులదాడికి తోడ్పడ దలచెనను బ్రిటిషు

ఆరోపణ కేవలము అసత్యము; జపాను దుర్వ్యక్తిని బిటిషువారా మోదించినప్పుడును కాంగ్రెసుఖండించినది. దేశపు దుస్థితికి ప్రభుత్వమే బాధ్యులు' అని ఆయన సహేతుకంగా నిరూపించెను. ఆరోటలోను ఆజాదుగారు ఆధ్యాత్మికకృషిని, ధార్మికచర్యను, సాహిత్య నిర్మాణమును సాగించు చుండెను దేశపు యిటీవలి పరిస్థితిని, సాంఘికసమస్యలను, రాజకీయ నైతికపరిణామమునుగూర్చి అక్కడ ఆజాదుగారు 'గుమ్మా రేఖానిర్' అనుపేర విపులమగు అమూల్యగ్రంథమును ఉద్ధులో వాసి నారు. ఇది సాండిత్యం, రాజనీతి, లోకానుభవముతో నిండి, ఉదారభావములు దెల్పునది.

ఈసారి జైలులో ఆజాదు తక్కిన నాయకులతో కలసి వసించుట చాల తృప్తికరమయినది. రోజూ ఆయన నెహ్రూ ప్రసాదు వ్యభిమున్నగు మేధావులతో సాహిత్యచారిత్రకాది విషయాలగోష్టిచేయుచు వారినానందభరితుల జేయుచుండెను. వారి పరస్పరప్రేమగౌరవము లింకను చాల హెచ్చినవి. ఆజాదు యిత్యాదులతో నిత్యగోష్టివల్ల ప్రాచీనసంస్థల పూర్వపు ఆధ్యాత్మికత ముస్లిం ధార్మికప్రవృత్తి వర్తెరాల గూర్చి యెన్నియో గొప్పవిషయములు తనకు తెలిసెనని, అట్టి విద్యత్రుసంగంద్యారా యెన్నియో అమూల్యవిషయములు గ్రహించుట మహావృష్టమని నెహ్రూగారు ప్రశంసించి యున్నారు. సంభాషణలలో రంజకంగా సంస్కృతి విజ్ఞానవిషయాలగూర్చి

ప్రసంగచర్చలు సాగించుచు, వారప్పుడా నిర్బంధంలో ఉప
యుక్తంగా చర్చలతో రచనలతో కాలంగడపిరి. కేశములోని
దుస్థితి కూర్చి సహజంగా వారప్పుడు అపార మనోవ్యధపాలై
దినదినం మారు యుద్ధాది పరిస్థితుల నాశురతతో గమించి
చచ్చించుచుండిరి. తన అడ్డాంగి అష్ట్యతమాత్రో ఆజాదున
కెక్కువ వ్యాకులత గల్గించినది.

విడుదల.

1944 సం॥లో గాంధీమహాత్ముని వ్యాధి కారణమున
జైలునుండి విడుదలచేసిరి బ్రిటిషు అధికారు లాయనతో రహ
స్యంగా రాజీబేరములారంభించిరి. సీనాని వేవెలుగారు కొంత
వైస్రాయి ఈలోగా మహాముగ్ధము మిత్రమండలికి నిజయ
ముఖము పట్టినది. జపానుకు తూర్పున అమెరికనుల దాడివల్ల
ప్రమాదము నానాటికి హెచ్చి, జపానీయులు మనవైపు దండ
యాత్ర మారుకొని, ఆత్మరక్షణకై వెనుకకు మరలిరి; కాని,
ఈదేశంలో అశాంతి నానాటికి మితిమీరినది. ఫ్రెంచి డచ్చి
బ్రిటిషువారి శూరత్వంవట్టిదని గోచరించినది. ఈదేశంలో జాతీ
యశ్రీభుత్వ మేర్పర్చి ప్రజల సుహృద్భావం సంపాదిస్తేనే,
జానా బర్మా మలయాలో గ్రజానాయకుల సాయభూతిగల్గి,
పునర్విజయముకు పాశ్చాత్యుల కవకాశ ముండునని తేలినది.

ఈరాజ్యాలను మరల విశవస్థకొని ప్రజాసద్భావం సంపాదించు బాధ్యతను అమెరికనులు తమపై బెట్టుకోక, యూరపుకు వదలి, వెంటనే భారత దేశముకు స్వాతంత్ర్యమిచ్చుట అంతర్జాతీయంగాను అత్యవశ్యకమని బ్రిటిషువారి కొత్తిడిచేసిరి. ఆర్థికంగాను భారతయుల నణచియుంచుట ఇతరమకే ముస్స అనియు బ్రిటిషుప్రముఖులు గ్రహించిరి. కనుక రాజబేరాలు దేశముగా ద్వారా రహస్యంగా సాగించిరి. ఈస్థితిలో 1944 లో బిగం ఆజాదు స (ఆజాదుగారి సతీమణికి) జబ్బు హెచ్చి, ఆందోళన మర్పడెను. ఆమెకు ప్రమాదస్థితి గల్గెనని తెలిపి, ఆజాదుగారిని కలకత్తాలో చూపిటకు సర్కారు అనుజ్ఞనుకోరి. ప్రభుత్వోద్యోగులు స్త్రీయై, ఆ అర్జీ మంజూరుచేయక, కాలయాపనచేసిరి. ఇంతలో ఆమె కాల ధర్మమొందెను. తనపై పంచప్రాణములు పెట్టుకొన్న ఆర్థాంగి మరణవార్త వినిగుండెవచ్చి, ఆమె దుగారెంతయు ఖిన్నులెరి; అంత్యదశలో ఆమె ప్రక్కనుండు యోగమునులేసెందు కెంతయు దుఃఖించిరి; కాని, ఛరోదాత్ముడు గనుక ధర్మంవహించి, మరల దేశ సేవపైనే దీక్షింపబరి.

ఈస్థితిలో 1945 మార్చిలో కాంగ్రెసు కార్యసమితి సభ్యులు అహమ్మదునగరమునుండి విడుదలయిరి. మేనాటికి విడుదలయెరి. ఆయన కలకత్తాలో తనిఖూస్యగ్నహమును చేరుకొనెను. వెంటనే రాజ్యాంగపు సంప్రతింపులకి సప్రసాయి శుండి కలుగునచ్చును.

రాజీ సంప్రతింపులు.

అంతట గాంధీమహాత్మునితో సంప్రతించి, అధ్యక్షుడు ఆజాదు కాంగ్రెసుకార్యసమితి సమావేశంజరిపెను. వైస్రాయి సంగ్రహింపులలో మొదట ఆజాదుగారి కాహ్వాన మంపలేదు. అంతట కాంగ్రెసులో తాను సభ్యుడుకానని, రాష్ట్రపతి ఆజాదే కాంగ్రెసుకు ప్రతినిధియనియు, మహాత్ముడు వ్యక్తపర్చగా, ఆజాదునుపిల్చిరి. అప్పుడు ఢిల్లీ సిమ్లాలో జరిగిన సంప్రతింపులలో జిన్నాగారిపట్టుదలవల్ల కేంద్రప్రభుత్వంలో ముస్లింమంత్రుల ప్రాతినిధ్యంగూర్చి తగువువచ్చి పరిష్కారము చెడినది. తక్కిన భాషరాజ్యాంగముగూర్చినమొత్తి యేర్పడెను. “వీలైనంతవ్వరలో ప్రాంతీయ శాసనసభలన్నిటి ఎన్నికలు జరుగవలె. దేశపు జనసంఖ్యలో 10 లక్షలకొకరుచొప్పున ప్రజాప్రతినిధులను ఈకొత్త శాసనసభ్యులు జనాభానుబట్టి ఆయారాష్ట్రాలనుండి ఎన్నుకొందురు. ముస్లిములకు ముస్లిం ప్రతినిధులుందురు. ఇట్లు మతాలవారిగ రాష్ట్రశాసనసభ్యులెన్నుకొను కొత్తప్రతినిధులందరును, సంస్థానప్రతినిధులును కలసి ఒకరాజ్యాంగపరిషత్తుగ నేర్పడుదురు. ఈపరిషత్తువారు ఈ దేశముకు కొత్తరాజ్యాంగం తయారుజేతురు. అయితే అందులో ముస్లిములుమున్నగు అల్పవర్గాల హక్కులు రక్షింప వలె. అదసరిగాడండి ఇంగ్లండులో ఈ దేశముకు తగువ్యాపార

సంధికూడ కుదరవలె. అట్లు జరిగెనని తృప్తియైతే, బ్రిటిషు పార్లమెంటువారు ఆకొత్త రాజ్యాంగమును మంజూరుచేసి, ఆప్రకారం అమలుజరుపుదురట. అయితే, ఈకొత్తరాజ్యాంగములో కేంద్రప్రభుత్వంకింద 1 విదేశాంగశాఖ 2 దేశరక్షణ 3 రాకెట్ల శాఖమాలిమే ఉండవలె. మిగతాశాఖలన్నిటి పాలన ప్రాంతీయ (రాష్ట్ర) ప్రభుత్వాలకే ఉండును.

మొదటనే కేంద్రంలో శాశ్వతాధికారంగల జాతీయ మంత్రిమండలి కావలె," (దీనినే కొద్దిమార్పులతో 1946లో బ్రిటిషుమంత్రిత్రియమును ఆమోదించినారు.)

ఈకేంద్రమంత్రి మండలిలో హిందువులు 5, ముస్లిములు 5 మరెకొందరుపార్టీస్కివగైరా మైనార్టీ వారునుందురు. ఈపథకముకు రాజీనామాజరిగినది. అయితే ఈ 5 ముస్లిం మంత్రులు (తానునియమించు) లీగుపక్షీయులే ఉండవలెనని జిన్నాగారిపట్టి. అందుకు కాంగ్రెసు ఒప్పుకుంటే, జాతీయ స్వతంత్రముస్లిముల కన్యాయముజరుగును. మరియు లీగేముస్లిములకు ప్రతినిధిసంస్థ అను జిన్నావాదము దృఢపడును. ముస్లిములలో చాలమంది లీగేతిరులున్నారని, శాసనసభలలో కాంగ్రెసు అహారారు, మోమిన, పియాసభ ఇత్యాదులలో ముస్లిముల సంఖ్యబట్టి స్పష్టము, కనుక ఒకరినైన లీగేతిరముస్లిమును నియమించవలెనని వైస్రాయి ఒప్పుకొనెను. అందుకు జిన్నాగారిఆగ్రహంతో ఆసభభగ్నమయినది. మరియు

శాసనసభల కెన్నికలు జరిగితే, ముస్లిం ఘనాలన్నిటిని లీగువారే గెలురని, కనుక లీగే ముస్లిం ప్రతినిధియని ధృవపడునని, జనాబ్ జిన్నా వాదించి, వెంటనే శాసనసభలన్నిటికీ ఎన్నికలు కావలెనని పట్టుపట్టెను. ఎన్నిక ద్వారా ప్రజాభివము వ్యక్తమగుట భవ్యమే, కనుక అందుకు కాంగ్రెసు వెంటనే సమ్మతించెను. కాని వెంటనే వాతవోలరులిస్తుతో జరిగితే జాతీయ ముస్లిములకెంతో అన్యాయం జరుగును. “లీగువారు ధనసంకల్ప అధికారపుస్తామతూ కలవారు. ఏలాయతి సిరంకుశప్రభుత్వము కీయుద్ధంలో సహకరించి, వాఁసాయంతో ఉద్యోగం పలుకుబడి గల్గి, దేశమంతట ౪ భోపళ ఖలుగ వ్యాప్తిపొందనారు-జాతీయ ముస్లిములో ! సర్కారుకోపముకు గురయై జైల్కులొబడినారు. వారిసంస్థలు చాలవరకు అణచబడినవి. అప్పటికీ వారికి ఎన్నికల నాగించుటకు అంబలం అంగబలంకూడ లేదు. పునర్మ్రాణముకు ముస్లిం ప్రజలలో శాంతింగా యధాస్థితి బాధింతుకున్ను, వ్యవధికావలె. మరియు అప్పటి వోలర్లలస్తు చాల లోపభూయిష్టము- జాతీయ ముస్లిములపేరు లెన్నియో పోయినవి. లీగువారు అర్హులేనివారును చేర్చబడిరి. కనుక మరల తయారుకావలె. ఈయెన్నిక దేశపు భవిష్యతుకు చాలప్రధానము, సజమే. కనుక నే, సరియైనలిస్తుతో లీగు అవకాశమిచ్చి న్యాయంగా నాగించవలె. ఏడాదియైన వ్యవధికావలె” అనివెంటనే దూరదృష్టిగల మాలానా అజాదు

నిరూపించాను; లీగేతర ముస్లిం పరిముఖులగుట ఆయన వాదనను బలపర్చి కాని. కాంగ్రెసునకు వారప్పడు నిరూపం దూరద్వైచాంక,నకానంవించి,వెంటనే ఎన్నికలు సాగుట కొప్పుకొనిరి. ఇదికనిష్పత్తి. సర్కారు 1945 అక్టోబరులో నేకేంద్రసభకు, 1946 ఆరంభంలో రాష్ట్రసభలకును, తొందరగ ఎన్నికలు జరిగించివేసి.

ఆయెన్నికలలో కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీ బోర్డులో పటేలు, ప్రసాదు, ఆశాదుగారలే సభ్యులు. వారు చాల శ్రద్ధతో నిరంతరం కృషిచేసి, ఎన్నికకార్యం సాగించిరి; ముస్లి మేతర్కానాలు చాలవరకు కాంగ్రెసుపక్షంవారికే లభించి, 1937లో కన్న ఇస్పాహ్కూన బలమేర్పడినది. ఇక ముస్లింస్థానాలలో దాదాపు అన్ని ముస్లింస్థానాలు లీగునారికి వచ్చెను. కేంద్రముకు జనాభాలో నూటికొక్కరే వోటర్లు. వారు తమామూ ధనికవర్తపువారే. వాయవ్యరాష్ట్రంలో ఢిల్లీవంటి సంయు క్తస్థానాలలో కాంగ్రెసు ముస్లిములుగెల్పిరి. రాష్ట్రాన్ని ఎన్నికలో సరిహద్దులో ముస్లింస్థానాలలోను కాంగ్రెసుకు మెజార్టీవచ్చినది. అస్సం, సింధు, బిహారు సంయు క్త రాష్ట్రాలలోను కొన్ని ముస్లింస్థానాలు జాతీయ ముస్లిముల కందినవి. కాని, బెంగాలు పంజాబుల ముస్లిములలో తక్కిన మద్రాసు బొంబాయి, మధ్య, ఒరిస్సాలలో లీగుకే పూరాజయముగల్గి, జాతీయవాదులందరికి ఆశాభంగము

కల్గినది. దీనికనేక కారణాలు. లీగును తావేళమును సాంఘిక ద్వేష పరతను పేర్పరించెను. అది మార్క్సిజ్మందముకు హసీదు వృత్తై రాల అధికారులకు పీఠి. వారు వోట్లను వారివారిని లీగుకు వోటిస్తేనే కబరిస్తాను (=మృతిచెడినవారి దేహంభవనం చేయు గోరిఫలం) ఆచనమాజ్ (మసీదులలో సమిష్టిస్థాన) దావత్ ఖానా (=శుభాశుభాదులలో పంక్తిభోజనం), వీటిలో స్థానమిత్తు మని, వ్యతిరేకులకు సాంఘిక బహిష్కారమనిరి. ముస్లిముల సాంఘికజీవనంలో ఈమూడును ముఖ్యములు. ముస్లింప్రజలలో చాలమంది అజ్ఞానులు మతాచారపరులు; సహజంగా వారం దరు తమకు లాభించుననుకొని, ఈ మార్క్సిలుగోరినట్లు లీగు పక్షముకే వోట్లనిచ్చిరి. ఇందుకు వ్యతిరేకంగా ప్రచారంచేయు టకు ఆజాదుపక్షముకు అనకాశమీయలేను. అప్పటి లీగు జయముకు జిన్నాగారియు కి ఉపయోగించినది.

ఆజాదుగారూహించిన ఇవేగాక, మరికొన్ని కారణాలు తోడైనవి. జిన్నాగారు లీగునయంత. కాంగ్రెసువారు స్వాతంత్ర్యమును ఎన్నికసమస్యగపెట్టిరి; “ముస్లి మేతర స్థానాలను కాంగ్రెసు గెల్చును; స్వాతంత్ర్య మెట్లునుకలుగనున్నది. కనుక ముస్లిములు తమ హక్కులరక్షణకే వోటువీయవలె. ముస్లిములకు ప్రత్యేక రాజ్యములే, ముస్లిముల కన్నిరక్షణలుకల్గును, అందునుబట్టి బెంగాలు అస్సాములును, పంజాబువృత్తైరా వాయవ్యప్రాంత మంతయు ముస్లింపాలనలోనే యుండును. ఆప్రాబల్యంవల్ల

హిందుస్తానులోని ముస్లిములకు, నిజారాజ్యపు ముస్లిములకు చాలబలము హక్కులు నేర్పడును; కాంగ్రెసునాయకులతోను అటు బ్రిటిషు ముస్లింరాజ్యాలతోను బేరమాడి, లాభం పొందవచ్చు; కనుక, ముస్లిం స్వాతంత్ర్యముచు పాకిస్తానునిమిత్తం లీగుకే ముస్లిములందరూ వోటువేయవలె" అని లీగునియంత ఆశపెట్టగా, ఈ ప్రాంతాల ముస్లిములు మిమి లీగుకే వోటు నిచ్చిరి. ఇదిగాక, బెంగాలు పంజాబులు పాకిస్తానుకు కీలకములు. ఈ రెంటిలో ఆంగ్లోద్యోగులు స్వయంగాను ముస్లిం ఉద్యోగులను ప్రోత్సహించియు, ఎన్నికలలో (తటస్థులగుటకు బదులు) పక్షపాతంతో లీగుకు చాలమద్దతు చేయించిరి. పాకిస్తానుసాధిస్తే అది (హిందుస్తానువలెక) బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంలోనే యుండునని లీగునాయకులనిరి; మరియు బ్రిటిషు సాయంతోనే పాకిస్తాను నేర్పర్చుకొంటే, పిమ్మటను బ్రిటిషు సాయమవసరమై, పాకిస్తానుపాలకులు బ్రిటిషువారి ఆశ్రయం కోరుగుదురగా ! ఈయలుసుకనిపెట్టి, లీగుపక్షీయులు బెంగాలు పంజాబుల ఎన్నికలలో నాజీలవలె దార్జన్యమును, ధనవ్యయమును సాగించిరి. (దేశంలో నబాబులు ముస్లిం జమీందార్లు పుంజుపతులు లీగు పక్షీయులే) ఈ దారుణ దార్జన్యాలవల్ల, జాతీయముస్లిముల ప్రచారకులు, తుడకు అభ్యర్థులుగూడ బాధింపబడి, అక్కడ సంచరింపనేలేక, ప్రాణభయముకుపాలై, ఎన్నిక కార్యాలు చేసుకోలేకపోయిరి. ఆతరుణంలో (ఈక్లిప్తతను,

గమనించక) కాంగ్రెసును ఆముస్లింస్థానాలకు తగుకృషి నేమీ చేయలేదు. అహర్నాహ్ మోమిన మున్నగు సంస్థలకు సమన్వయం చేయు జాతీయ ముస్లిం సంస్థయు ఏర్పడినవిచేయ వ్యవధిలేదు. వైపెచ్చు, బెంగాలు పంజాబుల బీదలలో బాగాపలుకుబడిగల్గి అప్పటికి బలీయలైన కమ్యూనిస్టువత్తువారు పాకిస్తానువాదం పమర్థించుటేగాక, లీగువత్తుల ద్రవ్యత్తినిహోషించి, వారి నన్నికలలో బలపర్చిరి. ఈ యన్నికలకాలవల్ల, లీగుకు అసర్థమగుజయమా యెన్నికలలో లభించి, అసర్థం ల్పించినది.

ఈ దౌర్జన్య గూర్చి జాతీయ ముస్లిం లెంత మొరబెట్టి పను బ్రటిషుఉద్యోగులును వినిపించుకోక, లీగుకు తోడ్పడిరి, తంచయేచేసుమేసిన, కలదెదిక్కు !

21. తాత్కాలిక ప్రభుత్వం.

అంతట 1946 వేసవిలో బ్రిటిషు మంత్రిత్వయము విచ్చేసి, మరల రాజ్యాంగచర్చలు సాగించిరి; ఎన్నికలలో లీగు జయంగమించి, కేంద్రమంత్రివర్గంలో ముస్లింస్థానాలయిదును లీగువారికిచ్చుకట్టు కాంగ్రెసునొప్పించిరి. హిందువులకనికాక కాంగ్రెసువత్తుముకు రిస్థానాలు (అందులో ఒకడు హరిజనుడు కావలె) తక్కిన అల్పవర్గాలకు మూడు, అని తేల్చిరి.

మరియు అస్సం బెంగలులకు పంజాబు మున్నగు వాయవ్యభాగాలకు సంయుక్తపాలనకు వర్గీకరణం నూదించిరి; ఇది సందిగ్ధతకు అస్సం, వాయవ్యాలవంటి రాష్ట్రాల భీతికి కారణమయినది. మరియు, కాంగ్రెసువారు ఆరుస్థానాలలో 1 హరిజను 1 ముస్లిము 4 సవర్ణహిందువులను పెట్టిజూచిరి. వెంటనే జనాభాజన్నా 'కాంగ్రెసువట్టి హిందూసంస్థ' అమంతులలో ముస్లిములుండకూడదు.' అని పట్టపట్టెను. కాంగ్రెసు 'లీగు'వలె ఒక మతపుసంస్థ కాదు. అందులో వేల కొలది ముస్లింకైస్తవవాది సభ్యులున్నారు. కాంగ్రెసు హిందూ మంత్రులనేయుంచుట సబబుకాదు. వారునొక ముస్లిముచుపెట్టుకొంటే మొత్తం ముస్లింమంత్రులసంఖ్య ప్రాతినిధ్యము హెచ్చునేకాని తగ్గదు. కాని, అందుకుజన్నా గారుసహించలేదు; జాతీయముస్లిములమీద ఆయనకంతకోపము. అంతట మంత్రి త్రియము తలవంచుకొని ఇంగ్లండుకుపోయిరి.

ఇట్లు ఆదౌత్యమునుభగ్నంకాగా, బ్రిటిషువారిస్కోరణిచే జన్నాగారి కింకను అధిక్యమేర్పడెను. ఇక బ్రిటిషుకుతంత్రముకు మిత్రలేదని అమెరికనులును పరిహసించిరి. నెహ్రూ అజాదు మున్నగు జాతీయనాయకులిక మరల సత్యాగ్రహం తలపెట్టజొచ్చిరి. అంతట బ్రిటిషుమంత్రివర్గము బుద్ధి తెచ్చుకొని కాంగ్రెసు తరపున నాయకుడుగ నెహ్రూ కేంద్ర మంత్రివర్గము జూలైలో నేర్పరచునట్లు నియమించిరి. అందుకు

కలియుటకు జిన్నాగా రసలే ఒప్పుకోలేదు. కనుక, నెహ్రూ ముస్లింమంత్రులుగ అప్పటికి 'జాతీయ స్వతంత్ర ముస్లిములనే పెట్టవలసి వచ్చెను. అజాద్ గా రింకను మంత్రివర్గంలో చేరక, బయటనే సేవచేయదలచిరి, లీగువారంతట జాతీయవాదుల వైన ద్వేషాయుధ్ధంపాగించిరి. కేంద్రప్రభుత్వము వరసమైత్రి తో జాతీయమగు ఒకే రాజనీతితో జరుగుచుండెను. వీరి చర్చ వైస్రాయి అడ్డుదగులుటకు మంత్రులు సందీయలేదు. ఇంతలో వరకుండిన ప్రతిగామి ప్రాబల్యము క్షీణించెను. ముస్లింలీగును బ్రిటిషుఅధికారులును కలసి జాతీయవాదుల నడ్డుకోవలెనని (జిన్నాగారి ఆకోశంమీద) వవెలుగారు మరల లీగును మద్దతుచేసిరి. స్వతంత్ర ముస్లిములస్థానే 'లీగు' సభ్యులనే నియమిస్తే వారు జాతీయవాదులతో సహకారంచేసి మంత్రివర్గంలో మెజార్టీ అభిప్రాయ ప్రకారమే నడతురని వారి అధ్యక్షుడు జిన్నా తనకు మాట యిచ్చెనని లీగు ప్రతినిధులిక రాజ్యాంగ పరిషత్తులోను కలసి పనిచేయుదురని, యిక రాజ్యాంగ నిర్మాణకార్యమును నిరాటంకంగా జరిగిపోవునని, కనుక లీగు మంత్రులు నియామకము కొప్పుకొమ్మని ప్రధానమంత్రిని వైస్రాయి కోరెను. అంతట వైస్రాయిమాట నమ్మి అజాద్, ప్రధాని నెహ్రూకూడ మార్పుకు సమ్మతించిరి. ఇట్లు స్వతంత్ర ముస్లిములస్థానే లియాకత్ ఆలీ మున్నగు ఐదుగురు లీగువులు కేంద్ర మంత్రివర్గంలో చేర్చబడిరి.

ఈ కొత్త మంత్రులు రాగానే స్థితి మారినది. వీరు మిగతా మంత్రులతో కలసిరాక, లోలోపల వైస్రాయి అడ్డు దగులుటకు తోడ్పడి, ముఖ్య రాజకార్యాలను ప్రతిఘటించి; మరియు రాజ్యాంగపరిషత్తులో లీగుసభ్యులుచేరనుజేదు. వైగా తాము కాంగ్రెసుమంత్రులతో సహకరించుటకు ఈ రాజ్యాంగపరిషత్తులో చేరుటకును సమ్మతించజేదని, తమకు పాకిస్తానే కావలెననియు జిన్నాగారంతట ప్రచురించిరి. వయనను జిన్నా గారును “షరీకు” అయి కూటనీతిద్వారా క్రమంచేసినట్లు స్పష్టమయినది. ఈలోగా కేంద్రప్రభుత్వపాలన స్తంభించినది. ఉద్యోగివర్గంలోను ముస్లిములు తెల్లవారుగూడ లీగు మంత్రులు చెప్పినట్లే నడిచుచు, జాతీయమంత్రులపట్ల మాంద్యం చూపిరి. ఈద్రోహస్థితి సహూ ఆహదులకు చాల సంతాపం కలిగించినది. దేశంలో ఆహారభద్రతాది సమస్య లెన్నియో తక్షణ పరిష్కారం కావలసి యుండెను. ఈలోగానే 16-8-46 నుండి ముస్లిలీగువారు ప్రభుత్వంమీద ఛైరప్టు ఆక్షను (ప్రత్యక్షచర్య) జరిగింతురని జిన్నాగారి అభ్యుతేజసు తీర్మానించెడి. క్రియలో ఈ ‘ప్రత్యక్షచర్య’ ప్రభుత్వంమీదకాదు; హిందూ సిక్కులమీదనే (కలకత్తా వగయిరాలలో జరిగెను.) బెంగాలు లీగుప్రభుత్వము దీనికి మద్దతు. ఇట్లు వేలకొలది హిందవులను ముస్లింగుండాలు చంపి ఆస్తులు ధ్వంసంచేయగా, ఆమె తస్థులు తిరుగబడి ముస్లిములను చంపిరి. ఇట్లు సాంఘిక ద్వేషాలను మరి

కొల్లుతూ లీగు ఉద్ఘాటతీకలు విషప్రచారం చేయుచుంటే అందుకు మిగతా పత్రికలు కొన్ని ప్రతిప్రచారం చేసెను. ద్వేషాగ్నిచే ప్రజలు శాంతి స్థిమితములుతప్పిఅందోళనపాటైరి. లీగుమంత్రులు ఆధికారం వహించిన మీదటను, లీగువారీదుష్ట ప్రచారం మాననందుకు ఆజాదు చాలచింతించెను

ఈ స్థితిలో 1946 సాలాఖరున ఢిల్లీ సమావేశ మొరటు లో కాంగ్రెసు వార్షికసభ జరిగి, లక్షలకొలది అన్నిమతాల వారు చేరిరి. లీగుసాంఘికవిషప్రచారంవల్ల ఉభయపంథాలకు ధన ప్రాణమానములు నష్టమగుచున్నవని, వాటిని తప్పించి, సాంఘికమైత్రిని జాతీయభావమునే వ్యాపింపజేయుటకు గాంధీ మహాత్మునికి తోడుగ ఆజాద్ గారప్పుడు తదేక దీక్షతో జనులలో పనిచేసిరి.

ముస్లిములలో లీగువారి అసత్యప్రచార మెదుర్కొని జాతీయముస్లిములలో పంథుటన గలిగించుటకు, హిందూముస్లిములమధ్య మైత్రి నిమిత్తం, తన యావచ్ఛక్తి వినియోగించుటకై ఆజాదుగారు 1946 సాలు ఆరంభంనుండి రాజకీయ విశ్రాంతికోరి, కాంగ్రెసు అధ్యక్షపదవిని వదలుకొనిరి. అప్పటికి దాదాపు ఆరేండ్లు ఆయన రాష్ట్రపతిగ నుండెను. ఇంత దీర్ఘకాల మికెవరును అధ్యక్షులు కాలేదు; సరిగదా, అది కాంగ్రెసుకు దేశముకును చాల క్లిష్టసమయంగాను ఉండెను. ఆయన ఆరోగ్యమును చెడుచుండెను. కనుక తత్కాలము

కాయనస్థానే నెహ్రూగా రెన్నుకొనబడి, ఆ సాలాఖరు వరకు అధ్యక్షబాధ్యతను నిర్వహించిరి. ఆ డిసెంబరులో మీరటు కాంగ్రెసులో సాంఘికసమస్యగూర్చి మరల కాంగ్రెసుధోరణి వ్యక్తంచేయుటలోను ఆజాదుగారు చాలతోడ్పడిరి. మతము నుబట్టి యే ప్రత్యేకజాతియను సిద్ధాంతము ఖండింపబడినది. కాని, ఏసంఘపు సంస్కృతికిని హక్కులకును భావిస్వతంత్ర ప్రభుత్వ మెట్టి భంగమును కల్గించదని, రాష్ట్రములకు నిర్బంధ ముండదనియు, సాంఘిక కలహములుపోయి అందరు మైత్రితో నుండు కాంగ్రెసు ఆశయమనియు వ్యక్తంచేయబడినది.

అప్పుడు మీరటు సమీపం లోనే 'గడ్డము క్షేత్ర' అను తీర్థస్థలంవద్ద మరల హిందూముస్లిం కలహములు దొమ్మి జరిగెను. ఆప్రాంతంలో శాంతిస్థాపనకు అప్పుడు ఆజాదు చాల కృషిచేసెను. భారతరాజ్యాంగపరిషత్తుకాయన సరిహద్దురాష్ట్రమునుండి సభ్యుడుగ (ముస్లింశాసనసభ్యులవల్ల)యెన్నుకొనబడి, ఆ పరిషత్తులో పనిచేయు చున్నాడు. లీగు ప్రతినిధులూ పరిషత్తులో పనిచేయ నిరాకరించిరి. “మాకు పాకిస్తానే కావలె, దేశవిభజన తప్పదు” అని జిన్నాగారు వ్యక్తపర్చిరి. వారు పాల్గొనని రాజ్యాంగమునుతాము మంజూరు చేయమని బ్రిటిషు ప్రభుధాని తెల్పి వారికి మద్దతు చేసెను.

అప్పటి రాష్ట్రశాసనసభ ఎన్నికలలో వాయవ్యరాష్ట్ర అస్సాములలోను బీహారు సంయుక్తరాష్ట్ర సింధులలోను జాతి

యుముస్లిములు గెల్చుటకు మాలానా ఆజాదు చేసిన సేవ అపారము. ఈ యెన్నికలలో బ్రిటిషువారు సర్కారు ఉద్యోగులు కమ్యూనిష్టు పార్టీ వారును లీగుకు అక్రమ సహాయం చేయక, శాంతంగా స్వేచ్ఛతో ఎన్నికలు జరిగియుంటే, తప్పక బెంగాలు పంజాబు సింధులలోను చాలమంది ముస్లిములు ఆజాదు పక్షములు జయించియుందురు. హిందూస్థానంతోకలసి బెంగాలు సింధు పంజాబులలోను కాంగ్రెసు కనుకూలమగు జాతీయ ప్రభుత్వమేర్పడి, రాజ్యాంగ పరిషత్తులోను జాతీయముస్లిములు హెచ్చుగ నుండియుందురు; అప్పుడు . పాకిస్తాను నిర్మాణము, విభజనవలని ఘోర బాధలును లేకుండపోయేవి. సింధులో లీగు ప్రభుత్వ మేర్పడుటకు (పిమ్మట పంజాబులో యూనియనిస్టు ప్రభుత్వం పోయి, నిరంకుశరాజ్య మేర్పడుటకును) అక్కడి బ్రిటిషు గవర్నరులు లీగు పక్షపాతం వహించుట లీగువారి జలుమును కారణమయినవి.

22. విభజన ప్రాప్తి.

ఇట్లు బ్రిటిషుపక్షమును వారికప్పుడుతోడ్పడిన కమ్యూనిస్టులును సాంఘికతత్వంగల లీగుకు తోడగుట కాంగ్రెసుపై ద్వేషముననేకాదు; పాకిస్తాను ప్రత్యేకరాజ్యంగా యేర్పడితే తాని ప్రత్యేక రాజ్యంగాతో బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంలోనే

మేముందుమని జిన్నామున్నగ లీగునాయకులురహస్యంగా బ్రి
టిషువారికి మాటయిచ్చిరట. కేవల స్వశక్తితో వృద్ధియగుటకు
పాకిస్తాను భౌతికస్థితినిబట్టి అవకాశాలును తక్కువ. అక్కడవరి
శ్రమలును అంగ్ల భారతీయ సహాయములతోనే వృద్ధిచేసు
కోవలె; కాంగ్రెసుతోను, హిందూసంస్థలతోను వికటించి
అంగ్లజాతి సాయముతోనే జిన్నాపక్షీయు లధికారముకు ప్రా
బల్యముకురాదలచినట్లు వారి దరిమిలావర్తనవల్లను విదితము
నది. ఇందువల్ల లీగుప్రముఖుల కాధిపత్యముగల్గుటే గాని,
హిందుస్తానులో పాకిస్తానులోకూడమామూలు ప్రజకు నష్టము
కల్గుననియెన్నిసారులో హాలానాఅజాద ఆయన సహచరులును
నిరూపించుచుముస్లిములను హెచ్చించిరి; కాని, లీగునాయకులు
ముస్లింప్రజలలో హిందువులపై ద్వేషమును భీతిని జ్వలింప
జేసి, తుదికు కృతకృత్యుయిరి. ఇట్లు వారికి లోడ్పడినందుకు
కమ్యూనిస్టులకు మాత్రం లాభమేమీ రా లేదు. ఎవెలుజిన్నాల
కుశంత్రముకు బ్రిటిషుప్రభుత్వం లోడ్పడితే, తామిక పాలన
భారం వదులుకొని మరల సత్యాగ్రహముకే సిద్ధపడవలెనని
మీరిటు కాంగ్రెసునాటికి నెహ్రూ ఆజాదు మున్నగు నాయ
కులు భావించిరి. దీనిని గమనించి బ్రిటిషుప్రభుత్వమప్పుడు
క్రాంతియెత్తు యెత్తినది. లోగడ ప్రచురించిన ప్రణాళిక లీగు
పక్ష మొప్పుకోనందున 20-2-47 తేదీని బ్రిటిషుప్రధాని
రద్దుచేసి కొత్తదానిబట్టిరి.

“మేము 30-6-1948 నాటికి దేశం వదలి పోదుము. ఆయా ముస్లిం బాహుళ్య రాష్ట్రాలనుమాత్రం మానాటికక్కడ పాలకులగువారి కొప్పగింతుము” అని వారు ప్రచురించిరి. అంతట ఇక్కడలీగర్లకు బ్రిటిషుఉద్యోగులకుమరింత ఆవేశముకలిగినది. పంజాబు సింధు వాయవ్య రాష్ట్రాలలో దౌర్జన్యంద్వారా హిందువులనణచి జబర్దస్తీతోతామె అక్కడ(బెంగాలులోవలె) ప్రభుత్వాధికారంలోఉంటే, తాము కోరిన పాకిస్తాను సునాయా సంగా లభించును. అందుచే లీగు నాయకులకు (బ్రిటిషువానికి గూడ) కొట్టె నెత్తిలోబడును. బీహారులోని ముస్లిములనాత్యకు “బదలాదేనా” అనిచెప్పివారు వేలకొలదిహిందూసిక్కుల బంపి, కోట్లకొలది రూపాయల ఆస్తుల ధ్వంసంచేసిరి; స్త్రీల చెరబట్టిరి; గవర్నర్లు వైస్రాయిగూడ యీ దారుణచర్యల నణచలేదు; కేంద్రప్రభుత్వము కెట్టికాధికారమియ్యరైరి. ఈదుస్థితిని ఢిల్లీలో 1947 ఏప్రిల్లో కాంగ్రెసు కార్యసమితి పరిశీలించెను. ఇక ఈదేశంవిడుచుటతప్పనందునబ్రిటిషువారుపాకిస్తాను ఏర్పాటుచేసి, అందులోకి దొడ్డిదారిపెట్టుకొనియే వారీదేశం త్వరలో వదలి పాలనభారం మానుకోదలచిరిని స్పష్టమయినది. బ్రిటిషు వారీ దేశంలో పాదుకొని యున్నంతవరకు వ్యాపారాది ప్రతి పంథలోను ముస్లిముల విడదీసి మైత్రీ లేకుండ జేతురు. కనుక విభాగపద్ధతినే ‘క్వీటిడియా’ అనులు కొప్పుకోవలె. (లేకుంటే మరల సత్యాగ్రహమే శరణ్యము). అయితే అప్పటి విపరీత

విధ్వంసము తగ్గుటకై వెంటనే విభజన కంగీకరించి, హిందూ జాతీయప్రాబల్యం గల తూర్పు పంజాబును (అట్లే పశ్చిమ బెంగాలును) హిందుస్తానులో చేర్పించుమని గట్టిగా సిక్కులు (అనేక హిందువులును) కాంగ్రెసు కార్యసమితిని కోరిరి; ఈ విభజన జాతీయతకు ముస్లిములకుకూడ హానికరమే. కాని, ఆస్థితిలో ఆ పద్ధతినైన యిష్టంగా బ్రిటిషువారు వదలి పోవుట, “ఆజాద్ హుకూమత్” ఏర్పడుట, గుడ్డిలో మెల్లయని కార్య సమితివారు నిశ్చయించి, అట్లు వైస్రాయితో తెల్పిరి. సరిహద్దు రాష్ట్రంలో సింధురాష్ట్రంలోకూడ ప్రజాభిప్రాయం తెలుసు కోవలెనని కోరిరి. అందుకు కొన్ని అతుకుపద్ధతులతో కొత్త వైస్రాయి ఒక ప్రణాళిక తయారుచేసి 2-6-47 తేదీని ప్రచురించిరి. ఆప్రకారం దేశవిభజనకు నిర్ధారణయైనది; అక్కడి ముస్లిం శాసనసభ్యులు దాదాపు అందరూ పాకిస్తానునే కోరిరి. కనుక తూర్పుపంజాబు పశ్చిమబెంగాలు విడదీసి భారతసమాఖ్యలో కలిపిరి. వాయవ్యరాష్ట్రంలో జనుల ఓటింగు పెట్టినను అంధలో లీగర్ల ఛార్జనవు దుశ్చర్యలకు జంకి జాతీయవాదులు పాల్గొనలేదు. కనుక ఆప్రాంతమంతయు విభిలక పాకిస్తానులో చేరినది. వెంటనే విభజన కార్యాలు తొందరగజరిగి, 15-8-47 నుండి రెండుచోట్లను డొమినియను ప్రభుత్వ మములుకు వచ్చినది. తాము కోరినంత కాకున్నను శ్రమత్యాగంతో కుండపాకిస్తాను లభించినందుకు జిన్నాగారు సంతోషించిరి.

23. స్వతంత్ర ప్రభుత్వము.

తమకోరిక ఫలించినందుకు లీగువారికనైన శాంతంగా అక్కడి అల్పసంఖ్యా వర్గాలమన్నింతురని, నేహూ ప్రభుత్వములజాదు ఆశించిరి. కాని, క్రియలో దార్జన్యములు మరింత హెచ్చినవి. గుండ్రాలు యధేచ్ఛ వాళ్ళలు దోపిడి, స్త్రీల మానభంగమును సాగించిరి. పాకిస్తాను ప్రభుత్వము శాంతినసలే స్థాపింపలేక పోయెను. అక్కడి హిందువులు సిక్కులు చాలవరకు ఆస్తి పరులు; ముస్లిము లనేకులు చాలబీదలు.

పాకిస్తానేర్పడగానే అక్కడి ముస్లిములకు సర్వస్వత్వములు గల్గి పేదలకు భూతలస్వర్గమువచ్చునను లీగు షషీయుల ప్రచారంనమ్మి అజ్ఞానులగు ముస్లిం గుండ్రాలు చెలరేగిరి; ఈవార్తలు విని తూర్పుపంజాబు ఢిల్లీ వగైరాలలో ముస్లిములను హిందూ సిక్కులు నట్లేబాధించిరి. మొత్తం 45 లక్షలపైగా హిందూ సిక్కులు తమ ఆస్తుల గోల్పోయి ఖిన్నులై పాకిస్తాను విడిచి పంజాబు ఢిల్లీ వగైరాలు ఉద్యోగము తోచలేరి. 40 లక్షల ముస్లిములిరుండివదలి పాకిస్తానుకు చేరుకొనిరి. ఈ పరిస్థితిలో మతమూర్ఖత సాఘిక దౌర్జన్యాలు మరీవెరిగినవి. సాఘిక మైత్రికి జాతీయతకునే జీవితమంతను అర్పించుకొన్న ఆజాదు గాంధీజీ యెంతదుర్భరమయ్యెనో మనమూహించుకోవచ్చు.

పాకిస్తానులో మిగిలిపోయిన హిందూసిక్కులు కొద్దిమంది; వారిలో అనేకులు కూలిపాకీషని వర్గైరాలుచేయు మహర్ మెహతర్ మున్నగు హరిజనులు; హిందూస్తానులోనో, 'హిజ్రత్' పోయినవారికన్న పదిరెట్లు ముస్లిములీదేశమే తమ 'వతన్'గా భావించుకొని ఉండిపోయినారు. క్రమముగా ఈసాంఘికకోభం ఉద్యోగం ఢిల్లీసంయుక్తరాష్ట్రాలులో వ్యాపించెను. పాకిస్తానునుండి వచ్చిన లక్షలకొలది హిందూసిక్కులు నిలువనీడలేక రాజధాని ఢిల్లీ చేరిరి; ఆనగరంలోను చుట్టుపట్లను కొన్నిలక్షల ముస్లిములున్నారు. అక్కడి సంఘస్థ శాధలు వర్ణనాతీతములు.

24. విద్యా మంత్రత్వము.

15-8-47 నుండి రెండురాజ్యాలుగ విడిపోగనే లియాక తాలీ వర్గైరాలు పాకిస్తానుచేరి. కొంతమంత్రత్వంలో జాతీయముస్లిములుండక తప్పరుగదా. వారిలో సర్వోష్కృష్టుడు, కాంగ్రెసునాయకుడు నిర్వాహచతురుడు అగు మాలానా ఆజాదుకిక కేంద్రప్రభుత్వంలో చేరుటతప్పలేదు ఆజాదుగారికి విద్యాశాఖవచ్చుట సర్వోచితముగ నున్నది. ఆయన బాల్యమండే జ్ఞానియై, అరబ్బీ ఉర్దూలలో ప్రకాండపండితుడై, వీటిలోవాఙ్మయవృద్ధి చేయుటేగాక, అప్పటినుండి నిరంతరం

సారస్వతారాధన చేయుచున్నాడు. ఆయన ఆంగ్లంలోనుకృషి చేసి బంగారీ సంస్కృతంవ్వగైరాలలో సాహిత్య మభ్యసించెను. ఇంగ్లీషులోను ఆయన లేఖలు చాలపటువు భావగర్భితములు గనుండును. జనులలజ్ఞానము ఇప్పటి భారతదుస్థితికి ముఖ్య కారణము. నిరక్షరతపోతే చాలబాధలుపోవునని ఆయన దృఢవిశ్వాసము. మహావిద్వాంసుడైనను అజాదు అహంకారి కాడు. ఆయన దేశమందలి వైజ్ఞానికులను, భాషాపండితులను విద్వాంసులను సాహిత్యికులను సమావేశపర్చి, ఆయాసభలలో ప్రజావిద్య, విశ్వవిద్యాలయవిద్య, విజ్ఞానవిద్య, వయోజనవిద్య, సామాన్య భాషాసమస్య ఇట్టి కార్యక్రమం చర్చించి, తనభావములు వారికి తెలిపి సంప్రదించి నిర్ధారించిన ప్రకారమే ప్రభుత్వపు జాతీయవిద్యావిధానం నిర్ణయించి, ఆప్రకారం విద్యాపద్ధతులకు పునాదులువేసి, సాగించుచున్నారు. ఆయన ధార్మికవిద్వాంసుడే అయినను మతమూర్ఖతకూడదని గుర్తించెను; ప్రత్యేక మొక మతపుభావములకే ప్రచారమియ్యకూడదు. ఇంతటివరకు సర్కారుసహాయంతోనే, ముస్లిం మద్రసాలో హిందువులమీద, అల్లే హిందూపాఠశాలలో ముస్లిముల మీద ద్వేషంకల్గించు పాఠపద్ధతి అమలులోనుండెను. వాటి నాయన తొలగించి, ఔదార్యం సహనశీలత, మైత్రిగల్గించుచున్నాడు. విద్యార్థులే భావిపౌరులు; కనుక వారిలో నిట్టి ఔదార్యంకల్గించుట చాలమంచిది. త్వరలో ప్రత్యేకసాంఘిక

ధోరణిగల విద్యాసంస్థల నసలే తొలగించుటకును కృషిజరుగుచున్నది. జాతీయపాఠ్యపుస్తకాలను నిర్మించినారు.

ఇప్పటి పాఠ్యక్రమంలో చాలవరకు తార్కికధోరణియే యున్నది. నీతిపరత్వం ధార్మికతయు బోధింపగలరు.

మన దేశములో వివిధ భాషలున్నవిగాదా ! ఆంగ్లముకు బదులు హిందుస్తానీయే మనకు జాతీయభాష కావలెనని కాంగ్రెసు చాల యేడ్చుచుండటనే నిర్ణయించెను. 15-8-47 నుండి కేంద్రవిద్యాశాఖకుంట్రిగ ఆయన భారతదేశ మంతటకి హిందీ-హిందుస్తానీ జాతీయభాషగనుండునని విశదపర్చినాడు. అట్లుభారతరాజ్యాంగంలో నిబంధనగ యిప్పటి రాజ్యాంగ నిర్మాణపరిషత్తును నిర్ణయించుచున్నది. ఆయన హిందుస్తానికి గాఢాభిమాని. అయితే ప్రభుత్వభాషగ ఇంగ్లీషుస్థానమునొక్కసారి హఠాత్తుగ తొలగించుట చాలబాధకరం; మరియు, ఆంగ్లములోను మహాత్వమున్నది. కనుక, అయిదేండ్లవరకు ఇంగ్లీషే కేంద్రప్రభుత్వభాషగ నుండునట. రాష్ట్రాలలోను ప్రాంతీయ భాషయే అక్కడి ప్రభుత్వభాషయైనను, ప్రాంతభాషతో బాటు 5 ఏండ్లవరకు ఇంగ్లీషుగూడ సర్కారు వాడుచుండుననియు ఆయన నిర్ణయించినాడు. అయితే, ఈలోగా విద్యావంతులందరు చదువుగ హిందీభాష నభ్యసించి, దానిని మునుముందు వాడుట కలవర్చుకోవలె. అది జాతీయైక్యముకు ముఖ్యసాధనము. మన భారతజాతి సత్వరాభివృద్ధి బొందుటకు, గామా

లలో జనులందరికి వెంటనే ప్రారంభవిద్య నేర్పవలె. ఇప్పుడు నూటికి నుమారు పదియంది మాత్రమే అక్షరజ్ఞానం కలవారు అట్లుగాక, నిర్బంధంగా అందరికీ పదేండ్లలోగా (వీలైతే 5 ఏండ్లలోనే) ఆరంభవిద్యను నేర్పించుటకు, ఆయన గొప్ప ప్రణాళికను తయారు చేయుచున్నారు. ఇందుకు ఉత్సాహులగు చాలమంది ఉపాధ్యాయులు, మన రాష్ట్రాలలో గట్టి కార్యదీక్షయు, కావలె. మరియు, ఇది దృవ్యసాధ్యము. మన రాజ్యాంగప్రకారము విద్యాశాఖను ప్రాంతప్రభుత్వమే నిర్వహించును. కాని వారు చురుకుగ కార్యకారిగ యీపని వెంటనే సాగించుటకై ప్రాంతప్రభుత్వాలన్నియు నిర్బంధారంభవిద్య జనులందరికీ నేర్పించుటకై పుష్కలంగా కేంద్రప్రభుత్వము దృవ్యసహాయం చేయునట్లు ఆయన ఈసాలున ఖరారుచేసెను. ఆహార, రక్షణ పరిశ్రమలూ లాభశక్తములే. కాని విద్యయు చాలముఖ్యము, తక్కినవాటికి చాల సహకారియు; కనుక 'బేసికు' విద్యావిధాన ప్రకారం అందరికీ విద్యనేర్పుటకై తన ప్రణాళికను వెంటనే ఢిల్లీ ప్రాంతంలో స్వయంగానే అమలుజరిపించుట కాయన ఆరంభించినాడు. ఇందువల్ల లక్షలకొలది విద్యావంతులకు ఉపాధ్యాయవృత్తియు దేర్పరి, నిర్వాహకతయు తగ్గును. బ్రిటిషుపాలనలో విద్యావిధానంగో యెన్నియో పాడుసంప్రదాయా లేర్పడినవి. వాటినిమాన్చి ఉపాధ్యాయులలో విద్యార్థులలోగూడ జాతీయ దృక్పథం, దేశభక్తి, సాంఘిక మైత్రి,

నిర్మాణాత్మకమగు కార్యోత్సాహం కలిగించునట్లు విధానము మార్పుచున్నాడు. ఈ కొత్తవిధానమును సాలుకు 24 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి వేగంలో అమలుచేయునున్నారు.

విదేశాలలోనే లభించునట్టి ఉన్నతసాంకేతిక విద్యాలయాల నీదేశములో బాంబాయి కలకత్తావరైరాలలో స్థాపింపజేసి దేశంలో పరిశ్రమలు వేగవృద్ధికిని ఆయన తోడ్పడదలచినారు. అంతేగాక, మన సంస్కృతి వృద్ధియగుటకై సంగీతం, వాస్తు విద్య, నాట్యకళ ఇత్యాదులకును ప్రత్యేక కళాశాలల స్థాపించుచున్నారు మరియు, భారతీయ తత్వశాస్త్రముగూర్చి సగుగ్రమగు మహాగ్రంథం వ్రాయించి ప్రచురించుటకు ఆయన మన శ్రీ రాధాకృష్ణగారి అధ్యక్షతనొక ప్రత్యేక సమితిని గూడ స్థాపించుచున్నారు. కాశీ హిందూవిశ్వవిద్యాలయం లోను, అలిఘరు విశ్వవిద్యాలయం లోను పాదుకొనియున్న సాంఘికతత్వమును తొలగించి, వారి ప్రత్యేక (సంస్కృతివృద్ధికి లోటులేకుండనే) విశాల జాతీయధృక్పథము నంతట కల్పించుట కాయన కృషి నారంభించినారు. ఈ కేంద్రవిశ్వవిద్యాలయాలతోబాటు మన ప్రాంతీయ విశ్వవిద్యాలయాలకును ఇక కేంద్రప్రభుత్వము తగు ద్రవ్యసహాయం చేయునట్లును ఆయన నిర్ణయించినారు. ఇట్లే స్త్రీల కళాశాలలలో మనదేశ సంప్రదాయము కనుకూలములగునట్లు గృహ విజ్ఞాన బోధనను కళాశిల్పములందు తగు పరిజ్ఞానమును యిప్పించదలచినారు.

ఇప్పుడు మన కంఠర్జాతీయ సంబంధము హెచ్చుచు, ఇంగ్లండు ప్రాబల్యము తగ్గుచు. కనుక, ఇక కొందరు విదేశసంపర్కాల నిమిత్తం ఇంగ్లీషేగాక, ఫ్రెంచి, రష్యను, చీనీ, జపాను, అరబ్బీ, వగయిరా ముఖ్యభాషలీ దేశంలోనే నేర్చు సాకర్యముకై ప్రత్యేక కళాశాలలనుగూడ స్థాపింతురట.

అన్ని దేశాలతోను మనలోకొందరు ఆర్థిక, వ్యాపార, సంస్కృతి, సాహిత్య, రాజకీయాది సంబంధాలలో వ్యవహరించుట కిందువల్ల సాకర్యాలేర్పడును.

ఈవిజ్ఞానయుగంలో భారతక్షేమముకై వైజ్ఞానికబోధనను, శాస్త్రీయపరిశోధనలను బాగాసాగించి, ఉన్నతవిజ్ఞానమునకై ఇప్పటివలె మనవిద్యార్థులు విదేశాలపైన ఆధారపడకుండ, వారికికొడనే సమగ్రవిజ్ఞానాభివృద్ధి కవకాశమిచ్చు కళాశాలలను, పరిశోధనాలయాలను స్థాపింపవలెననియు ఆయన సంకల్పించినాడు. ప్రజలలో నిరక్షరతను బోగొట్టి వీలైనంత స్వల్పలో అందరిని విద్యావంతులజేయు కార్యక్రమంలో వారికి తగినవృత్తి విద్యనుగూడ వర్ధాబేసికు విద్యాపద్ధతిని బోధించదగుననియు ఆయన భావము.

తన ప్రత్యేకశాఖయగు విద్యావిషయమేకాక రాజ్యపు మూలర విషయములలోను ఆజాదుగారు కేంద్రప్రభుత్వంలో ఆమూల్యమగు సేవచేయుచున్నాడు ప్రస్తుతం పాకిస్తానుకు మన రాజ్యముకు ఏర్పడినవిభేదాలు మన దేశంలోనే హిందూ,

ముస్లిములమధ్య కల్లుచున్న సాంఘికసమస్యలు పరిష్కరించి, జాతీయకార్యక్రమం నిర్ణయించి, అమలుజరిపించుటకు ఆయన కేంద్రప్రభుత్వంలో చాలసహకారిగ నున్నారు. మనకేంద్ర ప్రభుత్వంలో 15 శాఖలకు వేర్వేరుమంత్రులున్నను, వారందరూ కలసి సమిష్టిగా ఆలోచించు, సమిష్టి బాధ్యతతో వ్యవహరింతురు.

25. ఆజాదుతత్వము వ్యక్తిత్వము.

అబుల్ కలాం గారు కొంచెమెరుపు ఎత్తుగల్గి తుర్కీ లోపి లేక గాంధీతోపే ఉత్తమంకూడ ధరించును. ఆయన తరతరములనుండి శౌరవపాత్రులై ధార్మికులైన మాలానా వంశమువాడు; ఆయనవంశంలో కొందరు పూర్వీకులు ముస్లిం చక్రవర్తుల గురువులు క్షానవిద్వాంసులునై ఇబ్నల్, నేకియత్, అనగా శౌరవజీవితముకు సత్యభరితమగు న్యాయశీలతకు ప్రసిద్ధులు; ఇవియు ఇంక చాలసద్గుణములును ఆజాదులోను గలవు.

ఆయన ఆకారంలో కొంతనుండరుడు గంభీరరూపుడై రాజకీయతో దర్జాగల్గి యుండును. ఆయన గాంధీర్యముకు విద్యత్తుకుతగినట్లు హృదయమును కరుణాభరితమై నవనీలంవలె నుండును. మెక్కాలోపుట్టి ముస్లిం ధర్మశాస్త్రములన్నిటిన్ని పూర్తిగ మధనచేసిన మాలానాయైనను చాలవినముడు నిరా

డంబరుడు సామ్యుడుగనుండును; ఆంగ్లంలోగూడ పరిజ్ఞానమున్నను, అంగ్లేయులెరియగివానివలె కనబడును. తనశిష్యులు ముస్లింలీగును ప్రభుత్వమును తనకేసియో ఆకర్షణలు పెట్టినను, ఆయనయెన్నడూ గౌరవపడవులకు ఉద్యోగాలకు, దృవ్యార్జనకుగూడ ఎప్పుడూ యత్నించలేదు. ఒకరికింద సేవచేయుట కిష్టంలేక, బాల్యంనుండి స్వతఃప్రేరేపిత సుపాదకుడుగనుండి స్వతంత్రజీవనమేగడిపెను. నాభారణంగా ప్రాచ్య విద్యావంతులు సంప్రదాయా చారపరులై సాంఘికంగా వంకుచిత బుద్ధిగల్గి తాము విశేషజ్ఞులైనట్లు చరింతురు. అజాదు ఛార్మికశాస్త్ర పారంగతుడు ముస్లిం మతాచారమందు పరమ ప్రమాణమని గణ్యతగాంచియ, ఉదారభావుడై గోవధాదులకులోబడక, అన్యమతస్థులకు బాధకల్పనయక, సర్వమతాదరం కల్గియుండును.

తాను అఖిలభారతపు ఇమాముగ గౌరవింపబడియు కలకత్తాశిల్పీలలో చిరకాలమాకృత్యముల జేసియు, 8 ఏండ్లక్రిందట రాజకీయకారణాలవల్లకొందరులీగర్లు అభ్యంతరంచెప్పిరని విని, వెంటనే ఇమాంపదవి నిస్సంకోచంగా త్యజించెను. గాంధీ ఉద్యమముకు 8 ఏండ్ల పూర్వంనుండియు స్వసంఘోధ తనను జాతీయసేవతో సమన్వయించి, అకుంతితమగు దేశభక్తితో భారతజాతి నారాధించినాడు. జాతీయతలో ఆయన అచంచలుడై ఎందరో ముస్లిములనుహిందువులు నిరసించినను,

మిత్రులేమన్నను, జాతీయప్రవృత్తి నెప్పుడూ మానలేదు. 1923-24లలో 1935-37లలో 1940-41, 45-46లలో చాలా సార్లు అఖిలా సాంఘికైక్యసభలను, జాతీయముస్లిం మహాసభలను చేకూర్చి, సామరస్యం కల్పించెను. తరుచు ఆయననే వారు అధ్యక్షుడుగా నెన్నుకొనుచుండిరి. తన మందలింపువినక పాకిస్తానుకు వోటిచ్చి తనను నిరసించిన లీగు ముస్లిములలో అనేకులు పిమ్మట వ్యక్తిత్వైకోరగా వెంటనే వారినాదించి, లోపి సమావేశంలో కొలది నెలలకిందట సర్వపక్షముస్లిం సభకధ్యక్షత వహించి, సాంఘికైక్యం కల్పించుటకు దానిని వహించెను. ఆయన పాడిత్యమును ధార్మిక విద్వత్కృషిని గమనించి ఫిర్రీ విశ్వవిద్యాలయం వారాయనకు 7-3-1948 తేదీనికాస్య కేషనులో డాక్టరేట్ తెటర్ను (=సాహిత్య పారంగతుడు) అని బిరుదు మిచ్చినారు.

26. ఆజాదు, జిన్నా.

మన అఖండ భారతము హిందూ ప్రధానమే; కాని, మహా దేశము, కనుక ఇక్కడ; నున్నంత (9 కోట్ల) ముస్లిములను ముస్లింలతో దేశంలోను లేదు.

వీరిలో ఎక్కువ ప్రతిభావంతులు జిన్నా ఆజాదు గారు. ఇద్దరూ గంభీరులు. రాజనీతిపరులు కుశాగ్రబుద్ధులు.

విప్లవనాయకులు, ముస్లిం మతాధిమానులు. కానియాయిద్దరి స్వయావస్థభావములలో భేదములే అధికమగుట విచిత్రము. ఆజాదుగాఢత్తుకు తగిన దేహపుష్టి, గంభీరముఖం, సామ్య నేత్రాలుగల్గి, సాత్వికతత్వములు—చు, స్నేహప్రేమపాత్రుడుగ నుండును; జిన్నాగారు సన్నగ, పల్చగ, తీవ్రభావంగల్గి, తీక్షణ నేత్రుడై, రాజసుడై, భయగౌరవ పాత్రుడుగ నుండును.

ఆజాదుజీవితము బాల్యమునుండి యొకేరితిగ గడచినది. ఆయన మొదటినుండి మహాయోధుడు, 14 ఏండ్లవయస్సు నుండి యిప్పటివరకు లోకక్షేమపరమైనస్వతంత్రభావాలుకల్గి, తోటి సంకుచితభావులతో నొకవైపున, బలీయులగు బ్రిటిషు వారితో ఉద్యోగివర్గంతో ఒకవైపునను, అధమం 45 ఏండ్లు అవిచ్ఛిన్నంగా స్వాతంత్ర్యయుద్ధం సాగించినాడు. కప్పటకిని. యే యూరపియనును ఆయన లక్ష్యపెట్టడు. ఆయన ప్రాచ్యసంస్కృతికి మూర్తి పూర్వప్రసిద్ధమగు మాన్య ముస్లింవంశీయుడు;

జిన్నాగారు పార్సీసంబంధి, మరియు, ఇటీవలహిందూ కుటుంబం నుండి ముస్లింవలసముకు మారినవారిసంతతి. మాతృ భాష గుజరాతి, కొమారయువకమధ్య దశయంతయు అంగ్లంతో నేగడచినది. ఇంగ్లండులో బారిష్టరు అయి, కోర్టులలో వకీలువృత్తిలో ధనమార్జించుచు, పాశ్చాత్యవేషభాషలందు మోజుగల్గియుండును. బడ్డీలనొప్పించి పార్టీలకేసుల గెల్పించుట పరమార్థంగాపెట్టుకొని, సభాబులుమున్నగు శ్రీమంతుల సలహా

బారుగ వారికి తనకు లాభమార్గం చూచుకొనుచు, పాక్షిక త్వముకలవడి, ధనాధ్యతతోబాటు, సాంఘికప్రామాఖ్యంసంపాదించుకొన్నాడు. హైదరాబాదు, భోపాలు ఇత్యాదుల నరేఖలాయనకు పరమాప్తులయిరి. ఆయన ముస్లిములలోగూడ సామాన్యజనులతో గ్రామాలలో కలసిమెలసి వారికష్టసుఖములనుభవింపలేదు. మరియు ఆయనయెప్పుడును నిజమైన ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంలో మిళితుడు కాలేదు.

ఆజాదుగారో, వేషభాషలలో తత్వంలోగూడ, ప్రాచ్యుడని వెంటనే తెలియును. ఆయనకు దృవ్యాపేక్ష పడనీవాంఛయులేవు. జిన్నాగారి దేహము, మహాభవనము, మిల్లుబట్టలతో విదేశవస్తువులతో నుండును. ఆజాదు శుద్ధ ఖాదీధారి. ఆయన గృహమును స్వదేశవస్తువులలంకరించును; లామరుయుక్తులను జిన్నాగారు రాజకీయాలలోబెట్టి తన పక్షపు ప్రాముఖ్యమును లాభమును సాధించును. ఆజాదుగారు ప్రజాక్షేమమునే సాధింకబూనును; అందుకు న్యాయసత్యధార్మిక మార్గములే అవలంబించును.

జిన్నాగారు నొకప్పుడు జాతీయవాదియే; ఇందుకు 1914 సం॥లో గాంధీగారీ దేశముకు మరిలివచ్చినప్పుడాయనకఖండస్వాగతమిట, తాను, 1919 పరకుకాంగ్రెసుసమావేశములలో పాల్గొనుటయు, ఆయనపేరబొంబాయి పురమందిరము 'జిన్నా హాలు' అనబడుటయు నిదర్శనము; 1920 నుండి క్రమంగా

సాంఘికపక్షియుడై, తర్రీఖ్యా పేరు ఆధిక్యము సంపాదించెను. ఆజాదు పొడుగునను అకుంతిత జాతీయవాదియై అచంచలుడై యున్నాడు; గొప్ప ధార్మికవంశంలో జనించి; బాల్యంనుండి మతనిష్ఠతో నుండుచునే దీనోద్ధరణకు ప్రజాస్వాతంత్ర్యముకు దీక్షవహించెను. శ్రీ జన్నానలకాక, ఆయన సాంఘిక ద్వేషం పోగొట్టి, జాతీయవాదిగనే, ప్రజాసేవకు తన యావచ్ఛక్తుల వినియోగించినారు. జన్నాగా రధికారవాంఛ లేనట్లు చెప్పినను గూఢయుక్తియుతుడై ఆయన ఔరంగజేబు ననుసరించును జాతీయతనుండి క్రమంగా మితవాదియై, పిమ్మట సాంఘికవాదియైనాడు. అ॥ భా॥ ముస్లింలీగు కాయనయే చాలయేంద్రునుండి అవిచ్ఛిన్నపు అధ్యక్షుడు; ఇసిగాక దేశస్వాతంత్ర్య మేర్పడగనే పాకిస్తాను గవర్నరు జవరలు అక్కడి రాజ్యాంగపరిషత్తు కధ్యక్షుడునై యింకను వివిధాధికారాలు సంపాదించెను. తక్కిన లీగుప్రముఖులు ఆయనచే నియుక్తులై పెకివచ్చినవారే: ఆజాదు అట్లుగాక అక్కరు ఉదారతననుసరించును; కుల్ హింద్ ఇమాం పదవినిగూడ బుద్ధిపూర్వకంగా వదలెను. ముస్లింలీగులో కొంతకాలం సభ్యుడై, దాని లక్ష్యమును బ్రీటిషు రాజభక్తి నుండి యుక్తస్వరాజ్యముకు (1913 సం॥లో) మార్పించెను; దానికి కాంగ్రెసుకు సఖ్యంకలిగింప జూచెను; ఆ లీగు కేవలం దాంఘికతత్వముకు మారినమీదట దాని నాయన వదిలెను.

జిన్నాగారు మహాభోగి; ఆయన ఐశ్వర్యమందోలలాడుచుండును. గాంధీ ఆజాదు యిత్యాదుల త్యాగదీక్షాశ్రమలవల్ల స్వాతంత్ర్యము లభించెను. దానినుండి ఫలమును జిన్నాగారు గుంజకొన్నారు. ఆజాదు బాల్యమునుండియు బిగ్గిరి పాలకులతో (అహింసాయుద్ధంతోనే) హోరాహోరిగ పోరి, ఖాన్ సోదరులు, అసఫాల్, ఉలేమాసాఘు, షెర్షానీ, హుమాయూన్ కబీర్, డా॥ సయ్యదు మహమ్మదు; రఫీఅహమ్మద్ ఖద్వైవంటి ముస్లిముల నెవరినో గాఢ జాతీయవాదులుగ జేసి, గాంధీయుగమును మూడునుడియు, జాతీయయుద్ధములో పాల్గొని, అష్టకష్టములకు లోనయ్యెను. జిన్నా గారి దూషణల కాయన మాసమే వహించెను; జిన్నాగారు తాను ముస్లింమతరక్షకుడన్నను, వేషభాషలలో ఆంగ్లభోరణినే అనుసరించెను. ఆజాదుశుద్ధముస్లింస్వరూపుడు. అరబ్బీ సారసీ ఉర్దూలలో విద్వాంసుడై కురానుకు భాష్యకారుడుగ, ముస్లిం రాజ్యాల పైటిలో ఖ్యాతిగాంచినాడు. ఉర్దూలో 14 యేండ్లకే గొప్ప “శాయర్” అయి, ఉర్దూలో గొప్ప జాతీయ సాహిత్య నిర్మించెను. ఆజాదు స్వభాషా ప్రేమ అపారము. ఆయన ఉర్దూ రచనలేగాక నాకృతిమ, చారిత్ర సాహిత్యములనుండి ఉవాహరణలు, హేతువాదములు, అద్భుతమై, శోతలనుముగ్ధులుగ జేయును. ఆజాదు శామ్ముడైనను ఆకర్షకుడు; ఆయనతోకొంత వంభాషించగనే ఆయనయందు గౌరవము కలుగును. లీల

కాంగ్రెసులకు మైత్రి గలిగించుటకును జిన్నాగారితో మాట్లాడుటకు నెన్నియోసార్లు ఆజాదు ప్రయత్నించెను. కాని జిన్నాగా రెండుచేతనో జంకి ఆయనతో కలియుటయే లేదు.

ఆజాదు ధార్మికత చాల గాఢమయినది. ఆయన పరమ భక్తుడు; అరబ్బీ, పారసీ, ఉర్దూల శాస్త్రవిజ్ఞానం సాహిత్యాల గ్రోలినమీదట హిందీ సంస్కృత బంగాళీలలో హిందూమత గ్రంథములను సాహిత్యమున గూడ జదివి, ఆశండితులతో స్నేహభావంతో చర్చించుచు జ్ఞానం సంపాదించి, హిందూమతాదులపైనను అదరం కలిగియున్నాడు.

భారతరాజ్యపు ముస్లింసా యంతోనే పాకిస్తానును సంపాదించితద్వారా యక్కడి ముస్లిములందరికి వహాపక రంక లిగించుదనని జాతిద్వయ సిద్ధాంతమును రేపి జయమొందినకావడే ఆజం జిన్నాగారు ఢిల్లీ వెళ్ళి పాకిస్తాను సింహాసన వధిష్టించిన మీదట మరల భారతరాజ్యంపైపు, ఇక్కడి ముస్లిములపైపును, చృష్టి మరల్చలేదు. పాకిస్తాను నిర్మాణంవల్ల హిందూ ముస్లిముల మధ్య ద్వేషమే పెచ్చి, ఇక్కడి ముస్లిములు కష్టాలపాలగుదురని జనాబ్ జిన్నావంటి మహామేధావికి తెలియదనుకొందుమా? “పాకిస్తాను ఫక్తు ముస్లిం రాజ్యమే, ముస్లింజాతి వేరు, హిందూజాతివేరు” అని ఖండితంగా నిర్దేశించి, పైగా ఆయన ఇది హిందూస్థానం” అని యేకత్తివచించెను. అందువల్ల ఈ హిందూరాజ్యంలో ముస్లిములు వికేళీయులు అనుభావమే

ర్పడి హిందూమహాసభ వాదముకు బలముకల్గినది. తానిట్లు చెప్పిన జాతిద్వయసిద్ధాంతపు దయ్యమే యిప్పుడు ప్రజలందరికి బాధకరమయి, దీనిని నణచు గాంధీమహాత్ముని ప్రతీకారహత్యకు దారితీసినది. ఆజాదు ఈ క్లిష్టపరిస్థితిలో ఢిల్లీలో హాహాకారం చేయు ముస్లింమధ్యనేయుండిసాంఘికశాంతికై ప్రాణమునొడ్డు గాంధీమహాత్మునికితోడై, ఆయనలంతోపవాసమందు (1948 జనవరి 12-18) ను ఆయనసహచరుడై, గాంధీగారి ఘోరమరణమున కపార దుఃఖితపుడై, నెహ్రూప్రతిబలులతోసహజాతీయ సేవలో పాల్గొని, హిందూముస్లిముసఖ్యముకు జీవితమర్పించుచున్నాడు. జిన్నాగారు కరాచీలో యిటీవలచేసిన లీగుసమావేశంలోను హిందూస్తానముస్లిముల కేదారియు చూపలేదు.

ఆజాదు ముస్లిములందరిని సమీకరించుచున్నాడు. భారతప్రభుత్వమంత్రీగ, కాంగ్రెసునాయకుడుగ, జాతీయముస్లిముల కగ్రణిగ, తనయావచ్చుకితో హిందూముస్లిం సఖ్యం హెచ్చించి, ముస్లింసంఘముకు భారతజాతి మానవత్వముకు గూడ విశేషసేవ జేయుచున్నాడు. దీనినిగుర్తించి, భారతీయముస్లింప్రముఖులుకొందరు లీగర్లుసహా లక్నోనగరంలో ఆయన అధ్యక్షతను ఇటీవల 1948 ఫిబ్రవరిలో సమావేశమయి తమ సమస్యలన్నిటిని పూర్తిగచర్చించి, ఆమహాసభలో ఏకకంఠంగా ఆయన యేతమనాయకుడని సంపూర్ణవిశ్వాసం ప్రకటించినారు. ఆయన ఇటీవలనే సంయుక్తరాష్ట్రంనుండి పోటీలేకుండు

రాజ్యాంగవ్యతిరేకము సభ్యుడుగ ఎన్నుకోబడెను. ఇకముందు ఆయనకోరినట్లు భారతరాజ్యాంగంలో సమిష్టి నియోజకవర్గములే ఉండును; కనుక హిందూముస్లిముల మెత్తిబలపడును. భారతరాజ్యము హిందూరాజ్యం కాదు. అది మతపక్షపాతితము అని స్థిరపడితేనే, నెహ్రూ ప్రముఖులన్నట్లు గాంధీమహాత్ముని ఆత్మార్పణ ఫలించును. అప్పుడే ముస్లిం ప్రాబల్యంగల శాశ్వతమును భారతరాజ్యంలోనేచేర స్థిరంగా నిశ్చయింతురు.

27 జాతీయ సేవ

1908 సం॥ నుండియు మాలానా అజాద్ జాతీయ చరిత్రలో కృషిచేయుచు, 1912 నుండి ప్రముఖసాత్రవహించి, విలాయతీ సర్కారుతో డికోనజుచ్చెను; అయితే తనకృషి మాతృభాష ఉర్దూద్వారానే ఉత్తర హిందూస్థానంలో సాగించెను. పిమ్మట 1920 నుండి ఆయన గాంధీగారి అసహకారోద్యమముకు పూర్తి సహాయమిచ్చి, దానినిఖిలాఫత్తు ఉద్యమంతో మేళవించి జైలుయాత్ర సాగించుచు, యువకులలో ముఖ్యంగా ముస్లిములలో జాతీయోత్సాహం కల్పించినారు. తన 35 వ యేటనే (1923 సెప్టెంబరులో) ఢిల్లీలో ఆ. భా. కాంగ్రెసుసభ కథ్యక్షుడై, అప్పటినుండి మనదేశపు ముఖ్య వాయుకులలో నొకరుగ ప్రజాసేవ చేయుచున్నారు.

1928 లో సాంఘికైక్య మేర్పర్చుటగాక, 1924 లో హిందూముస్లిం మైత్రినిమిత్తం గాంధీగా రుపవసించినప్పుడు, ఆయన చాలశ్రమపడెను. అప్పటినుండి ప్రతిముఖ్య తరుణంలో ఆయన నిర్మాణ కార్యక్రమపు ముఖ్యాంశాలన్నిటిని సాగించుటకు మహాత్మునికేంబో సహాయపడుచు వచ్చినారు. ప్రఖర ధార్మికులైనను జాతీయ దృక్పథంనుండి అణుమాత్రమును చలించకుండుటచే హిందువులలో గాంధీమహాత్ముడును, ముస్లిములలో ఆబాదును ఆదర్శ వర్తనులైనారు.

ఆయన స్వదేశీ ప్రచారముకు, జనుల సంస్కృతి సమన్వయముకును చాల కృషిచేసినారు. బీదల కష్టముల ఆయన మరువడనుట కొకయుదాహరణ చాలును. 1938 సం॥ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ సమయమందు ఇక్కడివలె బిహారులోను బమిందార్లకు రయితులకు తీవ్రసంఘర్ష మేర్పడినది. అక్కడి రయితుల బాధలు వర్ణనాతీతముగ నుండెను. అక్కడి ప్రధానమంత్రి శ్రీకృష్ణసింహ స్వయంగా బమిందారు. అప్పుడాబాదుగాకు ఆరాప్రంలో స్వయంగా గ్రామములలో తిరిగి రైతులబాధలు మాన్పి, వారి కార్థికక్షేమంకల్పించు ప్రణాళికను తయారుచేసి, దానిని శ్రీకృష్ణసింహగారిచే నొప్పించి శాసనంగాచేయించి, అమలుకు తెప్పించెను. ఈరీతిగ (మన రాష్ట్రంలోవలె చర్చతో నిల్చిపోక) బిహారులో మొదటి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వపు కాలమందే ఆబాదు దీక్షాయుక్తులవల్ల.

జమీన్ రయతులకు మహాసకారము జరిగినది. ఇట్లే, ఆయా సమస్యలలో కొంతయైనను వెంటనే బీదప్రజల కష్టముల బోగొట్టుట కాదయ్యును కంకణం కట్టుకొనెను. ఇటీవల, 1947 ఆగస్టునుండి ఢిల్లీలోయేర్పడిన విప్లవపరిస్థితిలో హిందూముస్లిం సంఖ్యతను మరల స్థాపించుట కాయన ఉభయాలలో చాల ప్రచారంచేసి, గాంధీమహాత్ముని కపారసహాయంచేసెను. 1947 ఆసియామహాసభలోను ఏకైకపరిష్కారము చేసెను.

1948 సం॥ జనవరి 12 నుండి 18 వ తేదీవరకు గాంధీ మహాత్ముడు సాగించిన మహాసభాసంఘాతంలో ఆజాదు గాంధీగారి శయ్యప్రక్కనుండి కొన్ని పుస్తకాలయవల్ల తేల్చెను; అంతట ఆవరతులన్నిటిని హిందూముస్లిం నాయకులందరు పంగీకరింప తోడ్పడి, గాంధీగారి ఉపవాసమెట్లో ముగించెను. కాని, ఈలోగా దైవమన్యధాతలచేను; గాంధీమహాత్ముని ఘోరహత్యకాయన నిర్విణ్ణుడాయెను; సోవరునివలె ఆయన ఉత్తరక్రిమిలలో పాల్గొనెను. అప్పటినుండి గాంధీగా రాత్మార్పణజేసిన జీవితాశయ మగు సాంఘికమైత్రీ) కాయన ద్విగుణోత్సాహంతో నిప్పుడు కృషిచేయుచున్నాడు. పాకిస్తానునుండి వచ్చిన హిందూసిక్కు-శరణార్థులనోదార్చి, వారికప్తము లిచ్చి యిస్లాములకుబోధించి, ఉభయకక్షలకు నామరస్యం చేయుచున్నాడు. హిందూముస్లిములు భారతరాజ్యంలో సాంఘికతత్వం వదిలి జాతీయప్రవృత్తిలోనుంటే, పంజాబు ఢిల్లీమున్నగు ప్రాంతాలలో మన

కేంద్రకాలన సుకరంగా జరిగి, దేశమంతట పూర్వపుజాతీయ తత్వమువృద్ధియగును. అందువల్ల కాశ్మీరీలకును తాము భారత రాజ్యంలోనే చేతుట జేసుకరమని నిర్ణయమేర్పడి, కాశ్మీరీల వోట్లు ('ప్లెబిస్సైటు' సమయంలో) మవభారతరాజ్యంలోనే స్థిరంగా చేసువట్టువచ్చును. మరియు, క) ముగా ఈ సాహచర్యపు ప్రభావము పాకిస్తానులోను ప్రజాసామాన్యంలో వ్యాపించి, కొలది కాలంలోనే ఈరెండు రాజ్యాల్లో మరల సాయోగమేర్పడవచ్చు. మతము వ్యక్తిగతం; రాజకీయము సార్వజనికం.

హిందూముస్లిం మైత్రి గాఢముయితే, హిందువులలోను సవర్ణహరిజనుల మధ్యభేదాలును తొలగును ఔదార్య మేర్పడును. వీటిలో పరస్పరసంబంధమున్నది. కనుక, ఈవిధేదాల తొలగించుటే ఆ మనపరమాశయము.

28 ధార్మిక సేవ.

అజాదుగాను మెక్కాలోవుట్టి, ఆల్ అజహారులో స్నాతకుడై, కలకత్తా ఆరువంశికపు ఇమాంఅయి, ఖురానుకు భాష్యకారుడై ముస్లింబగతు కాధ్యాత్మిక సందేహాలుతీర్చుట కధికారియైనాడు. ఆయన ప్రతిరోజును సకాలంలో దైవప్రార్థన చేయుచు, ధార్మికగ్రంథములందు కృషి చేసి, స్వయంగా చాలా ప్రామాణికమగు మతగ్రంథముల రచించెను. ముస్లిమువారి

పూర్వసంప్రదాయముగూర్చి స్త్రీప్రసమస్యలనుగూడ ఆయన
అవలీలగ పరిష్కరించును.

అంతటితో చాలించక ఆయన హిందూపాఠశాల క్రైస్తవ
మతాల ప్రమాణ గ్రంథాలనుగూడ స్వయంగా అభ్యసించి
అందలి సారమును గ్రహించినను, ఇట్లు విశేషాభ్యాసంచేసి
వట్లక్కడను తెలుపడు. నిండుకుండ తొణకదుగదా !

లోకంలో ధర్మము లెన్నియన్నను నిజమైన ధార్మికత
మేకటే. అన్నిమతములలో ఆస్తిక్యము, భక్తి, దయాత్వ
శౌచవరత, విశ్వప్రేమ, సదాచార నిష్ఠయు ముఖ్యలక్షణము
లని ఆయన యవకదశలో గ్రహించి, సరస్సుడై, సర్వమతసము
దైనాడు. కనుక, గోవధ, మసీదులయెదుట వాద్యములు ఇట్టి
హిందూముస్లిం కలహకారణాలు నిజంగా మతసంబంధికములు
కావనితెల్పెను. బ్రహ్మీదులోగూడ మేకవంటియేదో శుచియగు
జంతువును యాగం యిమ్మనియే ముస్లింశాస్త్రములు చెప్పి
నవి. ప్రార్థన, ఉపవాసం, మద్యనిషేధం, చౌర్య జారత్వాది
విరసన, విజ్ఞానపరత, సమత్వబుద్ధి, ఇట్టివి హిందూముస్లిం
మతముల రెంటిలోను విహితములే.

హిందూముస్లిం మతములరెంటికిని చాలవ్యత్యాసము
విరోధమున్నవనుట వట్టిభ్రమయని ఆయన నిరూపించెను.
మహామ్మదు ఆయనశిష్యులు ఖద్గంతోనే ముస్లింమతంవ్యాపింప
జేసిరనుటయులేదు. 'ఇస్లాం' అంటే 'శాంతి' అని అర్థము.

హిందూముస్లిముతాలు రెంటికీ చాల సామీప్యమున్నది. కనుక ఉభయమతస్తులు సోదరులుగ మెలగుటకు మతప్రతిబంధమెన్నడూలేదు. ఒక్కొక్క ప్రవక్త ఆయాదేశపు స్థితిని బట్టి ఒక్కొక్క ధర్మాచరణకు ప్రాముఖ్యమిచ్చుట సహజము. అది వ్యత్యాస సూచకంకాదు. ముస్లిములచుండి హిందువులు ఏరినుండివారును చేర్చుకోదగిన ధార్మికవిశేషాలుకలవు హిందువులలో తత్వోచితములకు ప్రాముఖ్యముంటే, ముస్లిములలో ప్రార్థన కెక్కువ ప్రాముఖ్యము. హిందువులలో యోగాభ్యాసముకు వ్యక్తిసాధనను ఆదరముంటే ముస్లిములకు సమిష్టి ప్రార్థన ప్రీతికరము. హిందువులు రామకృష్ణశంకరాది బహురూపములతో దేవునికీర్తిస్తే ముస్లిములు అల్లాఅని రూపరహితుడగు ఏకేశ్వరు నారాధింతురు. ఎన్నైనను దేవుడొకడే గదా ! 'ఈశ్వరెల్లా తేరేనామ్'. హిందువులలో వర్ణములకులశాఖలు భిన్నాచారాలు అవతారపూజలు, తార్కిక చర్చలు వైచిత్రీకిచలనముకు కారణమైనవి. కాని వాటివల్ల హిందూసంఘంలో విభేదములు నేర్పడినవి. ముస్లిములు ఏకేశ్వరభావనదీక్షవల్ల అవతారముల నొప్పకోరు. ప్రవక్తలంటేఅభ్యంతరంలేదు. ముస్లిములలోసాంఘికాస్పృశ్యతలేదు. ఇస్లాంలో సాంఘికంగా అందరూ సమానులే; సర్వసోదరభావము కెక్కువ ప్రాముఖ్యమున్నది. కాని, హిందూముస్లిముల చిరకాల సంపర్కంవల్ల కొన్ని హిందూఆచారాలు,

ముస్లిముల ఆచారాలు పరస్పరం వ్యాపించుట సహజమే. ఇటీవల ముస్లిములలోను చాల శాఖలేర్పడినవి. కనుక, ఈ రెండు సంఘాలలో దురాచారములు తొలగుట కుభ ములు తోడ్పడవలసినదే. నీతిధర్మము రెంటి లోను ఒకరీతివే.

ముస్లిముల ధార్మిక సమస్యల గూర్చి నిర్ణయించ దగిన వారు 'ఉలేమా' లను మతవిద్వాంసులు. వారి అఖిలభారత సంస్థ 'జమయత్-ఉల్-ఉలేమా హింద్'. ఈ ధార్మిక సమితి వారు ముస్లిం సంస్కృతి మతాచారములు రక్షించి పెంపొందించుటకు సమావేశాలు చేసి చర్చింతురు. ధార్మిక సమస్యలలో ఈజిప్టు తుర్కీ వంటి విదేశ ముస్లిం ప్రముఖులవల్లను తత్వనిర్ణయకు డని ఆమోదింపబడి ఇమాము గనుండిన ఆజాదు గారి ధార్మిక జాతీయ భావనలను ఈ జమయత్ వారును మంజూరుచేసి ఆ ప్రకారం గత 27 సం॥ల నుండి ముస్లిములలో ఉదార జాతీయ ప్రవృత్తికి తోడ్పడినారు. మాలానా ఆజాదు గారు ఈ సంస్థకు మార్గదర్శకులు. 1948 సం॥రం ఫిబ్రవరిలో లక్నోలో జరిగిన సమావేశంలో వీరును పాల్గొన్నారు. 18-3-1948 తేదీని ఈ జమయత్ ఉలేమా వారి మహాసభ ఢిల్లీలో జరిగినది. అందులో ఆజాదు గారు ముస్లిములకు భారత జాతీయతకు క్షేమకరమగు పద్ధతి సూచించినారు. ఆ ప్రకారం ఓక ప్రత్యేక వత సంస్థ కేవలము విడిరాజకీయ కార్యక్రమం పెట్టుకొనుట ముస్లిములకు హానికరమనీ, కనుక ఓక

జమయతుల్ ఉలేమావారును ప్రత్యేక రాజకీయసంబంధం
మాని, ముస్లిముల ధార్మికసాంఘికసంస్కృతివృద్ధినిమిత్రమే
దీక్షతో కృషిచేయవలెనని (మాహానా అహమ్మద్ మదానీ
గారి అధ్యక్షతను) తీర్మానాలు చేసినారు.

రాజకీయ దృక్పథం.

ఆజాదు బాల్యమునుండి స్వాతంత్ర్యయోధుడై, భారతీ
యుల స్వరాజ్యయుద్ధంలో పూర్తిగపాల్గొని, ఆజీవితాశయము
ఫలించినదని తృప్తిపొందెను. కాని, ఈ 8 ఏండ్లనుండి
జాతిద్వయ సిద్ధాంతముబట్టి పాకిస్తాను సాధించుటకని జరిగిన
సాంఘిక ద్వేషపుప్రచారమును, పాకిస్తానువర్సాటుకుఆయనయొ
తయు దుఃఖించుటసహజము.

ముస్లిం ఆధిక్యపు ప్రాంతాలకు రాష్ట్రీయ స్వాతంత్ర్య
ముండుటమంచిదే. కాని, మతసిద్ధాంతప్రకారమే రాజ్యం
(theocratic state) సాగించుట అనర్థకము. ఈజట్టు,
టర్కీ, ఇరాను, మున్నగు ముస్లింరాజ్యాలలోను అట్లులేదు.
ఏరాజ్యంలోను పాలకవర్గము మతపక్షపాతం వహించుట
హానికరమని, భారతచరిత్ర, యూరపు ముస్లిములమధ్య
యుగయుద్ధాలు, యూరపులో కాలలికు ప్రొటెస్టెంటుయుద్ధా
లును తెల్పుచున్నవి. మరియు ఈవిజ్ఞానయుగంలో క్రైస్తవ

జాతులవారు ముస్లింరాజ్యాలను, భారతజాతినిగూడ (రాజ! యంగా తప్పితే) ఆర్థికంగానైన తమవశంలో నుంచుకొన విశ్వ ప్రయత్నం చేయుచున్నారు. మనపడమట ఈజిప్టు మొదలు ఆఫ్రికానువరకును తూర్పున ఇండోనేషియా వగైరాలును ముస్లింరాజ్యాలు; ఇవి తమస్వాతంత్ర్యమును శ్వేతజాతుల ధాటి నుండి కాపాడుకొన నెంతో శ్రమపడుచు, అందుకు భారత రాజ్యపు సహాయ మపేక్షించుచున్నవి భారతప్రధానియు ఈ ముస్లింరాజ్యాల స్వాతంత్ర్యరక్షణకు సానుభూతి చూపు చున్నాడు. మనభారతరాజ్యము ఆసియాజాతుల నాయత్వం వహించి వాటి(ముఖ్యంగా ముస్లింరాజ్యాల) ఘనతను నిల్పుట కెంతయు తగియున్నది. అయితే విభాగంవల పాకిస్తాను హిందుస్తానుగూడ దుర్బలమయినవి. పాకిస్తాను ముస్లింరాజ్య మన్నందున, భౌతికంగానే గాక నైతికంగా చాలహాని కల్గినది. అక్కడి జననాశంతోబాటు వ్యాపారాదులు చెడినవి. పాకిస్తాను ఇతరసహాయం లేక వృద్ధికాలేదు; ఆంగ్ల అమెరికనులు గద్దలవలె కనిపెట్టుకొని, ఆర్థికంగాను (ప్రముఖ రాజకీయం గాను) తమప్రాధవము నక్కడ స్థాపింపజాతురు. కాశ్మీర హైదరాబాదు సమస్యలును పాకిస్తానుస్థానం ప్రచారంవల్ల క్షిప్రస్థితిలోబడినవి. ఇప్పటికిని భారతరాజ్యంలో 4 కోట్ల ముస్లిములున్నారు. ఇది హిందూరాజ్య మనుభావము స్థిరపడితే, ఈ 4 కోట్లముస్లిములు విజాతీయులనిపించుకొని, బాధపొందుదురు. కనుక వారిక్షేమంనిమిత్తం భారతరాజ్యక్షేమం నిమిత్తం

ముస్లిం ప్రపంచమంతటిజేమం నిమిత్తంకూడ, పాకిస్తాను హిందూస్తానులు సమన్వయపడి, జరిగినపౌరబాటు దిద్దుకొని మరల సమిష్టియగు ఒకే కేంద్రరాజ్య మేర్పర్చుకోదగును; అప్పుడు 9 కోట్ల ముస్లింజనసంఖ్యగల అఖండహిందూస్తాను, తాను వృద్ధియై, ఆసియారాజ్యాలకును నాయకమణికాగలను. శ్వేతజాతి రాజ్యాలప్పుడు మనను ఆసియాలోని ముస్లిం రాజ్యాలను అణచివేయలేవు. మనదేశీయులందరు నిజమైన స్వాతంత్ర్యస్థులు మనుభవింపగలరు' అని ఆచార్యుగారి భావన. 1948 మార్చి 13, 14 తేదీలందాయన నిర్మాణకార్యసభలో మంచి సలహాలిచ్చిరి. మహమ్మదు అరేబియాలో వ్యాపించియుండిన మూఢమరాఠారములను మాన్పి అప్పటి అజ్ఞానులలో పరిశుభాస్తిక మతమును వ్యాపింపజేయుటకు పూర్వపుష్కల బోధల సందేశములను తన లోకానుభవమును ఉపయోగించి ధర్మబోధ సవ్యంగా చేయుటలో మూర్తిపూజావిషేషం, రోజూ అయిదుసార్లు ప్రార్థన, ప్రార్థనవేళలందు రోజుకొకసారియైన మసీదులోకలసి భక్తిని పరస్పరం భ్రాతృభావమును మాపుట, అప్పుడు పరిశుద్ధంగానిశ్శబ్దంగా కేడుట, త్రాగునీరమానుట, ద్రవ్యదురాకలేకుండుటకు చిన్నంగా వడ్డీమానుట, పురుషులతోబాటు స్త్రీలకు ఆస్తిహక్కులనిచ్చుట, ఏప్రవక్తనుగాని (తననుకూడ) ఈశ్వరునిగ ఎంచక ఏకేశ్వరుడే అనన్యభక్తితో నుండుట, ఇట్టి హితకరమగు సంప్రదాయము లేర్పరచెను. అట్టి వాటిని హిందుమతస్థులునాదరింపవలె, అట్టిని హిందువులతోను కలపు. ఉపనిషత్తులలోని వైదిక పరిశుద్ధమతమట్టిదే; దానిని ప్రచారం

చేయుటకు బుద్ధుడు, రామానందుడు, రామమోహనుడు, దయానందుడు మున్నగు హిందూసంస్కర్తలు తమజీవితమర్పించి సంస్కర్తలయినారు. ముస్లిములలోను హిందూ ధర్మపు వేదాంతపరిజ్ఞానం భూతదయ, ప్రేమతత్వం వగైరాలకు ప్రాముఖ్యమిచ్చి సూఫీలు ఇత్యాదులు శోభగల్గించినారు. అక్కరు, దారా, నానకు, మున్నగు మహాపురుషులు కొందరి రెండుమతాలకు వీటిఆచారాలకు పరస్పరం సమన్వయం కల్పించి చూచిరి. అక్కరుకృషి కొంతగల్గించినది. పిమ్మట జహంగీరు, షాజహానులకు అంతప్రజ్ఞలేకపోయెను. పిమ్మట అగ్గిజుడు ఉదార ధార్మికుడునగు దారాహతుడై, తమ్ముడు ఔరంగజేబు ద్వేషద్రోహ మిత్రభేదాలతో సంపాదించిన పాదుషా అధికారమునాయవగుణములతోనే సాగించుట చే, దేశంలో కలహాలు యుద్ధాలు ద్వేషాలు పెరిగి, పిమ్మట మొగలుసామ్రాజ్యము చిన్నచిన్నమై తరువాత భారతజాతి తన ఘనతనన్నివిధముల గోల్పోయి పతితమై పరాధీనమైనది. ఇట్లుఆజాదుగారు కౌమారమందే కనిపెట్టి, మరల యీరెండు మతాలవారిలో అసలుపరిశుద్ధి వ్యాపించి, సోదరభావమేర్పడి తేనే, అన్నివిధముల మరల భారతజాతి పూరాన్నతృముఖ రాగలదనియు గ్రహించెను. ఈధార్మిక సమన్వయంతో సాంఘిక మైత్రి యేర్పడి, రాజకీయంగాను భారతజాతి ఐక్యంతో వృద్ధియగును.

